

ΚΟΝΙΤΣΑ

129. Ιούλιος - Αύγουστος - 2006

129. Ιούλιος - Αύγουστος 2006

(Φωτ. εξωφ. Π. Σ.Τ.
Στις πλαγιές του Σμόλικα

Εκδίδεται
από Συντακτική Επιτροπή

Ανδρέου Ηλίας
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάνγκης Ίκαρος

Υπεύθυνος
σύμφωνα με το νόμο:
Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100
Τηλ. 26550 22464 - 22212
Fax: 26550 22464

Ετήσια συνδρομή:
Εσωτερικού 15 Ευρώ,
Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές -
Εμβάσματα
στον υπεύθυνο του περιοδικού
Σ. Τουφίδη

Κόνιτσα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 129. Ιούλιος - Αύγουστος 2006 • Euro 3

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΕΛ.

- 241 Για το ξαναζωντάνεμα του Κάμπου, **Ι. Λυμπερόπουλου**
- 243 Πληθυσμιακή εξέλιξη χωριών Κόνιτσας, **Η. Ανδρέου**
- 247 Οι πολιτικοί μας χάνουν το μέτρο, **Ν. Ρεμπέλη**
- 250 Επιδρομή ληστών στη Σταρίτσανη, **Χ. Γκούτου**
- 253 Τα παντρολογήματα της Βγένως, **Ι. Λυμπερόπουλου**
- 265 25 χρόνια χωρίς πνεύματα και τόνους, **Α. Πολίτη**
- 268 Η σύναξη των αποφοίτων του '70, **Χ. Μαλάμη**
- 269 Τα δείπνα της Εκάτης, **Ν. Ρεμπέλη**
- 270 Λαϊκές φράσεις, **Σωκ. Οικονόμου**
- 272 Αναγνωστοπούλειος Σχολή, **Ι.Γ.Π.**
- 277 Απόψεις, **Ειρ. Κίτσιου**
- 280 Εκδηλώσεις στη Μολυβδοσκεπάστη, **Απ. Ρισάνη**
- 283 Ο 15αύγουστος στη Μολυβδοσκεπάστη, **Ι. Δάφνη**
- 285 Πάδαϊς 15.8.2006, **Ι. Μεσσή**
- 287 Κερασοβίτικα 2006, **Κ. Χαρισιάδη**
- 291 Βιβλιοπαρουσίαση, **Ι.Τ.**
- 294 Βιβλιοπαρουσίαση, **Ι. Τσάγκα**
- 296 Χαιρετισμός, **Μ. Ζυγούρη**
- 297 Εκλογικά επίκαιρα, **Σ.Τ.**
- 299 Τα Κουδαρίτικα, **Κ.Γ. Κίτσιου**
- 303 Αγώνες τοξοβολίας, **"Τύμφη"**
- 305 Ο καθηγητής μας, **Χ. Σκορδά**
- 307 Επιστολή επισκέπτη, **Ε.Ε.**
- 309 Ανοικτή επιστολή, **Γ. Μάρραιη**
- 310 Ειδήσεις - Κοινωνικά

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ
Γαριβάδη 10,
45221 Ιωάννινα
τηλ. 26510 77358

Κόνιτσα

ΓΙΑ ΤΟ ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ

α) Συνέχεια στο Βιονιτζελ

β) Καλλιέργεια των οπαραγγιών (το χρυσάφι του Κάμπου)

Γιάννη Λυμπερόπουλου

α) ΒΙΟΝΤΗΖΕΛ

Στο τεύχος 128 (Μάιος-Ιούνιος 2006) του περιοδικού ΚΟΝΙΤΣΑ, δημοσίευσα άρθρο μου με τον τίτλο "ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΒΙΟΝΤΗΖΕΛ" (Υπόδειγμα για τον Κάμπο της Κόνιτσας) αποφέροντας το παράδειγμα του χωριού Ποταμιά-Ελασσόνας, που ύστερα από προτροπή του τοπικού τους Δήμαρχου "ξερρίζωσαν τα σιτηρά και έσπειραν οι αγρότες ελαιοκράμβη. Τώρα δε βάζουν πλώρη για παραγωγή βιοντιτζελ". Σημειώνω ότι το Βιοντιτζελ έρχεται ακάθεκτα να αντικαταστήσει τη βενζίνη και το πετρέλαιο (όλα τα καύσιμα) που σήμερα όσο πάει και γίνονται πιο κυρίαρχα στην παγκόσμια αγορά και καθημερινά όλο και πιο ακριβότερα. Συνεχίζοντας το παραπάνω άρθρο (για όσους βέβαια ενδιαφέρθηκαν να το διαβάσουν και να σκεφτούν πάνω σ' αυτό - την τεράστια σημασία που έχει για τον αχρηστευόμενο από μέρα σε μέρα Κάμπο της Κόνιτσας), πρέπει να προσθέσω ότι στην Ελλάδα η παραγωγή βιοκαυσίμων άρχισε να πληθαίνει και διάφορες εταιρίες εκτός της Αμερικανικής ΛΕΜΜΑ, που είπαμε στο προηγούμενο) κατασκευάζουν και θέτουν σε λειτουργία βιομηχανικές μονάδες παραγωγής από ενεργειακά Φυτά Βιοντιτζελ. Στο Βόλο η εταιρία ΕΛΙΝΟΙΛ Η ΑΓΚΡΟΙΝΒΕΣΤ στη Λαμία, η επιχείρηση Ελαιουργίας ΠΕΤΑ στην Πάτρα, η εταιρία ΒΙΟΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ στη Χαλκιδική. Σχέδια για να μπουνε στην παραγωγή ΒΙΟΝΤΗΖΕΛ, έδειξαν πως έχουν η ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ ΘΡΑΚΗΣ, η ΣΕΛΜΑΝ, ακόμα και η ΔΕΗ (Η τελευταία πρόκειται να συμμετάσχει σε πιλοτικό πρόγραμμα καλλιέργειας 2.000 στρεμμάτων με ενεργειακά φυτά στη Μακεδονία)

Ειδικότερα στο Κιλκίς η Ελληνική ΕΛΒΙ, παράγει βιοντιτζελ από σόγια εισαγωγής και το πουλάει στα διυλιστήρια που το αναμιγνύουν στο κλασικό ντιτζελ κίνησης σε ποσοστό 2%. Έτσι σήμερα πολλά αστικά και υπεραστικά λεωφορεία, καθώς και τρακτέρ, φορτηγά και ταξί κινούνται με μείγμα νιπλ-βιοντιτζελ χωρίς να χρειάζεται καμμία μετατροπή στον κινητήρα.

Το όφελος ωστόσο για την εταιρία ΕΛΒΙ (την παραγωγό του Βιοντιτζελ) δεν είναι αμελητέο, όπως ομολογεί ο διευθύνων την εταιρία ΕΛΒΙ. Από την άλλη μεριά ειδικός αναπτυξιακός Νόμος και το Γ.Κοιν.Πρόγ. Σιτηρ..

241

Ευδοτία
23-9-2006
24634

επιχορηγούν κάθε είδους επένδυση που πραγματοποιείται στο χώρο του βιοντή-ζελ.

"Τα Διυλιστήρια είναι υποχρεωμένα να αγοράζουν ΒΙΟΝΤΗΖΕΛ. Εργοστάσια υπάρχουν (σπίνονται και άλλα) για να το παράγουν. ΤΙ ΛΕΙΠΕΙ; Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ. Οι Έλληνες γεωργοί δεν έσπευσαν να καλλιεργήσουν τα ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΦΥΤΑ"

Προσθέτω εδώ τελειώνοντας, ότι το νέο θεσμικό πλαίσιο που ψηφίστηκε πέρυσι από τη Βουλή των Ελλήνων προβλέπει απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης συνολικές ποσότητες 91.000 τόνων, που κατανέμονται μεταξύ των παραγωγών επιχειρήσεων.

β) ΣΠΑΡΑΓΠΙΑ, το χρυσάφι του Κάμπου.

Από εφημερίδες Γερμανικές και Ελληνικές μαθαίνουμε ότι στη Γερμανία το Μάιο φέτος έγιναν μεγάλες εκδηλώσεις και φεστιβάλ για τον ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΩΝ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ, το Σπαράγγι.

Στις γιορτές αυτές στο θρόνο του Αυτοκράτορα κάθονταν τα Ελληνικά Σπαράγγια, καθώς οι μεγαλύτεροι Γερμανοί χονδρέμποροι ψωνίζουν από την Ελλάδα, ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΠΑΡΑΓΠΙΑ, τα οποία πωλούνται στη Γερμανία (και όχι μόνον γιατί μεγάλη πέραση έχουν και σ' ολόκληρη την Κεντρική Ευρώπη) σε σημαντικά υψηλές τιμές.

Από το 1966 στην Ελλάδα άρχισε η καλλιέργεια σπαραγγιών με πρωτοβουλία του Ζαγορίσιου Φιλοπόιμενα Γκράτσιου, κάτω από την καθοδήγηση του Γάλλου Καθηγητή της Γεωπονικής Σχολής Παρισίων Α. Μπραί, στους Γαλατάδες της Πέλλας. Η Πιλοτική αυτή καλλιέργεια έδειξε ότι είχε μεγάλη επιτυχία και απόδοση με αποτέλεσμα η καλλιέργεια των σπαραγγιών να κατακτήσει ολόκληρη σχεδόν τη Μακεδονία.

Βέβαια τη μεγαλύτερη παραγωγή σπαραγγιών στον Κόσμο έχει σήμερα (το 70% περίπου) η Κίνα.

Πάντως το Σπαράγγι από τα πανάρχαια χρόνια αποτελεί μια σπάνια διατροφική επιλογή πλουσιότητα σε βιταμίνες μπέ, Σέ, και έψιλον, μαγνήσιο, κάλιο, ασβέσιο και άλλα στοιχεία.

Σε πολλούς πολιτισμούς ΤΟ ΣΠΑΡΑΓΠΙ θεωρείται συνώνυμο του αφροδισιακού υλικού, όχι μόνο λόγω των συστατικών του αλλά και για το σχήμα του.

Στη Γαλλία ονομάζονταν τροφή των Βασιλέων, και είχαν εξοριστεί από "τα μοναστήρια, σχολεία θηλέων κατά τον 19ο αιώνα για να μη εξάπτει τις αισθήσεις και τις φαντασιώσεις".

Πληθυσμιακή και ονοματολογική εξέλιξη των χωριών της Επαρχίας Κόνιτσας από το έτος 1913 έως το 2001
{ ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ }

του Ηλία Ανδρέου

1913	Κορτίνιστα	194		1961	Νικάνωρ	171	
1920	Κορτίνιστα	150		1971	Νικάνωρ	107	
1928	Νικάνωρας	157		1981	Νικάνωρ	47	
1940	Νικάνωρ	179		1991	Νικάνωρ	57	
1951	Νικάνωρ	139		2001	Νικάνωρ	75	
1913	Σέλτσι	378		1961	Οξυά	142	
	Φυτόκο	37	415	1971	Οξυά	61	
1920	Σέλτσι	256		1981	Οξυά	95	
1928	Οξυά	219			Θεοτόκος	41	136
	Φυτόκος	52	271	1991	Οξυά	65	
1940	Οξυά	324			Θεοτόκος	33	98
	Θεοτόκος	48	372	2001	Οξυά	59	
1951	Οξυά	38			Θεοτόκος	35	94
1920	Πάδες	380		1961	Πάδες	138	
1928	Πάδες	344		1971	Πάδες	64	
1940	Πάδες	279		1981	Πάδες	144	
1951	Πάδες	150		1991	Πάδες	91	
				2001	Πάδες	67	
1913	Παλαιοσέλι	942		1961	Παλαιοσέλιον	230	
1920	Παλαιοσέλιον	412		1971	Παλαιοσέλιον	153	
1928	Παλαιοσέλιον	403		1981	Παλαιοσέλιον	180	
1940	Παλαιοσέλιον	458		1991	Παλαιοσέλιον	136	
1913	Πεκλάρι	282		1961	Πηγή	398	
1920	Πεκλάρι	351		1971	Πηγή	225	
1928	Πεκλάρι	339		1981	Πηγή	191	
1940	Πεκλάριον	379		1991	Πηγή	199	
1951	Πεκλάριον	362		2001	Πηγή	206	
1913	Ζέρμα	425		1961	Πλαγιά	208	
1920	Ζέρμα	344		1971	Πλαγιά	187	
1928	Ζέρμα	405		1981	Πλαγιά	218	
1940	Ζέρμα	648		1991	Πλαγιά	173	
1951	Ζέρμα	62		2001	Πλαγιά	112	
1913	Πληκάτι	350		1961	Πληκάτιον	243	
1920	Πληκάτι	268		1971	Πληκάτιον	188	
1928	Πληκάτι	297		1981	Πληκάτιον	151	
1940	Πληκάτιον	384		1991	Πληκάτιον	133	
1951	Πληκάτιον	46		2001	Πληκάτιον	150	
1913	Σταρίτσιανη	-		1961	Πουρνιά	270	
1920	Σταρίτσιανη	-		1971	Πουρνιά	107	
1928	Πουρνιά	-		1981	Πουρνιά	123	

1940	Πουρνιά	-		1991	Πουρνιά	124	
1951	Πουρνιά	-		2001	Πουρνιά	71	
1913	Πυρσόγιαννη	1838		1961	Πυρσόγιαννη	513	
1920	Πυρσόγιαννη	958		1971	Πυρσόγιαννη	290	
1928	Πυρσόγιαννη	910		1981	Πυρσόγιαννη	381	
1940	Πυρσόγιαννη	843		1991	Πυρσόγιαννη	293	
1951	Πυρσόγιαννη	394		2001	Πυρσόγιαννη	377	
1920	Στράτσιανη	508		1961	Πύργος	355	
1928	Στράτσιανη	502		1971	Πύργος	158	
1940	Στράτσιανη	491		1981	Πύργος	125	
1951	Στράτσιανη	367		1991	Πύργος	168	
				2001	Πύργος	157	
1913	Φούρκα	900		1951	Φούρκα	214	
1920	Φούρκα	367		1961	Φούρκα	178	
	Μονή Αγίας Κλαδόρμης	5	372	1971	Φούρκα	93	
1928	Φούρκα	444		1981	Φούρκα	68	
1940	Φούρκα	808		1991	Φούρκα	56	
				2001	Φούρκα	206	
1913	Χιονάδες	560		1961	Χιονάδες	105	
1920	Χιονάδες	288		1971	Χιονάδες	14	
1928	Χιονάδες	290		1981	Χιονάδες	72	
1940	Χιονάδες	239		1991	Χιονάδες	52	
1951	Χιονάδες	65		2001	Χιονάδες	78	

Σύνολο πληθυσμού κατά έτη απογραφής, 1913:22.216, 1920:15.207, 1928:14.094, 1940:17.808, 1951:13.232, 1961:13.660, 1971:9.853, 1981:9.394, 1991:8.743, 2001:8.687.

Οι λόγοι της πτωτικής εξέλιξης του πληθυσμού όχι μόνο της δικής μας επαρχίας αλλά γενικότερα της υπαίθρου και η έξαρση της αστυφιλίας, λίγο πολύ είναι γνωστοί και έχουν καταγραφεί σε πολλές μελέτες και εγχειρίδια.

Ατυχείς ιστορικές συγκυρίες, όπως ο εμφύλιος πόλεμος και η έλλειψη διορατικότητας από ένα κράτος με συγκεντρωτική νοοτροπία και αντιλήψεις οδήγησε τα πράγματα στην σημερινή και εν πολλοίς μη αναστρέψιμη κατάσταση.

Η υπαίθρος χώρα ερήμωσε, ο πληθυσμός της οδηγήθηκε στα αστικά κέντρα και συνακόλουθα ο ελληνισμός απώλεσε τις πηγές του λαϊκού πολιτισμού και των λαϊκών παραδόσεων. Τα δάκρυα για ό,τι πολύτιμο χάθηκε δεν ωφελούν πλέον. Το ερώτημα τι πρέπει να γίνει από εδώ και στο εξής σαρώνει τα έρημα χωριά, τα βουβά βουνά, τα λαγκάδια, τα ρυάκια και ποτάμια της επαρχίας μας. Η πληθυσμιακή κατάσταση των χωριών μας όπως αυτή αποτυπώνεται στις τελευταί-

ες απογραφές των ετών 1991 και 2001 δεν αντανάκλα την πραγματικότητα η οποία είναι ασυγκρίτως πιο τραγική, ιδίως δε κατά τους χειμερινούς μήνες.

Στην ουσία όχι μόνο σβήνουν ή έσθησαν τα χωριά μας αλλά στη ζώνη κινδύνου έχει εισέλθει και η πόλη της Κόνιτσας, αν αναλογιστεί κανείς την σύνθεση του πληθυσμού της που στην πλειοψηφία απαρτίζεται από συνταξιούχους. Η επιχειρηματική δραστηριότητα που παρουσίασε μία έξαρση, τουλάχιστον στον κατασκευαστικό τομέα λόγω των σεισμών παρουσιάζει σημεία κάμψης. Οι στο εγγύς μέλλον αντιπαραγωγικές καλλιέργειες του κάμπου και η αδυναμία εφαρμογής εναλλακτικών, η κατάσταση της κτηνοτροφίας, η εκμηδένιση των δασικών συνεταιρισμών προδικάζουν ένα αβέβαιο μέλλον για την επαρχία μας. Η Πολιτεία συναισθανόμενη έστω και καθυστερημένα την κρισιμότητα της κατάστασης στην υπαίθρο χώρα, προχώρησε στη διοικητική ανασυγκρότηση της, με τον αποκαλούμενο Καποδιστριακό νόμο {N.2539/1997 Συγκρότηση Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης}, στον οποίο προσέδωσε αναπτυξιακή διάσταση.

Από την μέχρι τώρα εφαρμογή στη πράξη του ανωτέρω νόμου, προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα πως οι ελπίδες για αναπτυξιακή ανέλιξη της υπαίθρου έχουν διαψευσθεί και τούτο διότι οι Καποδιστριακοί Δήμοι στην πλειοψηφία τους αναλώθηκαν σε απλή διαχείριση των όχι και ευκαταφρόνητων κοινοτικών καθώς και εθνικών κονδυλίων και δεν παρήγαγαν αναπτυξιακή πολιτική. Το λυπηρό είναι ότι και ο ιδιωτικός τομέας ο οποίος αρδεύτηκε και αρδεύεται με ποταμούς επιδοτήσεων δεν έδωσε λύση στα αδιέξοδα της περιφέρειας. Αυτό οφείλεται εν πολλοίς και στο γεγονός ότι δεν επιδοτήθηκε ο πρωτογενής παραγωγικός κλάδος αλλά ο μεταπρατικός. Αλλά πέραν αυτών το πρόβλημα γενικά με την χώρα μας είναι ότι έχουμε ένα ευρωπαϊκό επίπεδο κατανάλωσης πλην όμως η παραγωγή μας κινείται σε τριτοκοσμικά επίπεδα. Δεν είναι τυχαίο που στην Ήπειρο με ανύπαρκτη παραγωγική δομή το ποσοστό φτώχειας αυξήθηκε μεταξύ 1988 και 2003 από 23% σε 37%. Ένα νοικοκυριό στην Ήπειρο καλείται να τα "βγάλει πέρα" με 13.533,44 ευρώ κατά μέσο όρο το χρόνο. Επίσης οι φτωχοί της Ηπείρου μαζί με εκείνους της Πελοποννήσου είναι από τους πιο φτωχούς της χώρας. Αυτό έχει γίνει κατανοητό τόσο από την Περιφέρεια Ηπείρου και κατά πολύ περισσότερο από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων και έτσι καταβάλλονται προσπάθειες να αποκτήσει η Ήπειρος τις υποδομές που θα της επιτρέψουν να βγει τόσο από την απομόνωση όσο και να ευελπιστεί στην προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων. Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η Επαρχία Κόνιτσας έτυχε προνομιακής μεταχείρισης από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων με την ένταξή της σε

διάφορα προγράμματα όπως αυτό της Βόρειας Πίνδου καθώς και με την ένταξη στο δεύτερο αναπτυξιακό πρόγραμμα Επαρχίας Κόνιτσας πολλών και σημαντικών έργων υποδομής, χάρη στα οποία προσδοκείται ένα καλύτερο μέλλον.

Κάτω από το βάρος αυτής της πραγματικότητας, της οικονομικής αλλά και πνευματικής καχεξίας, η τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου βαθμού {Δήμοι - Κοινότητες} καλείται να απεγκλωβιστεί από την μονομέρεια της απλής διαχειριστικής πολιτικής και να εισέλθει στο σίβο του δύσκολου αγωνίσματος της οικονομικής ανάπτυξης. Από τούδε και στο εξής η κάθε Δημοτική Αρχή θα κρίνεται και θα επανεκλέγεται όχι για την απλή και αυτονόητη άλλωστε διαχείριση των δημοτικών υποθέσεων {π.χ θέματα διοίκησης και κατασκευής υποδομών εντός των ορισμών} αλλά για την ανάδειξη των παραγωγικών δυνατοτήτων του κάθε Δήμου ή της κάθε Κοινότητας πάντα με την συμπαράταξη και την αρωγή της κεντρικής διοίκησης, όπως Υπουργείων, ή των περιφερειακών θεσμικών οργάνων αυτής όπως της Περιφέρειας και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Γεώργιος Ι. Ντάφλης
Πολιτικός Μηχανικός

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
- ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
- ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Β. Ηπείρου 58 Τηλ.: 26550 24200
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα Κινητό: 697 2268128
site: homepages.pathfinder.gr/dafliis e-mail: gntaf@tee.gr

@ccountant

Λάππας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

ΕΡΜΙΟΝΗ Π. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ασκληπιού 6-8 Τηλ.: 210 3633310-11-12
1ος όροφος Fax: 210 3637894
106 79 Αθήνα Κιν.: 6976 112904

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το Χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567
FAX: 26550 24568

Οι πολιτικοί μας χάνουν συχνά την αίσθηση του μέτρου

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Οι αρχαίοι Έλληνες, κάθε φορά που κάποιοι συμπεριφέρονταν απρεπώς, συνήθιζαν να λένε ειρωνικά και περιφρονητικά γι' αυτούς: «έξεσι (= επιτρέπεται) Κλαζομενιν οισ ασχημονεί», κι αυτό γιατί κάποιοι κάτοικοι των Κλαζομενών, που επισκέφτηκαν τη Σπάρτη, μαύρισαν με καπνιά τους θρόνους των Εφόρων στη Συνέλευση.

Η φράση αυτή, τηρουμένων των αναλογιών, θα μπορούσε να διατυπωθεί σήμερα κάπως έτσι: «Έξεσι τοις πολιτικούς ανδράσι προχειρολογείν και υβρίζειν αλλήλους». Πράγματι, η συνεχώς επαναλαμβανόμενη τον τελευταίο καιρό συνήθεια των πολιτικών μας ανδρών να εμφανίζονται στα τηλεοπτικά κανάλια ή σε άλλες συγκεντρώσεις και κατ' ιδίαν συζητήσεις και όλως επιπόλαια να λένε ό,τι τους κατέβη και να υβρίζουν ασύστολα αλλήλους, σε αυτό το συμπέρασμα οδηγεί.

Η φράση π.χ. υπουργού της Ν.Δ. «... είμαστε όλοι καραγκιόζηδες και μεταξύ αυτών και εγώ ...» δεν κολακεύει ούτε τον ίδιο ούτε περιποιεί τιμή στην κυβέρνηση. Στην αντίπερα όχθη της αντιπολίτευσης «έτερος Καππαδόκης» μίλησε για «ψώνια και τσογλανα-

ρία» και όσα άλλα προσβλητικά για τους συναδέλφους του.

Αν ένας καθηγητής σήμερα έλεγε στους μαθητές του μέσα στην τάξη ή έξω απ' αυτή ότι και αυτός και οι άλλοι συναδέλφοί του είναι αγράμματοι, χωρίς και οι ίδιοι να ξέρουν, αν αυτά που τους λένε είναι σωστά κ.λ., τότε αναμφίβολα θα κλονιζόταν η εμπιστοσύνη τους στον καθηγητή τους.

Δυστυχώς, συχνά βλέπουμε και ακούμε στα τηλεοπτικά κανάλια πολιτικούς όλων των κομμάτων, ιδιαίτερα των δύο μεγάλων, να χάνουν την αίσθηση του μέτρου και του επιτρεπτού, να φλυαρούν, να φωνασκούν όλοι μαζί, να υψώνουν τους τόνους, ακόμη και να αλληλοϋβρίζονται με απρεπείς και τολμηρές φράσεις. Όλοι από ελλειψη σοβαρού πολιτικού λόγου και ένδεια ισχυρών επιχειρημάτων, επαναλαμβάνουν τα ίδια.

Οι απεγκλήσεις αυτές και οι οξύτητες των πολιτικών μας θυμίζουν ανάλογες περιπτώσεις των προγόνων μας. Ανατρέχω στην Ιλιάδα του Ομήρου.

Ο Αγαμέμνων φιλονικεί έντονα με τον Αχιλλέα και ζητάει από τους Αχαιούς να τον ανταμείψουν επαξίως και «αυτίκα», αφού αναγκάστηκε να ελευ-

θερώσει τη Χρυσίδα (αυτίκα=αμέσως).

Ιδού ένα απάνθισμα φιλοφρόνων λόγων: Ο Αχιλλέας του απαντά: “Ατρείδη κύδιστε (=ενδοξότατε), φιλοκτεανώτατε πάντων...” (=πλεονέκτη) Α. 122. Τον αποκαλεί ενδοξότατο, αλλά και πολύ πλεονέκτη, αποδίδοντας έτσι μια καλή ιδιότητα και μια κακή.

Ο Αγαμέμνων απαντά (Α 13): “Θεόμορφε Αχιλλέα, αν και είσαι γενναίος, μη κλέπε νόω” (μην πας να με ξεγελάσεις”. Του αποδίδει κι αυτός δυο καλές ιδιότητες (θεόμορφος, γενναίος) και μια κακή, αφού τον αποκαλεί “απατεώνα”. Η λογομαχία συνεχίζεται και με άλλες απρεπείς λέξεις (αναιδέστατος, κερδομανής κ.λ.), πλην όμως και από τους στίχους αυτούς και από άλλους, εύκολα διαπιστώνει κανείς ότι οι ομήρικοί ήρωες ομολογούν απερίφραστα τα προτερήματα και τις αρετές των αντιπάλων τους· κι αυτό δεν είναι ασήμαντο, όσο και αν τα πάθη και η οργή τους είχε θολώσει το νου.

Ας έρθουμε τώρα στους κατοπινούς χρόνους. Θα προτάξω λίγα κατατοπιστικά στοιχεία για την πολύκροτη δίκη που έγινε στην Αθήνα το 330 π.Χ. με αντιδίκους δύο μεγάλους ρήτορες, το Δημοσθένη και τον Αισχίνη.

Μετά τη μάχη της Χαιρώνειας (338 π.Χ.) οι Αθηναίοι φοβούμενοι επίθεση του Φιλίππου, αποφάσισαν να επι-

σκευάσουν τα τείχη και όρισαν ως επιστάτη και διαχειριστή των χρημάτων το Δημοσθένη, που ανήκε στο αντιμακεδονικό κόμμα των Αθηνών. Ο φίλος του Κτισσιών πρότεινε με ψήφισμα να στεφανωθεί με χρυσό στεφάνι (να παρασημοφορηθεί, θα λέγαμε σήμερα) ο Δημοσθένης στο θέατρο του Διονύσου για τις υπηρεσίες του προς την πατρίδα. Ο ανέκαθεν πολιτικός του αντίπαλος Αισχίνης θεώρησε το ψήφισμα τούτο παράνομο, κυρίως διότι ο Δημοσθένης δεν είχε ακόμη λογοδοτήσει ενώπιον της Αρχής των 10 Λογιστών για τη δαπάνη αυτή. Και είναι γνωστό ότι όποιος τότε ασκούσε δημόσιο λειτούργημα ή διαχειριζόταν δημόσιο χρήμα, “υπέιχε ευθύνας” και έπρεπε “λόγον διδόναι”.

Ο Αισχίνης με τον “κατά Κτισσιώντος” λόγο του επιτίθεται σφοδρότατα κατά του Δημοσθένη. Τον αποκαλεί εχθρό της πατρίδος, μίσθαρνο όργανο των Περσών, δειλό, φαύλο, συκοφάντη, βάρβαρο (“βάρβαρος ελληνίζων τη φωνή, (172), επειδή η γιαγιά του καταγόταν από τη χώρα των Σκυθών.

Ο Δημοσθένης με το λόγο του “περί του στεφάνου” υπεραμύνεται του εαυτού του, του Κτισσιώντος και της πολιτικής του.

Τα πράγματα οξύνονται, όταν του λέει: “τί σαυτόν ουκ ελλεβορίζεις επί τούτοις;” δηλ. γιατί δεν παίρνεις ελλέβορο γι’ αυτά που λές; (121). (Ο ελλέ-

βορος ήταν βοτάνι, που το χρησιμοποιούσαν για εγκεφαλικές διαταραχές και για θεραπεία της παραφροσύνης). Ο Γ. Κορδάτος μεταφράζει: “δεν πας, λέω εγώ, να κοιπαχτείς;” Η ύβρις του Δημ. ήταν βαριά· τον χαρακτήρισε τρελό, που είχε ανάγκη ψυχιάτρου.

Στη συνέχεια, τον αποκαλεί “κάθαρμα” (128). (Η λέξη διατήρησε μέχρι σήμερα την κακή της σημασία, μεταφορικά για ανθρώπους φαύλους και τιποτένιους).

Τον αποκαλεί αχρείο “περίτριμμα αγοράς” (127). Έπειτα ο Δημ. “υπερβαίνων τα εσκαμμένα” βγάζει τα άπλυτα της μάννας του, πράγμα που δεν ταίριαζε. Η μπτέρα σου, του λέει, ζούσε σε μια καλύβα και εκεί δεχόταν τους πελάτες της μέρα μεσημέρι... εσύ έγινες γραφιάς.... μάζευσες από τα ξένα κωράφια σύκα, σταφύλια, ελιές (260) ... Ήσουν ηθοποιός τρίτης κατηγορίας, ενώ εγώ, ως θεατής, σε σφύριζα μαζί με άλλους, όταν έκανες σφάλματα ως θεατρίνος κ.λ.

Ανέφερα τα παραπάνω για να φανεί πού καταλήγει η αθυροστομία σε στιγμές έξαρσης της οργής και του πάθους.

Ούτε καν, βέβαια, σκέψη ότι οι πολιτικοί μας σήμερα θα έφθαναν στο σημείο να εκστομίσουν τέτοιες προσβλητικές και απαράδεκτες ύβρεις κατά των συναδέλφων τους.

Κάθε άλλο. Χρησιμοποιούν ηπιότερες φράσεις, χωρίς πολλές φορές να λείπουν και οι ανοίκειες και απρεπείς εκφράσεις και οι τολμηροί χαρκατηρισμοί.

Πότε, επί τέλους, θα ακούσαμε έναν πολιτικό από το βήμα της Βουλής να αρχίζει την ομιλία του κάπως έτσι: “Είπε πρωτύτερα ο αξιότιμος κ. Σ. της αξιωματικής αντιπολίτευσης ότι...”, ή “δεν συμφωνώ με την αξιότιμο κ.Τ. του κυβερνώντος κόμματος ...” κ.λ. Αντί αυτών ακούμε ύβρεις, ανευθυνολογίες, αλληλοκατηγορίες, λεκτικές απρέπειες, ρητορικές ξιφομαχίες και όσα άλλα παράδοξα και κωμικοτραγικά. Το ένα κόμμα επιρρίπτει τις ευθύνες στο άλλο. Χωρίς περίσκεψη πετάει ένας μια φράση και ύστερα, ακολουθώντας το του Ευριπίδου “αι δεύτεραι πως φροντίδες (= σκέψεις) σοφώτερα” (Ιππόλ. 436) αναδιπλώνεται και δικαιολογείται λέγοντας: παρερμήνευσαν όσα είπα”. Πότε όλοι τους θα επικροτούν μια καλή ενέργεια της κυβέρνησης ή της αντιπολίτευσης και δεν θα ψάχνουν να βρουν αφορμές για διαφωνία για αντιπολιτευτικούς και μόνο λόγους; Γιατί δεν παραδέχονται ένα σφάλμα τους, μια πλάνη τους, αφού κατά τους Λατίνους: “Humanum est errare sed stultum in errore perseverare”, δηλ. ανθρώπινο είναι να πλανιάται κανείς, αλλά ανόητο να παραμένει στην πλάνη.

Την 21 φθίνοντος, λησταί περί τους 80 και κατ' άλλους πλείονες (διότι εκ της επελθούσης συγχύσεως ουδείς ηδυνήθη ν' αριθμήση αυτούς) εισήλθον εις την, 5 ώρας προς βορράν της Κονίτσης απέχουσαν, κώμην Στα-

ρίτσιανην και εξ 120 οικογενειών συγκειμένην και αφού κατέλαβον πάσας τας οδούς αυτής και διασκοπών εξησφάλισαν εαυτούς από πάσης συγκοινωνίας μετ' άλλων κωμών και χωρίων και ίνα προλάβωσι πάσαν δραπέτευσιν των κατοίκων, ήρξαντο του καταστρεπτικού αυτών έργου. Και πρώτον μεν προσέβαλον τας οικίας Β. Κοτσιούκη,

Δ. Παπαδάδου, Ι. Παπανικολάου, Β. Παπαγιαννοπούλου, Δ. Σακά και την εκκλησίαν, αρξάμενοι να πυροβολώσι κατά της οικίας Κοτσιούκη, όπερ κατά τα φαινόμενα ήτο το σύνθημά των. Τούτου δοθέντος, εφώρμησαν εις τας οικίας και συνέλαβον τους ειρημένους οικοδεσπότης και όσας ενετύγχανον γυναίκας και είτα μετ' αυτών μετέβησαν εις την οικίαν του Κατσάκου, διατάξαντες τους υπ' αυτών εξ απροόπτου συλληφθέντας και συρομένους χωρια-

νούς να προσκαλέσωσιν αυτόν να εξέλθη και να παραδοθή. Επειδή δε ούτος αντέστη το πρώτον, διέταξαν αυτούς, επί απειλή σφαγής, να διαρρήξωσι δια πελέκεων την θύραν της οικίας του, όπερ έκοντες άκοντες έπρα-

ξαν, και ούτως εβίασθη ο Κατσάκος να παραδοθή βλέπων ματαίαν και ανωφελή πάσαν αντίστασιν. Ηνέωξε λοιπόν τας θύρας και παρεδόθη εις τους ληστές, οίτινες εισορμήσαντες ως θηρία αφήρεσαν παν ό,τι εύρον εις χρήματα και εις πολύτιμα πράγματα, μη αφήσαντες ουδέ αυτά τα ευτελέστατα των ενδυμάτων, μεθ' ό δέσαντες και αυτόν απήγαγον τρεις λησταί εις

τον λόφον του προφήτου Ηλιού, εν ω διέμενον οι δύο αρχηγοί αυτών. Είτα εξηνάγκασον τους άλλους να μεταβώσιν εις τας οικίας ενός εκάστου και διαμυρίων βασάνων και κακώσεων εβίαζον αυτούς να μαρτυρήσωσι που έχουσι τα χρήματα και τα ασημικά των. Τον Ι. Παπανικολάου παρ' ολίγον διεπέρων δια γιαταγανίου, εάν έτερος ληστής δεν προελάμβανε να σώση αυτόν, την δε Ντίναιναν, ήτις ως λέαιντα επάλαιε κατ' αυτών, επλήγωσαν εις

Επιδρομή ληστών στην Σταρίτσιανη

1879

Επιμέλεια: Χ. Σ. Σκουρέας

Το παρακάτω κείμενο αναδημοσιεύεται από την αθηναϊκή εφημερίδα "Ωρα", φ. της 9.6.1879, στην οποία είχε αποσταλεί την 29 Μαΐου. Ο συντάκτης του καταγόταν από το χωριό Σταρίτσιανη (Πουρνιά) και διεκτραγωδεί τα φροβερά περιστατικά της επιδρομής ληστών που έγινε εκεί την 21 Μαΐου 1879.

τον μηρόν και τη αφήρεσαν εκτός των άλλων και 18 λίρας. Την σύζυγον Δ. Σακκά εξεμάτισαν φρικτά με έλαιον και ανιλεώς έδειραν και εξεμάτισαν οι άθλιοι με βραστόν έλαιον και την ανύπανδρον θυγατέρα αυτών Αγγελικην, διότι ημύνετο υπέρ του πατρός της και εμπόδιζε τους κακούργους να τον ζεματίσωσι και είτα εν τοιαύτη οικτρά καταστάσει παρέλαβον αυτήν τα τέρατα αιχμάλωτον. Τον Ι. Παπαδάδον, αφού εξεμάτισαν με έλαιον, παρέλαβον επίσης αιχμάλωτον, σκληρώς κακοποιήσαντες την σύζυγόν του, της νύμφης του Δημήτριναις προλαβούσης να διαφύγη των αγρίων χειρών των υπό το πρόσχημα υπηρετρίας. Τον υιόν Β. Παπαγιαννοπούλου επί τοσοούτον έδειραν, ώστε άφθονον έρρεεν αίμα εκ του στόματος και της ρινός και εν τοιαύτη ελεεινή, καταστάσει παρέλαβον και αυτόν αιχμάλωτον. Ταύτα και έτι χείρω εποίησαν ανεξαιρέτως εις όλους τους οικοκυραίους και εις τας οικογενείας των και ουδένα αφήκαν από του πλουσιωτέρου μέχρι του πενεσιτέρου χωρίς σκληρώς να ληστεύβωσι και αφαιρέσωσι και αυτά τα ενδύματά των. Ολίγιστοι κατώρθωσαν να διαφύγωσι κρυβέντες, ως ο Έξαρχος, ο Παπαχρησιτίδης, ο Δ. Θεοδώρου και η σύζυγος του Γ. Παπαβασιλειάδου, ούτινος προς εκδίκησιν επυρπόλησαν την οικίαν, αφού ελεπλάτησαν αυτήν. Όλα τα εμπορικά καταστήματα της κώ-

μης ταύτης ελήστευσαν επίσης και αφήρεσαν εξ αυτών παν ό,τι υπήρχεν. Όσοι δε άνδρες και γυναίκες έπεσαν εις χείρας των κακούργων, και σχεδόν έπεσαν οι κάτοικοι απάσης της Σταρίτσιανης, υπέστησαν φρικτάς κακώσεις, μαστιγώσεις και βάσανα. Η διαρπαγή και η καταστροφή διήρκεσε δέκα όλας ώρας, αι ζημίαι ας επήνεγκον ειςιν ανυπολόγιστοι και η καταστροφή τελεία και γενική. Εν πλήρει αγνοία και αμηχανία διατελούμεν περί των αιχμαλώτων, ων οικτείρομεν την τύχην, οποία έσεται, και αγνοούμε τι να πράξωμεν.

Δεν δύναμαι ακριβώς να είπω υμίν, τι άνθρωποι ήσαν οι λησταί, διότι εν τη επικρατούση συγχύσει και ταραχή ουδείς προσείχε να διακρίνη αυτούς. Ωμίλουν αρβανίτικα, αρβανιτοβλάχικα και βλάχικα και φαίνεται ότι ήσαν φύρδην μίγδην αλβανοί, αρβανιτόβλαχοι και βλάχοι, διότι μεταξύ αυτών υπήρχε Κούστας τις Σαμαριναίος, ο πάντων θηριωδέστατος, όστις διψύθυνε τα εντός της κώμης, ο Λεωνίδας και ο Βασίλειος Τοπέτσας. Οι κυρίως αρχηγοί ίσαντο εις τον λόφον του προφήτου Ηλιού και εκεί ως εις αρχηγείον εδέχοντο τα λάφυρα, τους αιχμαλώτους, έδιδον τας διαταγάς και ελάμβανον τας ειδήσεις. Αφού δε συνεπλήρωσαν το έργον της καταστροφής, παραλαβόντες τα λάφυρα και τους αιχμαλώτους διηθύθησαν προς τα όρη της Σαμαρίνας, όπου καταδιώκουσιν αυ-

τούς ασθενή τινα αποσπάσματα προς το θεαθήναι και ανταλλάσσουν του φρεκισμούς τινάς μετ' αυτών ων το αποτέλεσμα υπήρξεν ο φόνος ενός δυστυχούς Φουρκιώτου, ον τα θηρία έσυρον μεθ' εαυτών αιχμάλωτον, διότι πτωχός ων δεν είχε δέκα λίρας ίνα τοις δώση και αφεθή ελεύθερος, και ον εφόρευσαν αυτοί όπως απαλλαγώσιν. Οι δε τούρκοι ευρόντες τον νεα-

ρόν του έκοψαν την κεφαλήν και εν θριάμβω, έπεμψαν εις Ιωάννινα ως κεφαλήν ληστού μετά και άλλων τινών πραγμάτων ως δήθεν ανηκόντων εις τους ληστές. Τοιαύτα συνέβησαν εν τη κόμη ημών ήτις άρδην κατετράφη και διηρπάγη μέχρι βελόνης αφού επήραν και την σφραγίδα την επίσημον του μουκτάρη (δημογέροντος).

Μια αξιέπαινη προσπάθεια

Οπάλαι ποτέ καλός μαθητής μου στο Γυμνάσιο της Κόνιτσας Τάκης Φασούλης από το Κεφαλοχώρι (πρ. Λυκόρραχη) είχε την καλή ιδέα και πήρε την ωραία απόφαση, και πρωτοβουλία να συγκεντρώσει στο σπίτι του παντός είδους παλαιά αντικείμενα και να δημιουργήσει έτσι ένα μικρό πυρήνα αξιόλογου λαογραφικού μουσείου.

Ομολογώ πως έμεινα κατάπληκτος από την πλούσια αυτή λαογραφική συλλογή, στην οποία ξεχωριστή θέση κατέχουν σημαντικά και περισπούδαστα βιβλία.

Χρειάζεται θέληση, κέφι, ζήλος και μεράκι για μια τέτοια δουλειά.

Δυστυχώς, στα χωριά μας πάρα πολ-

λά κάθικαν, καταστράφηκαν ή πετάχτηκαν, οπωσδήποτε όμως, πρέπει να βρίσκονται ακόμη και άλλα στα υπόγεια και τις αποθήκες.

Μακάρι και άλλοι, άλλων χωριών, να μιμηθούν την αξιέπαινη προσπάθεια του Τ.Φ., γιατί μέσα σ' αυτό το πολύτιμο λαογραφικό υλικό, καθρεφτίζεται η παλαιότερη ζωή των κατοίκων των χωριών μας (οικογενειακή, επαγγελματική, αγροτική, ποιμενική κ.λ.), οι ρίζες μας, η παράδοσή μας, η πολιτισμική μας κληρονομιά, στοιχεία, που πρέπει να τα φυλάξουμε από τη φθορά του χρόνου "ως κόρην οφθαλμού", γιατί όλα αυτά και άλλα συνθέτουν το λαϊκό μας πολιτισμό.

N. ΡΕΜΠΕΛΗΣ

ΤΑ ΠΑΝΤΡΟΛΟΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΓΕΝΩΣ (Από τη συλλογή ΟΙ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ)

Του Γιάννη Λυμπερόπουλου

Η δουλειά στο Βουκουρέστι, δουλειά ζυμωτή σε φουρνάρικο, ήταν σκληρή. Και τα λεφτά πολύ λίγα. Όταν μάλιστα αποφασίζεις να βγεις στο κουρμπέτι μεγάλος, τότε τα λεφτά έχουν αγκάθια και δεν μαζεύονται παρά με ιδρώτα και αίμα.

Άρπησε ο Μπρούλης Παπαφώτης να ξεκινήσει, τον ξεγελούσαν οι ελπίδες του κάμπου, ήταν και η μάνα του αμετάπειστη. "Κάτσε να σε παντρέψουμε, να μη μ' αφήσεις μόνη". Όσπου ήρθαν τα δίσεκτα χρόνια, δεν έβρεξε όντας χρειάζονταν τρεις χρονιές συνέχεια, και στέγνωσεν η γης. Χαρακώθηκε. Ξεράθηκαν τα καλάμπόκια. Μάζεβε ο κόσμος τούφες ζούφιας, και καλάμια κατάμαυρα. Κι ως άρχισαν να λένε στο σπίτι του το ψωμί ψωμάκι, τότε κι ο Μπρούλης άκουσε τις σειρήνες από τη Βλαχιά και πήρε των οματιών του..

Όταν έφυγε ήταν ένα θηρίο, άντρακλας ένα και ενενήντα. Όταν όμως γύρισε είχε μαζέψει. Κουβάρι. Πόδια πρησμένα απ' την ποδάγρα.. Σέρνονταν. Δυο δάχτυλα του αριστερού χεριού κομμένα. Γκρίζα μαλλιά. Ποιος το'λεγε; "Σπολάτ" όμως κι αυτό.

Οι άλλοι γύριζαν χτικιασμένοι, στο τελευταίο στάδιο. Έκατσε ένα χρόνο στην Κόνιτσα, πήρε καθαρό αέρα απ' την Τύμφη, και ξανάστρωσε.

Οι πιο πολλοί ξενιτεμένοι με το ίδιο κεμέρι, αγόραζαν ομολογίες τότε, για τα γεράματα. Ήταν της μόδας. Έλεγαν τότε το ένα θα γίνει σε δυο χρόνια τρία.

Ο Μπρούλης όμως δεν τάκουγε αυτά. Είχε καεί από τον κάμπο, και όλα τα τυχερά που λέγονταν. Τον έβελγε η ιδέα της σιγουράδας του σπιτιού στην Αθήνα, όπως έκανε κι ο γείτονας του Πέτρος Μπάκας, ο τσαμπάσης, που όταν καζάντισε έκανε τα λεφτά του σπίτι στην Αθήνα, "μήνας μπαίνει μήνας βγαίνει". Αγόρασε λοιπόν κι αυτός ένα δώροφο στην Αθήνα. Συμπλήρωμα.

Θα ξανακοίταζε και τα χωράφια. Του άρεσε η δουλειά εκεί, αλλά οι αναποδιές τους τον πλήγωναν και τούκαναν μαύρη την ψυχή. Πέρασε μεγάλα βάσανα και αϋπνίες στο Βουκουρέστι, που ήταν υποχρεωμένος να βρίσκεται στο μαγαζί από τις τέσσερις το πρωί, για το ζύωμα και το φούρνισμα. Χειμώνα-Καλοκαίρι.

Η παντρεία του με την Πατισπούλα, (παπούτσι από τον τόπο σου...) τη Βλάμπω, πρόσθεσε στα κτήματα του δυο καλά χωράφια ποιοτικά στο Μείνιάνι, ένδεκα παλιά στρέμματα, κι αυτό ήταν μια πρόκληση της μοίρας του να ξαναπέσει

στα χωράφια.

Ήρθε και ξανάνιωσε ο Μπρούλης. Έγινε άλλος άνθρωπος. Όλα πήγαιναν μια χαρά. Πρώτο παιδί κορίτσι, η Βγένω.. "Της καλομάνας το παιδί το πρώτο είναι θυγατέρα". Δεύτερο παιδί αγόρι, ο Φώτος. Τρίτο παιδί κορίτσι, η Βασίλω. Δεν πρόλαβε να πει πιτς-φιτλι, και τα παιδιά ξεπεταχτήκανε. Για το Φώτη, κανένα πρόβλημα, πήρε το δρόμο του. Τα κορίτσια ήταν το πρόβλημα, η παντρεία τους είναι πονοκέφαλος και των δυο γονέων, αλλά δουλειά πραγματική, ασχολία, φροντίδα, βάσανο και κόπος αποκλειστικός μόνο της μάνας και του σογιού της.

Καλό κορίτσι η Βγένω, νοικοκυρά, προκομμένη, αλλά... Όλα τα είχε αλλά δεν είχε αυτό που τράβαγε γαμπρούς. Δε "γυάλιζε". Η μάνα όμως δεν τόβλεπε έτσι, και επί πλέον είχε βάλει στόχο για τη Βγένω "κυβερνητικό υπάλληλο. Μήνας μπαίνει-μήνας βγαίνει"

Δυο-τρία παιδιά από την Κάτω Κόνιτσα, που ζήτησαν τη Βγένω, απορρίφθηκαν ασυζητητί από τη κυρά Βλάμπω. Δεν ήταν της σειράς της..

Κυβερνητικοί υπάλληλοι, δηλαδή δημόσιοι υπάλληλοι, στην Κόνιτσα, ντόπιοι δεν ήταν πολλοί. Συνήθως ήταν ξένοι που άραζαν στην Κόνιτσα παντρεμένοι. Γυναίκα, παιδιά, κουνιάδες ή θυγατέρες... (κι αυτές πολλές φορές ανύπαντρες, που έπαιρναν τις "πρώτες θέσεις στη σειρά" καθώς κουβαλούσαν τον τίτλο της ξενόφερτης, που έκρυβε γοητεία και μυστήριο). Γυάλιζαν στους ντόπιους.

Και όσοι δεν έρχονταν παντρεμένοι, σπάνιο φαινόμενο, ήσαν αυτό που λέμε "πουλιά πετούμενα"... Χά, χα, χα....χι, χι, χι στην αρχή κι έπειτα "μην τον είδατε..."

Για τη Βγένω, έμπαινε κι ένα άλλο μειονέκτημα. Το σπίτι της ήταν στην Κάτω Κόνιτσα. Που σήμαινε ότι σπάνια είχε ευκαιρίες να "ιδεί και να τη δούνε". Να γυαλίσει σε κάποιον. Ποιος ξέρει; Υπάρχουν πάντοτε "μυξιάρηδες για τις σαλιάρες", καθώς λένε. Οι Κυβερνητικοί υπάλληλοι κυκλοφορούνε μόνο στην Πάνω Κόνιτσα.

Μέσα σ' αυτές τις δυσκολίες και τις αναποδιές, ύστερα από πολλές συσκέψεις, λήψεις πληροφοριών, αναγνωρίσεις εδάφους ανάμεσα στους πανωκονισιώτες συγγενείς, επιλέχτηκε ο στόχος και προσδιορίστηκε η ταχτική δράσης.

Μια συγγενής της μάνας του κοριτσιού, της κυρά Βλάμπως, η θείσα Ουρανία, έχει ανεψιό από το μακαρίτη άντρα της, τον Δημοσθένη Ρώτα, κατώτερο υπάλληλο της Εφορίας. (Τι να σου κάνει ο άνθρωπος; Το χατί από το παλιό τριτάξιο Ελληνικό σχολειό, δεν σε πάει παραπέρα).

Και η αδερφή της ίδιας, η θείσα Μάρθα, άλλη ξαδέρφη της κυρά Βλάμπως, έ-

χει μεγάλο σπίτι, αρχοντικό, και κάθεται στη γειτονιά του Δημοσθένη Ρώτα. Σχεδόν καρσί.

Καθώς η θείσα Μάρθα, με μεγάλο άντρα και τρία μικρά παιδιά, τα φέρνει γύρα μόνη της κι' έχει ανάγκη από βοήθεια στο συγύρισμα του σπιτιού, της προτάθηκε, πράγμα που έγινε "ασμένως" αποδεκτό απ' αυτή, (αν είναι να βοηθήσουμε σ' έναν ιερό σκοπό), ν' ανεβαίνει η Βγένω, που είχε κλείσει τα είκοσι τρία, πότε-πότε σπίτι της για να βοηθάει στις δουλειές του.

Της πρόσθεσαν, καλού-κακού, πως θάπρεπε να κρατηθεί κρυφός ακόμα κι από τον άντρα της, και τα παιδιά της, ο "ιερός σκοπός" αυτού του εγχειρήματος.

"Καμμιά αντίρρηση σ' όλα. Και θα πούμε κι ένα καλό λόγο που λέν, αν χρειασθεί. Κι ό,τι άλλο περνάει από το χέρι μας".

Κι έτσι μπήκε μπροστά η οικογενειακή επιχείρηση "άλωσης του γαμπρού", η οποία για το καϊρλί, βοηθήθηκε και μένα κοφίνι αμύγδαλα και κάχτες (καρύδες) που κουβάλησε ο Μπρούλης, στο σπίτι της θείσας Μάρθας, μ' ένα γάιδαρο στο Παζαρόπουλο αγορασμένο "για βοήθεια στα χωράφια".

- "Να τα μοιραστείτε με την Ουρανία" πρόσθεσε, φεύγοντας ο καλοκάγαθος Μπρούλης.

"Αμ' έπος, αμ' έργο". Από την επόμενη κι όλας, με τα Κυριακάτικα της ρούχα έφτασε η καλοθρεμμένη Βγένω (Μπροστά η Βλάμπω πίσω η Βγένω) στο σπίτι της θείσας Μάρθας κι έπιασε δουλειά. Τότε το "Ξαδέρφη και Ξαδέρφη" πήγαινε δυο παράδες, ανάμεσά τους.

Στην αρχή, δυο τρεις φορές πήγε και ήρθε σπίτι της η Βγένω, την ίδια μέρα. Έπειτα έπιασαν οι φτινοπωριάτικες βροχές και τα κρύα, μίκραινε και η μέρα. Νύκτωσε γρήγορα κι έμεινε στη θείσα Μάρθα η Βγένω. Βολεύτηκε με τα παιδιά στο χειμωνιάτικο. Πάνω στο μπάσι.

Η θείσα Ουρανία έκανε τις πρώτες νύξεις και όχι μόνο δε βρήκε άρνηση, αλλ' αντίθετα το "έδαφος ήταν πρόσφορο" κείνο τον καιρό, μια κι ο Δημοσθένης, που στη γειτονιά τον έλεγαν Δήμο, πέρναγε μεγάλη συναισθηματική κρίση. Τον είχε αφήσει σύζυλο η Ανθούλα, γειτόνισσα από την πίσω μεριά του σπιτιού του, που χρόνια τον παίδευε, του άφηνε ελπίδες, αλλά δεν έλεγε το ναι, ώσπου ήρθε ο άλλος από το Πωγώνι, Γεωπόνος του Πανεπιστήμιου, παντρεύτηκαν στο πύ και φί, και μην τους είδατε.

Οι αδερφές του Δήμου, όπως άρχιζε η μια την κουβέντα και την έπιανε η δεύτερη, φθάνοντας στο τέλος να τη συνεχίζουνε μαζί, σαν να σεγκοντάριζαν σ' αρχαία τραγωδία (Η Μεγάλη. "Είδα που λέτε στον ύπνο μου ένα κόκκινο άλογο. "Η

δεύτερη Κόκκινο, κόκκινο". "Η Μεγάλη. Και λαχτάρισα, μούσκεμα στον ιδρώτα. Η δεύτερη. Μούσκεμα, μούσκεμα στον ιδρώτα..." βιάζονταν να γίνει το συνοικέσιο κι' έριξαν, πρόσθετα στη θείσα Ουρανία, κάποιες ιδέες γύρω από την προσπάθεια που θα κατέβαλε η Βγένω να δείξει τα φυσικά προσόντα και τη νοικοκυροσύνη της. "Να γίνουν ορατά κι άπο το γαμπρό, που σαν αδερφό τους, ξέρανε τα χούγια, του".

Κι αυτές οι ιδέες πέρασαν από τις θείσες στη Βγένω, "πάνω στην κουβέντα". Κι έκαναν τη Βγένω να "πατίσει γκάζι στη δουλειά". Και το σπίτι της θείσας Μάρθας έλαμψε.

Τα πατώματα κάθε μέρα τρίβονταν με τη βούρτσα και άστραφταν από καθαριότητα. Στα τζάμια του σπιτιού, από τα παράθυρα που βλέπανε στον δρόμο, τρίχα δε στέκονταν πάνω τους.

Από τα χαράματα η Βγένω με μια λεκάνη ζεστό νερό κι ένα καθαρό πανί, πιάνοντας με τ' αριστερό χέρι το φεγγίτη του παράθυρου (το ακίνητο κομμάτι του τζαμωτού, πάνω-πάνω στο κανάτι, που στην Κόνιτσα για άγνωστο λόγο, λέγεται "πορντέλο") έβγαζε τα τρία τέταρτα του κορμιού της απέξω, στο κενό, σχεδόν πάνω στο δρόμο, κι έτριβε-έτριβε χωρίς τελειωμό με το πανί που κρατούσε στο δεξί της χέρι τα σχεδόν ολοκάθαρα σε καθημερινή βάση τζάμια. Όσπου έρχονταν η ώρα και κατηφόριζε ο Δημοσθένης για το γραφείο του. Καθώς περνούσε, σήκωνε το κεφάλι του, θαύμαζε το έργο, (ίσως και την πρωινή κάπως νεγκλιζέ (ατημέλητη) παρουσία της Βγένως), και της έλεγε "καλημέρα"... Αυτό ήταν!!

Η καμμένη η Βγένω, πίστευε τότε, πως κείνη η καλημέρα ήταν το εωθινό της γλυκοχάραμα για όλη της τη ζωή. Μέχρι το βράδυ έβλεπε στα μάτια της να λάμπει το ρόδινο φως της ελπίδας. Έκανε όλες τις άλλες δουλειές πετώντας.

Τραγουδώντας. Και κάποιες στιγμές ξεκούρασης, έβγαινε στη βεράντα του σπιτιού και ονειροπολούσε.

Έτσι πέρναγε ο καιρός, κι ο Δημοσθένης "μας", δεν κατάφερνε να πάρει το πάνω του από κείνη "τη μελαγχολία του". Για να πεί το "μεγάλο Ναι ή το μεγάλο Όχι". Και ήρθε το Καλοκαίρι.

Στο σπίτι του Μητρούλη, από όσα τους έλεγε η Βγένω, κάθε φορά που κατηφόριζε εκεί, κι όλοι περίμεναν ν' ακούσουν μ' ανοικτό στόμα, κυριαρχούσε εκνευρισμός και υπερένταση.

Πότε-πότε ανέβαινε και η Βλάμπω στην ξαδέρφη της την Ουρανία από τη μια μεριά ν' ακούσει από πρώτο χέρι τα μαντάτα, μήπως τυχόν υπάρχουν και κάποιες λεπτομέρειες που η Βγένω δεν μπορούσε να ξέρει κι από την άλλη να "σμπρώ-

ξει" κάπως την ξαδέρφη της, να γίνει πιο τολμηρή και επίμονη στις "προτροπές" προς το Δημοσθένη και τις αδερφές του.

"Τι να σου πώ, Βλάμπω μου; Του το λέω, κάθε φορά που τον βλέπω. Όλο "καλά και καλά, θειά, μου λέει ο Δημοσθένης. Τόχω υπ' όψη μου. Δεν ήρθε όμως η ώρα του, ακόμα. Όταν είναι θα σου πώ"

Η Βγένω κούναγε το κεφάλι της κι έπαιρνε τον κατήφορο, χωρίς να ξέρει αν μ' αυτά που άκουγε θάπρεπε νάναι αισιόδοξη ή απαισιόδοξη. Και με μεγάλο νταλάκι στην καρδιά.

"Ούτε κρύο, ούτε ζέση. Τα ίδια και τα ίδια" έλεγε στο σπίτι της. Και όλοι μελαγχολούσανε. Γκρίνιαζαν μεταξύ τους κι άφηναν σπόντες κατά της θείσας Ουρανίας, ότι "δεν ενδιαφέρεται όσο πρέπει" ή ότι "δεν ξέρει να κάνει καλά τη δουλειά της".

Το Δεκαπενταύγουστο δεν μένει Κονιτσιώτης σπίτι του, αν δεν πενθεί. Όλοι χαράματα, και πρίν χαράξει ο ήλιος ανέβαιναν προς την Παναγία, βιαστικοί σαν κάποιος να τους κυνηγάει, φορτωμένοι κιλίμια για στρώσιμο, σκαμνάκια για κάτσιμο, τρόφιμα... αυγά βραστά, κεφτέδες, τυρί, ψωμί, κρέας ψητό κι άλλα καλούδια, έτρεχαν να προλάβουνε τις θέσεις κάτω από τα πλατάνια, για να μην τους βρει ο ήλιος την ώρα του γλεντιού, αλλά και να ρίξουν μέσα στην καρούτα του νερού το καρπούζι, το πεπόνι και τις αγγουροντομάτες, ώστε νάναι κρύα την ώρα που θα χρειαστούν.

Η οικογένεια της θείας Μάρθας, (μια κι ο Ξενοφώντας, ο σύζυγος, απόφευγε τους ανήφορους και τα "Πανηγύρια") ανέβαινε στην Παναγία, παρακολουθούσε τη λειτουργία, άναβε τα κεριά της, χαιρετούσε τους γνωστούς, αλλά δεν κάθονταν για το γλέντι.

Μόλις άρχιζε ο Αντώνης τα πρώτα νουμπέτια του με το κλαρίνο, και ξεχύνονταν αγόρια και κορίτσια να χορέψουν στον οβόρο της εκκλησιάς, έβρισκαν τον τρόπο να λακκίζουν χωρίς να γίνεται σαματάς.

Τούτη όμως τη χρονιά για κατήρι της Βγένως, οι συνήθειες δεν τηρήθηκαν. Αποβραδís επιστρατεύτηκε η Ρήνα της Σταύραινας, φορτώθηκε τα αναγκαία στρωσίδια, τα σκαμνάκια, το καρπούζι κτλ, και τα πήρε σπίτι της (κοντά στα Πλατάνια) με εντολή να "πιάσει αύριο χαράματα τόπο στην Παναγία, πρίν προλάβουν κάτι άλλοι τύποι της ίδιας γειτονιάς. (Ο Ευρυπίδης ο Σδράβος κι ο Πήλιος ήταν ασυναγώνιστοι) να τα στρώσουν".

Έτσι η οικογένεια της θείσας Μάρθας (χωρίς τον άντρα της), βρέθηκε τη μέρα του Δεκαπενταύγουστου, πρωτοκαθεδρία στην Παναγία.

Κατά τις δέκα το πρωί, τέλειωσε η εκκλησιά.

Ο Αντώνης Τσάπης πρώτο κλαρίνο της περιοχής, (το είχε μάθει στην Πόλη από το θείο του, "και τόπαιζε με νότες" ήταν ο πρώτος μας δάσκαλος της μουσικής) με την κομπανία του, άρχισε με τα μαλακά, του "τραπεζιού", ίσα-ίσα για να γλυκαθούνε τα "παιδιά" και να "τσιμπίσουν".

Και πριν προλάβουνε να πιούνε ένα ρακί οι άνθρωποι, να ευχηθούνε "χρόνια πολλά", από παντού ξεχύθηκαν στην πίστα καμμιά τριανταριά νέοι άνθρωποι (αρσενικοί και θηλυκοί) κι άρχισαν να χορεύουν.

Στο πανηγύρι της Παναγιάς όλοι "θέλουν" να χορέψουν. Να ξετρελαθούν. Να επιδείξουν δεξιότητες και λεβεντιά οι άντρες, λυγεράδα, λίγνεμα, ρυθμό και ευκινησία τα κορίτσια της παντριάς.

Από τα παμπάλαια χρόνια, τότε ήταν η ευκαιρία και για τους υποψήφιους γαμπρούς, να ιδούν το σύνολο των κοριτσιών της Κόνιτσας, να διαλέξουν, να δοκιμάσουν, κάποιο κοίταγμα με νόημα, και να πάρουν ανταπόκριση.

Οι περισσότεροι έρχονταν από την ξενιτιά, και ονειρεύονταν τα κορίτσια από τον τόπο τους, σεμνές οικοκυρές, να είναι και να μην είναι ξεβγαλμένες, να κοιτάζουν μόνον αυτούς και κανέναν άλλον και να μην έχει ακουστεί για αυτές κανένα παρατάγουδο.

Ανάλογα προς το πώς αισθάνονταν ο κάθε γαμπρός, το θάρρος που είχε, το βαθμό επίδειξης που τον κατείχε, το γούστο και την καλαισθησία του έπιασε και τη σκοπιά απ' την οποία κιάλαρε τις νύφες.

Άλλοι κάθονταν δίπλα στην πίστα του χορού, ξαπλωμένοι σαν πασάδες, με τους δικούς τους, στα κιλίμια, καπνίζοντας αρειμανίως, κι άλλοι όρθιοι σα γλάστρες, κάτω από το πεζούλι γύρω-γύρω από την πίστα. Κάποιοι λίγοι, στριφογύριζαν μέσα στο πλήθος, φανερά εκνευρισμένοι και αμήχανοι.

Και οι πιο πολλοί τριγυρνώντας πάνω στα κατσάβραχα (που ξεκινάνε από την πίστα στα ριζόβραχα, κι ανεβαίνουν προς τον μεγάλο όγκο του βράχου που από κάτω βγάζει τα νερά της Κόνιτσας και πιο πέρα κρατάει στην αγκαλιά του το παρεκκλήσι της Παναγιάς) όλοι τους με "τα Κυριακάτικα", από όπου έβλεπαν αλλά και κατέβαλαν προσπάθειες να τους δούνε οι πεθερές και οι νύφες.

Μοναχικοί ή δυο-δυό. Πότε κρύβονταν και πότε φανερώνονταν. Κόλπα και εντυπωσιασμοί, μες το Αυγουσιάτικο λιοπύρι.

Ως γαμπρός της τελευταίας κατηγορίας, πάνω στους βράχους εμφανίστηκε γύρω στο μεσημέρι κι ο Δημοσθένης μας. Κατάμονος. (Μπλε σακάκι, άσπρο πανταλόνι, παπούτσια άσπρα πανένια με λάστιχο από κάτω, (που λένε "με παπού-

τσια λάστιχα"), παγιάσόνι στο κεφάλι και μαύρα γαλιό του ήλιου "Μέγκλα". Στην τρίχα.

Δαγκώθηκε η Βγένω, που τον είδε, καθώς ήταν σηκωμένη και πιασμένη στον κύκλο του χορού..

"Εδώ τα παίζουν όλα" σκέφτηκε..

Όταν ήρθε η σειρά της και μπήκε πρώτη στην αράδα κι έπρεπε να παραγγείλει το χορό που ήθελε, τάχασε η καημένη από τη σύγχυσή της. Και μπερδεύτηκε.

"Το μέγα Ναπολέοντα" λέει χαμηλόφωνα στο Νότα, που έπαιρνε τις παραγγελίες σκυμμένος πάνω στο σαντούρι του

"Δε χορεύεται" της απαντά διακριτικά ο Νότας.

Πιστεύοντας ότι ο Νότας δεν είχε ακούσει την παραγγελία, η Βγένω επιμένει "Το Μέγα Ναπολέοντα" είπα.

"Και γω σου είπα δε χορεύεται" απαντάει ξανά ο Νότας, πιο φωναχτά και λίγο θυμωμένος, γιατί τέτοιο τραγούδι στο ρεπερτόριό τους δεν υπάρχει

Της Βγένως, το μυαλό όμως είχε κολλήσει και δεν άνοιγε να καταλάβει. "Το Μέγα Ναπολέοντα" επαναλάμβανε ψιθυριστά, βραχυκυκλωμένη, πούμοιαζε με ούφο.

Καλή καρδιά ο Νότας και πολύπειρος. Έπιασε στο φτερό τι έπαθε η Βγένω. Έριξε μια γρήγορη ματιά στον Αντώνη. Συνεννοήθηκαν με τη δική τους γλώσσα. Κι αμέσως άρχισαν το "Μινούσαγα".

Με μιας, λύθηκε ο κόμπος. Κι η Βγένω ξεκίνησε τα πρώτα βήματα. Ως που να στρώσει όμως δυσκολεύτηκε (Γιατί το έδαφος της πίστας από χώμα, είχε που και που πέτρες που εξείχαν και προ παντός ρίζες από πλάτανο. Έτσι οι πάνινες γοβες που φορούσε η δόλια, με τα ξύλινα ψηλά τακούνια, έβρισκαν πάνω σ' αυτές, και έσπαγαν πότε δεξιά και πότε αριστερά, παρασέροντας και την ίδια σε απορρύθμιση).

Αλλά και το μπερδεμα αυτό ξεπεράστηκε στον πρώτο γύρω. Έτσι οι καρδιές της θείσα Μάρθας, της θείσας Ουρανιάς και των παιδιών, αλλά και της ίδιας της Βγένως, ήρθαν στον τόπο τους.

Ένα- ένα τα παιδιά της θεία Μάρθας πήγαιναν και κόλλαγαν τον όβολο τους στη μπάλα του Αντώνη, όσο χόρευε η Βγένω. Το απόγευμα ο Ελληνικός χορός εξελίχτηκε σ' ευρωπαϊκό.

Πώς όμως να χορέψεις σ' αυτή την άθλια πίστα. Ωστόσο έπρεπε και σ' αυτόν το χορό να δειγματίσει η Βγένω. Κι όλο το βάσανο το πήραν στην πλάτη τους τα δυο μεγάλα αγόρια της Θείσας Μάρθας. "Σήκω Πέτρο, είναι η σειρά σου" "Σή-

κω Γιώργο, τώρα είσαι συ".

Αλλά αυτό δεν κράτησε πολύ. Κάποια στιγμή, η θείσα Ουρανία, αγωνιώντας για να ιδεί ποιες ήταν οι εντυπώσεις του Δημοσθένη από τη Βγένω, όπως τον είδε να πάει προς τη βρύση έτρεξε να τον συναντήσει εκεί κι αντάλλαξαν δυο κουβέντες. "Βαρέθηκα της είπε κείνος και φεύγω". Κι έδειχνε να μη θέλει άλλη κουβέντα. Ήρθε στην παρέα της η θείσα Ουρανία, και βιάστηκε ν' αναγγείλει το γεγονός. Σε δέκα λεπτά όλοι ήταν έτοιμοι και κατηφόριζαν.

Δεν περίμεναν το Πανηγύρι να τελειώσει κανονικά, όπως πάντοτε, με τον Αγά και τον Μπαλίδα, που χόρευαν τον Αράπικο. Και σημάδευαν το τέρμα. "Σηκωνόταν από καταγής τα όργανα. Μπροστά οι χορευτάδες παίζοντας και χορεύοντας με τα μπαστούνια σα νούμερα από Καρναβάλι. Κι όλοι μαζί ανέβαιναν στην Αλατσία από όπου, τραγουδώντας και χορεύοντας, έπαιρναν τον κατήφορο (σωστό γκουντούλιαρο) για τα Πλατόνια.

Άγνωστο για ποιο λόγο, όλοι νιώθανε, τότε, (χωρίς νάχουν τίποτα το συγκεκριμένο) μάλλον από διαίσθηση, ότι η μέρα του Δεκαπενταύγουστου ήταν μέρα αποφασιστική για τον Δημοσθένη.

Πέρασε μια βδομάδα, και λόγος δεν ακούστηκε. Η Βγένω έμεινε σπίτι της και δεν ανέβηκε στη θείσα Μάρθα.

Η θείσα Μάρθα ξομολογήθηκε στον άντρα της και στα παιδιά της (κάτι που τόκρυβε μέχρι το τέλος της βδομάδας) ότι όταν κατέβηκαν από την Παναγία, παρατήρησε ότι η Βγένω πού ήταν στενοχωρημένη σ' όλη τη διαδρομή εξαφανίστηκε. Δεν ήξερε τι συμβαίνει. Κι ανήσυχη έψαχνε να τη βρει. Και τη βρήκε πίσω από το κουσέκι, να κλαίει μόνη της.

Προσπάθησε η θείσα Μάρθα να την καλμάρει. Ήταν αδύνατο. Έτρεμε όλη. Και δεν απαντούσε στις ερωτήσεις που της έκανε η ίδια. Τελικά όπως φάνηκε, περίμενε να νυχτώσει, λές και δεν ήθελε να την δει η γειτονιά. Κι όταν σουρούπωσε για τα καλά, χαιρέτησε το θείο και τη θεία της, πήρε τα πράγματα της, και πήγε στο δικό της σπίτι. - "Μάλλον τη Βγένω, δεν θα την ξαναδούμε πια", αποφάνθηκε.

Από τη συζήτηση βγήκε ότι η γκάφα της στο χορό, και το σούσουρο που άκουσε από τους γύρω, την είχαν πληγώσει. Απέτυχε στις εξετάσεις. Το όνειρο του Κυβερνητικού υπάλληλου κάθιξε για πάντα.

Και πραγματικά. Η θείσα Ουρανία δεν τολμούσε να ρωτήσει ούτε και τις αδελφές του Δημοσθένη για τις εντυπώσεις του, από το Πανηγύρι.

Τελικά ένα πρωινό Δευτέρας, πριν καλά-καλά ξυπνήσουν οι άνθρωποι στο σπί-

τι της θείσα Μάρθας, ακούγεται στην εξώπορτα ένα έντονο νταμπαντάμ από το σιδερένιο σήμαντρο της πόρτας, και κάποιες ανυπόμονες φωνές- παράπονο, ένα είδος μουκάνισμα ζώου, που κάθε τόσο έδινε κι έναν βαρύτατο αναστεναγμό. Σκούξιμο ελεγχόμενο σα ρέκασμα.

Αν πρόσεχες τις κουβέντες που έβγαιναν απ' αυτό το γρύλλισμα, καταλάβαινες ότι ήταν η κυρά Βλάμπω, που τάχε με τη θείσα Ουρανία. "Αχ! Μωρ' Ουρανία τι μούκανες". Η θείσα Ουρανία το βράδυ κείνης της Κυριακής, είχε κοιμηθεί στο σπίτι της αδερφής της Μάρθας, όπως γίνονταν κάθε Σαββατοκύριακο, τώρα που ο γιος της υπηρετούσε τη θητεία του κι έφυγε για τα Γιάννενα. Και κοιμότανε μάλιστα στο ισόγειο μαντζάτο. Άκουσε την ξαδέρφη της Βλάμπω κι έτρεξε ν' ανοίξει την οξώπορτα, από φόβο μη ξυπνήσει ο Ξενοφών. Άντρας της Μάρθας.

Εκεί βρέθηκε προ μιας Βλάμπως σένα χάλι ανεκδιήγητο. Άυπνη. Άπλυτη. Κουρελού. Αναμαλλιάρα. Φουρτουνιασμένη. Που μόλις άνοιξε η εξώπορτα, έπεσε πάνω της, φωνάζοντας, σαν να είχε χαθεί ο κόσμος όλος.

"Τι μούκανες, τι μούκανες Μωρ' Ουρανία. Μας γέλαγες τόσον καιρό και μας αποκοίμισες. Χτες το βράδυ που μάθαμε τους αρραβώνες του Δημοσθένη με την Αννέτα του Σωτήρη, μείναμε σύζυλοι".

"Μα τι μου λές Βλάμπω. Πέφτω από τα σύννεφα. Πρώτα έλα από μέσα, να μη γίνουμε ρεζίλι στη γειτονιά που άλλο δε θέλει.

Δεν ξέρω τίποτα. Πρώτη φορά ακούω για αρραβωνιάσματα. Κανένας δε μου το είπε. Πότε κι όλες σου το πρόλαβαν εσένα;"

"Με κοροϊδεύεις Ουρανία. Με κοροϊδεύεις, όπως με κοροϊδεύεις τόσον καιρό. Ήξερες και δε μας τόλεγες."

"Όχι Βλάμπω μου. Δεν ήξερα τίποτα. Τώρα θα πεταχτώ στο σπίτι του να μάθω". "Πού θα πας τώρα; Μωρ' Ουρανία; Πάει... πέταξε το πουλί. Τ'άρπαξε η Χαζό Αννέτα. Χαλασιά που με βρήκε. Τόχασα το παιδί μου. Πάει.... θα μού μείνει τώρα".

"Μη κάνεις έτσι Βλάμπω μου. Δε χάθηκε ο κόσμος. Κι αν αρραβωνιάστηκε ο Δημοσθένης δεν μας τέλειωσαν οι γαμπροί. Υπάρχουν κι άλλα παιδιά στην Κόριτσα. Υπάρχει κι ο Μπάμπης, υπάρχει κι ο Κλέαρχος, υπάρχουν τα παιδιά του Αριστειδη υπάρχει ένα σωρό κόσμος.

"Μα τι μου λές τώρα Ουρανία μου; Ίσα είναι ο Χουτζερές, ίσα ο χαλές;" "Όχι κι έτσι, Βλάμπω μου. Δεν είναι όπως τους λες Χαλέδες, ούτε ο Μπάμπης, ούτε ο Κλέαρχος, ούτε τόσοι άλλοι. Νοικοκυρόπαιδα είναι.."

"Ξέρω γω... Ουρανία μου, άκουγε και μένα... Δεν έχεις θυγατέρα εσύ για να ξέρεις τον καημό της... "Ίσα είναι ο Χουτζερές, ίσα ο χαλές" επαναλάμβανε σα

σπασμένη πλάκα γραμμόφωνου η Βλάμπω, τρέμοντας από υστερικούς σπασμούς, έτοιμη να σωριαστεί κάτω, στις πλάκες της αυλής, γαντζωμένη πάνω στις πλάτες της θείσας Ουρανίας.

"Ίσα είναι ο Χοιζερές, ίσα ο καλές" (που σημαίνει δεν είναι το ίδιο ένα σαλό-νι, με το αποχωρητήριο) επανελάμβανε πότε χαμηλά και πότε βάζοντας στρίγγλες κραυγές, να την ακούνε όλη η γειτονιά.

Η θείσα Ουρανία είδε κι έπαθε ίσαμε που να την μεταφέρει μέσα στο μαντζάτο. Να φωνάζει για βοήθεια την αδερφή της Μάρθα, να κατεβεί, για να της κάτσουνε ένα καφέ - κατάψιο (για καλμάρισμα). Και να τρέξει ίσαμε το σπίτι των ανεψιών της, (του Δημοσθένη και των αδερφάδων του) να βεβαιωθεί αν οι αρραβώνες με την Αννέτα του Σωτήρη, ήταν γεγονός και δεν ήταν δημιούργημα της παθιασμένης φαντασίας της ξαδέρφης Βλάμπως.

Η Βλάμπω ήπια τον καφέ της, βιαστικά κι εκνευρισμένα. Συμμαζεύτηκε κάπως, αλλά δεν περίμενε την Ουρανία να γυρίσει. Ήταν κατακόκκινη και έτρεμε όλη.

"Τι να μας πει η Ουρανία τώρα, για να συγχυτούμε περισσότερο. Πάει το πουλί τάφησε και πέταξε από το κλουβί, τώρα δεν πιάνεται με τίποτα. Αχ μωρ' Ουρανία τι μούκανες. Μ'αποκοίμισες τόσο καιρό... Εγώ, ας πάω τώρα σπίτι μου να προλάβω μην έχουμε κάνα χατά χειρότερο". Και πήρε των ομματιών της.

Η θείσα Ουρανία, όπως είπε στη θεία Μάρθα, λίγο αργότερα, βρήκε το Δημοσθένη στην εξώπορτα τους να φεύγει για το γραφείο του.

"Τάμαθες, τάμαθες θεία, της λέει εκείνος. Ήρθε και για μένα η τυφλοβδομάδα. Τ' απόγευμα θα περνούσα από το σπίτι να στο πω. Παντρεύουμαι"

"Μπράβω, μπράβω Δήμο μου. Με την ευχή μου. Πως ήταν κι αυτό έτσι απότομα. Δε μας είπες τίποτα να ξέρουμε και μείς".

"Τι να σας πώ; Μάτια είναι αυτά. Με κοίταξε. Την κοίταξα. Τελειώσαμε". Κι έφυγε χαμογελαστός κι ευτυχισμένος για τη δουλειά του. Πώς να τον σταματήσω;

Τι να του πω για την Βγένω. Τζάμπα θα ρώταγα. Και θα του χάλαγα το κέφι... Έπειτα μπήκα μέσα στο σπίτι και είδα τις αδερφές του. Εκεί έμαθα, τα "καθέκαστα". Έτσι κατάλαβα πως ζύγισε πάνω του για να πάρει την απόφαση ότι θάμπαινε σώγαμμυρος στο σπίτι του Σωτήρη".

Αυτό σήμαινε κατά τη θείσα Ουρανία, "ότι ο Δήμος εξασφάλισε σπίτι στην Κόνιτσα και θ' απαλλάσσονταν από τις δυο αδερφές του τις "γλωσσοκοπάνες", που και την Παναγιά νάφερνε για νύφη σπίτι τους, θα γίνονταν από τη δεύτερη μέρα μόλογο στη γειτονιά. Πέρασαν δυο χρόνια από τότε, και ήρθε η Κατοχή.

Η Βλάμπω δεν ξανανέβηκε στις ξαδέρφες της. Κι ούτε ήθελε να μαθαίνει τίποτα γιαυτές. Το κράταγε "μανιάτικο". Μια έμμονη ιδέα την είχε πιάσει από το λαιμό, την είχε γιομίσει μίσος και κακία για τους πάνω Κονιτσιώτες που την είχε πεισματώσει. Πίστευε ότι οι ξαδέρφες της "μπορούσανε, αν ήθελαν, να παντρέψουνε τη Βγένω, αλλά δεν το προσπάθησαν όσο έπρεπε" Κι έλεγε διαρκώς ότι "μεγάλο κακό της έκαναν κι άφησαν τη Βγένω ανύπαντρη. Της έκλεισαν το σπίτι."

Κι όποτε έβρισκε ευκαιρία η γλώσσα της αμόλαγε φαρμάκι. Η θεία Μάρθα "από χαρακτήρος" δεν έδινε σημασία, σ' αυτά.. Θεωρούσε την ξαδέρφη της τσουρούτικη, κι αλαφρομπαντιέρα.

Η θείσα όμως Ουρανία, αγαθή γυναίκα, που υπολόγιζε τους συγγενείς κι αν πέρναγε από το χέρι της θάκανε καλό σε κάθε άνθρωπο, τρωγότανε που ήρθαν έτσι τα πράγματα και δεν είχε καταφέρει να παντρέψει τη Βγένω. Κι όλο είχε το νου της για κάποιο "καλό παιδί", άν και τώρα "με την κατοχή" τα χωράφια του Μπτρούλη έκαναν θαύματα, κι οι "κυβερνητικοί υπάλληλοι", που είπαν το "ψωμί ψωμάκι," είχαν πάψει να βρίσκονται στις προτεραιότητες της Βλάμπως.

Η οικογένεια είχε αναβαθμιστεί. Και η Βλάμπω φρόντιζε με κάθε τρόπο, να το κάνει τούμπανο στον κόσμο. Αλλά γαμπρός δεν βρίσκονταν.

Ο Φώτος μεγαλωμένος πια, βόηθαγε τον πατέρα του στον κάμπο. Και κει ανταμώνοντας τα άλλα παιδιά, που τα περισσότερα ήταν προσφυγόπουλα, μπήκε κι αυτός στις Εθνικοαπελευθερωτικές Οργανώσεις. Κι έγινε τοπικό στέλεχος.

Η ερμηιά του κάμπου, άφηνε την εντύπωση μιας περιοχής ανέλεγκτης από τους Γερμανούς. Και δημιουργούσε ψευδαισθήσεις ως προς το κατά πόσο η χάρη των χαφιέδων έφτανε ίσαμε κεί.

Έτσι, στα μέσα του καλοκαιριού του 1944, που οι Γερμανοί αγρίεψαν κι άρχισαν να πιάνουν κόσμο, μεταξύ των άλλων άρπαξαν και το Φώτο.

Ταμπλάς στην οικογένεια του Μπτρούλη.

Τα κορίτσια έβαλαν τα χουγιαχιά, αλλά τ' αυτί των Γερμανών δεν ίδρωσε. Όσους έπιασαν τους έριξαν στα υπόγεια της Σχολής, αυτά που τον παλιό καιρό η Γεωργική Σχολή τα είχε για ψυγεία κι αποθήκευε τα κασέρια, τα τυριά και τα βούτυρα, για να διατηρούνται φρέσκα και να μη μouxλιάζουν.

Τόμαθε η κυρά Βλάμπω κι όπως ήταν προχειροντυμένη, κακοχτενισμένη και σ' έξαλλη κατάσταση, έπιασε κι ανέβαινε τον ανήφορο με κατεύθυνση το Παζάρι, και το Γερμανικό στρατόνα, χειρονομώντας και φωνάζοντας προς όλες τις κατευθύνσεις, ζητώντας από παντού βοήθεια.

"Πω, πω, πώ τι μέβρε. Πιάσανε το Φώτο μου, οι Γερμανοί, που είναι αθώος και

δεν ξέρει τίποτε από οργάνωση. Και αφήσανε έξω τα παιδιά του Ξενοφώντα και ένα σωρό άλλους που είναι οι αρχηγοί. Αφήσανε έξω τον τάδε τον τάδε [και έλεγε ονόματα στην τύχη και όποιον θυμόταν].

Οι Γερμανοί τα άκουσαν αυτά και την φώναξαν μέσα στον στραώνα. Κάλεσαν και τον διερμηνέα τους και της ζήτησαν να τα επαναλάβει, για να δουν τι ξέρει. Και κείνη πιστεύοντας ότι έτσι σώζει τον Φώτο της (δική μου μάνα πέθανε καμιά να μη μείνει) άρχισε να αραδιάζει ότι ήξερε και ότι της έρχονταν στο νου. Ονόματα, σπίτια, πατεράδες, αδέρφια, κείνη τη στιγμή της έξαψης που μιλάγε το παλιό της μίσος για τις ξαδέρφες τις και τους άλλους Κονιτσιώτες μπερδεμένο με τη μητρική της παραζάλη.

Αποτέλεσμα. Οι Γερμανοί Γκεσταπίτες πήραν όλα τα σπίτια σβάρνα που η κυρα-Βλάμπω κατάγγελλε και πιάσανε ένα σωρό κόσμο μικρούς και μεγάλους.

Τους φόρτωσαν στο άψε-σβήσε στο φορτηγό και τους έρριξαν για δυο μήνες στα υπόγεια της Ζωσιμαίας σχολής στα Γιάννενα. Ως μελλοθάνατους.

Εκεί οι άνθρωποι κόντεψαν να παλαβώσουν. Άυπνοι, ψειριασμένοι, νηστικοί. Κάθε τόσο έπαιρναν οι Γερμανοί κάποιους νέους και τους τουφέκιζαν έξω από τα Γιάννενα στα χωράφια.

Ευτυχώς που έρχονταν και των Γερμανών το τέλος και ετοιμάζονταν να φύγουν. Κι ο μεγάλος τους καημός ήταν να τάχουνε καλά με τους πολίτες, για να μην τους στήνουνε κωσιές στους δρόμους και τους μακελάρουν σα κοτόπουλα. Έτσι με την παρέμβαση κάποιων Γιαννιωτών, άφησαν τους μεγάλους απ' όλη αυτή την παρτίδα και γύρισαν στην Κόνιτσα σε κακή κατάσταση.

Για τη Βλάμπω, που τους "φιλοδώρησε" αυτή την περιπέτεια δεν μίλησε κανένας. Τη συγχώρεσαν; Ποιος ξέρει.

Το Φώτο πάντως οι Γερμανοί, δεν τον άφησαν με το πρώτο. Όπως υποσχέθηκαν καθουάσαν μόνο τη μάνα του, τότε, διαβεβαιώνοντας την ότι δεν θα πάθει τίποτα. Όπως και έγινε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Σπίτι και οικόπεδο
στην Κ.Κόνιτσα
Τηλ. 6977818583

25 Χρόνια χωρίς τόνους και Πνεύματα

Από τον Φιλολόγο Αγαθάγγελο Γ. Πολίτη

Το 1982 καθιερώθηκε το μονοτονικό σύστημα σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης. Ως γλώσσα διδασκαλίας είχε καθιερωθεί ήδη από τη μεταρρύθμιση του 1976 η Νεοελληνική, η Δημοτική δηλαδή γλώσσα χωρίς ιδιοματισμούς και ακρότητες. Θυμάμαι τότε σε ολιγοήμερα σεμινάρια, προσπαθούσαν ειδικοί επιστήμονες της γλωσσολογίας να αναπτύξουν τα επιχειρήματά τους σε ακροατήρια φιλολόγων για την ανάγκη να αποκτήσει το Έθνος ένα ενιαίο πανελλήνιο εκφραστικό όργανο.

Από τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις που κατά καιρούς προτάθηκαν ή επικυρώθηκαν από τη Βουλή των Ελλήνων, άλλες απέτυχαν πριν ακόμα τεθούν σε εφαρμογή και άλλες εφαρμόστηκαν για λίγο καιρό και καταργήθηκαν μόλις άλλαξε στην εξουσία το πολιτικό κόμμα ή, το συνηθέστερο, ο Υπουργός Παιδείας. Και ενώ οι μεταρρυθμίσεις είχαν και απέβλεπαν στον ίδιο κοινό στόχο, την πρόοδο και την ευημερία του Έθνους, άξιον απορίας είναι από πού αντλούσαν τα βέλη και "έβαλλον" και κτυπούσαν ανελέητα τον ίδιο κοινό στόχο οι εκάστοτε αντίπαλοι.

Αλλά πριν σημειώσω κάποιες αξιοσημείωτες μεταρρυθμίσεις στην ταρα-

χώδη πορεία του Έθνους ξεκινώντας από τη θεμελιώδη ρύθμιση "των της Παιδείας" από τον Ι. Καποδίστρια, θα επιστρέψω στο θέμα της επικεφαλίδας για τους τόνους και τα πνεύματα. Και τούτο επειδή αρκετοί φίλοι, συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, συνταξιούχοι πλέον, θα ήθελαν να θυμηθούν την αγωνία και τον αγώνα που έδιναν καθημερινά στην τάξη με τους τόνους και τα πνεύματα. Οξεία, βαρεία, περισπωμένη, ψιλή, δασεία. Αυτές οι πέντε λεξούλες με πόση καχυποψία και σπαραγμό ψυχής λειτούργησαν σε εκατομμύρια παιδικές ψυχούλες από τότε που οι Αλεξανδρινοί φιλόλογοι τις τοποθέτησαν επάνω ή δίπλα στις λέξεις ως το 1982 που εδέησε η Βουλή των Ελλήνων να τις καταργήσει!

Σύμφωνα με το σκεπτικό των Αλεξανδρινών φιλολόγων, των σχολαστικών και απροσάρμοστων, η ελληνική γλώσσα εμπεριέχει μουσικότητα και αρμονία θαυμαστή και ως τοιαύτη πρέπει να φαίνεται όχι μόνο στον προφορικό λόγο αλλά και στο γραπτό. Η συλλαβή, για παράδειγμα, της λέξης που έφερε επάνω της το σημείο της οξείας έπρεπε να τονίζεται περισσότερο των άλλων. Βέβαια, οι διδάσκοντες στην πρωτοβάθμια έπρεπε να εξηγήσουν στους μαθητές τους ότι το "οξεία"

είναι επίθετο (οξεία φωνή) και ουσιαστικοποιήθηκε με την πολλή χρήση, όπως η "πλατεία" (πλατεία οδός) και παρέμειναν με τη σημασία που τα χρησιμοποιούμε σήμερα. Το ίδιο και με τη βαρεία. Βαρύς τόνος εν αντιθέσει με τον οξύ. Ο περισπώμενος τόνος, δηλαδή η περισπωμένη, έμπαινε εκεί που δεν μπορούσε να τεθεί οξεία ή βαρεία. Δεν χρησιμοποιήσαν οι Αλεξανδρινοί ιδιαίτερο σημείο για την περισπωμένη και συνένωσαν την οξεία και τη βαρεία, γι' αυτό και μερικοί την ονόμασαν οξυβάρεια. Ονομάστηκε περισπωμένη από τη μετοχή του ρήματος περισπώμαι, γιατί στο συναπάντημά της η αρμονία του λόγου απαιτούσε την περίσπαση, το σπάσιμο της φωνής. Με τον ίδιο τρόπο εξηγούνται και τα πνεύματα, ψιλή και δασεία. Η πνοή, η ανάσα δηλαδή του "αναγιγνώσκοντος" λεπτή ή παχειά ανάλογα αν το αρχικό φωνήεν έφερνε επάνω του την ψιλή ή τη δασεία. Εξειδικευμένο και χωρίς ενδιαφέρον για τους πολλούς αναγνώστες της "Κόνιτσας", δήλωσα και στην αρχή πως το έγγραφο για τους φίλους εκπαιδευτικούς που με πανάθλιες συνθήκες, στερούμενοι και τα πιο αναγκαία της ζωής, πάλευαν να μάθουν σε νησιτικούς και ανυπόδητους μαθητές αυτά που σοφίζονταν σε άνετες πολυθρόνες καθισμένοι οι Αλεξανδρινοί φιλόλογοι. Αντί άλλης κριτικής παραθέτω τη γνώμη μεγάλου συγ-

γραφέα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, του Ν. Καζαντζάκη: "Τα πνεύματα και οι τόνοι είναι τα ενοχλητικά έντομα που επικάθηνται στα πανέμορφα λουλούδια των λέξεων".

Ο θεμέλιος λίθος στην Παιδεία του Ι. Καποδίστρια δυστυχώς δεν έγινε οικοδόμημα, γιατί η άγρια δολοφονία του στο ναό του Αγίου Σπυρίδωνα στο Ναύπλιο το 1833 σήμαινε και τη δολοφονία μιας μοναδικής ρεαλιστικής προσπάθειας για την οικονομικά και πνευματικά ανόρθωση του Έθνους. Τι επακολούθησε μετά τη δολοφονία;

Επειδή το μέγα τούτο κεφάλαιο δε χωρεί σε οποιαδήποτε φιλότιμη προσπάθεια της Σ. Επιτροπής της "Κόνιτσας", θα αρκεστώ να αναφέρω κάποιους σταθμούς στην ιστορία των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων. Το βασικό γνώρισμα, η εστία και το επίκεντρο όλων των μεταρρυθμίσεων είναι η προκοπή του Έθνους. Και απέναντι ο ίδιος εχθρός, η έλλειψη χρημάτων. Αίτημα μόνιμο η αύξηση των κονδυλίων για την Παιδεία. Και στερεότυπη η απάντηση, "ανάγκη χρημάτων έχομεν". Δεν είναι μόνο η έλλειψη μοναδική αιτία της κακοδαιμονίας. Ένα μεγάλο σε βάθος χρόνου πρόγραμμα από μια πανεθνική και υπεύθυνη επιτροπή δεν έγινε.

Έτσι, οι κατά καιρούς και από προικισμένους εκπαιδευτικούς προταθείσες μεταρρυθμίσεις δεν εφαρμόστη-

καν. Σοβαρές προσπάθειες έγιναν, αλλά αφού δεν είχαν το χρίσμα της εθνικής ενότητας ήταν αριστοί καταδικασμένες. Η διγλωσσία και η διαμάχη "περί το γλωσσικόν" στάθηκε ένα μεγάλο εμπόδιο να πορευτεί το Έθνος

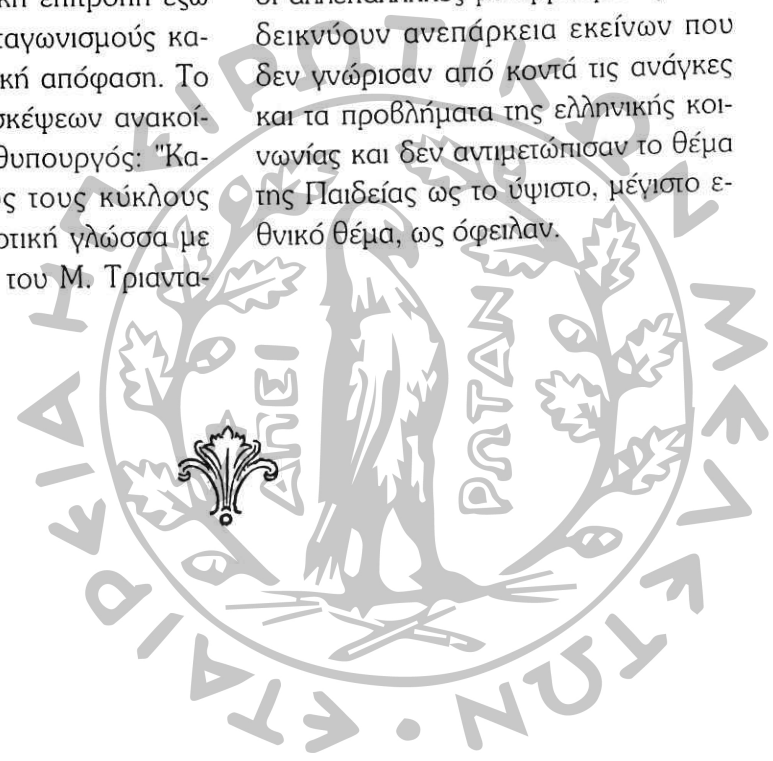
εκεί που του άξιζε. Χρειάστηκε περισσότερο από ένα αιώνα για να καταλάβουν οι πολιτικοί μας ότι ο χώρος της παιδείας δεν αντέχει σε διαπλοκή και ρουσφέτια. Εκείνος ο χώρος πλημμυρίζει από τις πάναγνες καρδιές των παιδιών που διψούν για αληθινή μόρφωση και παιδεία.

Και τέλος φθάσαμε στο 1976 όπου το γλωσσικό θέμα οδηγείται προς τη λύση του. Ο τότε πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής και ειδική επιτροπή έξω από κομματικούς ανταγωνισμούς κατέληξαν σε μια ιστορική απόφαση. Το συμπέρασμα των συσκέψεων ανακοίνωσε ο ίδιος ο πρωθυπουργός: "Καθιερώνεται εις όλους τους κύκλους των σπουδών η δημοτική γλώσσα με βάση τη γραμματική του Μ. Τριαντα-

φυλλίδη, κλπ."

Όσα είχαν προτείνει το 1916 ο Γληνός και ο Δελμούζος, όσα η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1964 που κορυφαία της καινοτομία ήταν "Δωρεάν παιδεία σε όλες τις σχολικές βαθμίδες" και δεν είχαν εφαρμοστεί, τώρα το 1976 θα πραγματοποιηθούν, θα υλοποιηθούν οράματα εκπαιδευτικών που χρόνια έμεναν ανεφάρμοστα. Και, λοιπόν, θα ρωτήσει κάποιος, ποια η ωφέλεια;

Η κρίση στην εκπαίδευση δεν σταμάτησε. Δεν έγιναν και τότε οι αναγκαίοι προσανατολισμοί. Και, αναγκαία, σε νέες αναζητήσεις στράφηκε η μεταρρύθμιση του 1981. Όλες αυτές οι αλληπάλληλες μεταρρυθμίσεις αποδεικνύουν ανεπάρκεια εκείνων που δεν γνώρισαν από κοντά τις ανάγκες και τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και δεν αντιμετώπισαν το θέμα της Παιδείας ως το ύψιστο, μέγιστο εθνικό θέμα, ως όφειλαν.

Η σύναξη των αποφοίτων του '70

Η συνάντηση της 16ης Αυγούστου 2006 πραγματοποιήθηκε. Η τάξη των αποφοίτων του '70 πάλι μαζί στα "Πλατανάκια" και στον απέναντι τοίχο η μεγεθυμένη φωτογραφία από εκδρομή στη Γεωργική Σχολή, που φρόντισε να φέρει ο Σταύρος ο Μποζοβίτης, αναπόφευκτα δημιούργησε σε όλους μας μια διάθεση φιλοσοφικής ενατένισης της ζωής και του χρόνου. Όμως, μετά το πρώτο ποτήρι, κυριάρχησε μια πολύ αισιόδοξη διάθεση. Παρόντες 20 συμμαθητές και οι καθηγητές μας Βασιλική Παπαθεμιστοκλέους, Τάσος Τσιτσιμίδης, Νίκος Στασινός και Θεμιστοκλής Παπαθεμιστοκλέους. Πολλοί δεν κατάφεραν να έρθουν. Τα τηλεφωνήματα, όμως, κατά την προετοιμασία και αυτά που έγιναν κατά τη διάρκεια της συνάντησης ανανέωσαν τους δεσμούς σε όλους, συμμαθητές και καθηγητές.

Ξαναϊδωθήκαμε. μάθαμε ο ένας για

τον άλλο, ανταλλάξαμε απόψεις για το τότε και το τώρα με απέραντη ψυχική αγαλλίαση.

Κύριο σημείο των σχολίων των συμμαθητών τις επόμενες ημέρες ήταν ότι κανένας για κανένα λόγο δεν θα λείπει από καμμία από τις μελλοντικές συνάξεις.

Άξιζε, τελικά, τον κόπο στον οποίο ο καθένας μας υποβλήθηκε για να έρθει, γιατί στα δίσεκτα χρόνια της ατομικότητας η αίσθηση ότι μπορείς να ανήκεις σε μια κοινότητα ενισχύει τη δύναμή σου να αντισταθείς στο ρεύμα που απειλεί να παρασύρει τα πάντα.

"Κινούν αίτιον" και αυτής της σύναξης υπήρξε η Γεωργία η Λάππα. Την ευχαριστούμε και της ευχόμαστε να τα βγάλει πέρα επαξίως και με την προετοιμασία της επόμενης τον Αύγουστο του 2010.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΜΑΛΑΜΗ

Τα δείπνα της Εκάτης

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειαρχή

Ἡ Εκάτη ήταν θεά του σεληνιακού φωτός και η λατρεία της πέρασε στην αρχαία Ελλάδα από τη Μ. Ασία, μέσω της Θράκης. Ο Ησίοδος (750-700 π.Χ. περίπου). Εκτενώς την αναφέρει στη Θεογονία (στ. 411 και εξής). Ήταν θεά της μαγείας και είχε σχέση με τα φαντάσματα και τις δεισιδαιμονίες, οι οποίες ήταν πολύ διαδεδομένες στην Ελλάδα. Ταυτιζόταν με τη θεά Σελήνη και την απεικόνιζαν τρίμορφη, ως Σελήνη, Ἄρτεμη και Εκάτη. Το τρίμορφο αυτό συμβόλιζε τις τρεις διαδοχικές φάσεις της σελήνης, το μηνιδές-τοξοειδές-, το διχότομο-μισό- και το πεπληρωμένο, που αντιστοιχούν σήμερα στη "γιόμιση, χάση του φεγγαριού και την πανσέληνο".

Στο τέλος κάθε σεληνιακού μήνα οι πλούσιοι Αθηναίοι έθεται, μόλις νύχτωνε, δίπλα στους βωμούς, στα αγάλματα και τις τριόδους (=τρίστρατα), φαγητά, για να φάει η Εκάτη.

Αυτά ήταν τα "δείπνα της Εκάτης", τα οποία, φυσικά, έτρωγαν οι καιροφυλακτούντες φτωχοί. Πρβλ. Ἀριστ. Πλούτος, στίχ. 596: "τους μεν έχοντας και πλουτούντας δείπνον προσάγειν (τη Εκάτη) κατά μήνα, τους δε πένητας των ανθρώπων αρπάζειν πριν καταθείναι". Η Εκάτη, επειδή λατρευόταν στις

τριόδους, λεγόταν και τριοδίτις.

Η Εκάτη συσχετίστηκε, όπως είπαμε, με το φεγγάρι και βοηθούσε τις μάγισσες να πετύχουν ό,τι ήθελαν. Το κατέβασμα του φεγγαριού με ξόρκια, επωδές, ακόμη και με μια μαγική πίτα ήταν η τέχνη των μαγισσών.

Το φεγγάρι, ως εκ τούτου, συνδέεται με αρκετές προλήψεις και δεισιδαιμονίες του ελληνικού λαού. Στη "γιόμιση ή γέμιση π.χ. του φεγγαριού πιστεύεται ότι ευοδώνονται πολλές γεωργικές εργασίες (κλάδεμα, κοπή ξύλων για κατασκευή στέγης κ.λ.) όχι όμως και στη "χάση" του φεγγαριού. Η φράση "στη χάση και στην πιάση" σημαίνει: σπανιότατα. Επίσης η φρ. "είναι με τα φεγγάρια του" σημαίνει ότι ο τάδε άνθρωπος, στις διάφορες φάσεις της σελήνης, που επηρεάζουν τον ψυχικό του κόσμο, είναι, άλλοτε αισιόδοξος και κεφάτος και άλλοτε απαισιόδοξος, σκυθρωπός και απλησίαστος.

Αν το νέο φεγγάρι "πιαστεί" με βροχή, πιστεύεται ότι η κακοκαιρία θα συνεχιστεί. Γνωστό είναι πως τα παλιόροια κύματα στο στενό του Ευρίπου στη Χαλκίδα οφείλονται και στη διαμόρφωση των ακτών και τους δυνατούς τοπικούς αντίθετους ανέμους, αλλά και στην ισχυρή έλξη της σελήνης και του ήλιου.

ΕΠΑΝΕΚΔΟΘΗΚΑΝ

Χαρ. Ρεμπέλη

«ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ»

(Λαογραφικά-Γλωσσικά-Τοπωνυμικά)

Για την προμήθεια απευθυνθείτε:

1) Νικ. Ρεμπέλης, Κόνιτσα,

Τηλ. 26550-23071

2) Βιβλ. Λεία: Πλουμής- Θ. Ζώτος-

Δ. Γκάσιος, Κόνιτσα

3) Περιόδ. "ΚΟΝΙΤΣΑ".

Τιμή 20 €

ΚΟΝΙΤΣΑ

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

Οι φάσεις της σελήνης υπολογίζονται και ως μέτρο χρόνου. Η φρ. “ένα φεγγάρι” σημαίνει: λίγο καιρό. Ο κόκκινος κύκλος γύρω από το φεγγάρι προμηνύει βροχή. Τέλος η σελήνη έχει σχέση με διάφορες ψυχικές ασθένειες, καθώς και με την επιληψία, το αρχαίο όνομα του “σεληνιασμού”. Αξιοπρόσεκτη η φρ. των γυναικών στα χωριά: “δείπνησε το φεγγάρι”, που λέγεται, όταν αυτό αργεί να βγει το βράδυ από το βουνό, μετά τις 10, ύστερα από το δείπνο. Η φρ. αυτή δεν έχει σχέση με το δείπνο των ανθρώ-

πων, αλλά με το υποτιθέμενο δείπνο του φεγγαριού, που γίνεται κατά τις 10 το βράδυ και μας θυμίζει τα “δείπνα της Εκάτης”.

Συμπέρασμα: Η φρ. “δείπνησε το φεγγάρι” που πρέπει, νομίζω, να συσχετισθεί με τα δείπνα της σεληνιακής θεάς Εκάτης, καθώς και διάφορα αρχ. ελληνικά λατρευτικά έθιμα, τα οποία υιοθέτησε η Εκκλησία μας, αφού πρώτα τα επικάλυψε με χριστιανικά σύμβολα δηλώνουν απερίφραστα το συνεχές και αδιάσπαστο της ελληνικής φυλής δια μέσου των αιώνων.

Μερικές λαϊκές φράσεις - Χαρακτηριστικές

Σήμερα θ’ αναλύσουμε μερικές χαρακτηριστικές φράσεις: α) Ζωή και κότα, β) φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περιδρομο γ) “έπιασε λαβράκι” και δ) του κυνηγού και του ψαρά το πιάτο, δέκα φορές είν’ αδειανό και μια φορά γεμάτο”.

Λέγαμε λοιπόν παλιότερα: “ζωή και κότα”, που σήμαινε ζωή γεμάτη από απολαύσεις. Προφανώς είχε σχέση, **σε παλιότερη βέβαια εποχή**, με τη θεώρηση του κοτόπουλου ως πολυτελούς εδέσματος (φαγητού) πρώτης κατηγορίας. Πέρασαν όμως τα χρόνια και τα κοτόπουλα που τρώγαμε από το κοτέτσι πέρασαν στο πτηνοτροφείο. Οι τιμές έπεσαν και η παρουσία τους στο τραπέζι της οικογένειας έγινε συ-

χνότατη. Είναι βέβαια η φράση αυτή να θυμίζει τη σπανιότητα του παρελθόντος που η νέα γενιά και -δικαίως- τη θεωρεί ακατανόητη. β) “φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περιδρομο”. Αναφέρεται κι αυτή στο παρελθόν και έχει να κάνει με την σπανιότητα των ψαριών και την συνεπακόλουθη ακρίβειά τους, που τα έκανε να φτάνουν στο τραπέζι με μεγάλη και ιδιαίτερη δυσκολία. γ) “Έπιασε λαβράκι”. Η φράση αυτή δείχνει τη δυσκολία και ότι όταν κάποιος φάρευε “λαβράκι” αποκτούσε κάτι το εξαιρετικό και δ) Του κυνηγού και του ψαρά το πιάτο δέκα φορές είν’ αδειανό και μια φορά γεμάτο”. Υποδηλώνει την ταλαιπωρία και την ατυχία του ψαρά και του κυνηγού για το θήραμα, για

το κυνήγι του, ώσπου να το βάλει στο πιάτο. Πέρασαν όμως τα χρόνια. Έτσι σήμερα έχει δημιουργηθεί η πρωτοπορία της τεχνογνωσίας και φτάσαμε στα οργανωμένα πτηνοτροφεία και στις σύγχρονες ιχθυοκαλλιέργειες που μας δίνουν γρήγορα και πολλά αγαθά (κοτόπουλα-ψάρια) για την διατροφή μας κι έμειναν μόνο οι παραπάνω φράσεις σ’ ανάμνηση της παλιάς ζωής.

Τίθεται όμως το ερώτημα: αυτή η εκμηχανισμένη βιομηχανία αυτή η ταχεία παραγωγή έχει όλα τα πλεονεκτήματα και την ποιότητα της παλαιάς διατροφής;

Θα κλείσω το μικρό αυτό άρθρο μου με τις κατά λέξη παρατηρήσεις και επισημάνσεις του καθηγητή κ. Ν. Μάργαρη, καθηγητή Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αιγαίου και διευθυντή της Ελληνικής Έκδοσης του National Geogra Phic.

Γεύση και ποιότητα

... “Συχνά οι παρατηρήσεις των καταναλωτών είναι του είδους: “Δεν έχουν (αυτά τα παραπάνω δηλαδή) την ίδια γεύση με τα άγρια”. Και φυσικά, η απάντηση είναι ότι όσο μοιάζουν στη γεύση το αγριόγιδο με το κασίκι, η αγριόκοτα με το κοτόπουλο, το αγριογούρονο με το χοιρινό, τα άγρια μανιτάρια με τα ήμερα, άλλο τόσο μοιά-

ζουν οι ήμερες τσιπούρες, ή οι πέστροφες του ιχθυοτροφείου και τα λαβράκια με τα άγρια.

Επίσης θα πρέπει να σημειωθεί το εξής: γιατί να είναι το ίδιο αυτό που κάνει 7 ευρώ το κιλό με εκείνο που κάνει 40ευρώ; Από την άλλη, σκεφθήκαμε ποτέ όταν πάμε στο κρεοπωλείο να ρωτήσουμε το μοσχάρι είναι άγριο”; και τελειώνει ο κ. Καθηγητής: “Προσωπικά μου θυμίζει τη συμπεριφορά μας τη δεκαετία του 60 με την αντιμετώπιση των κατεψυγμένων. Στα θέματα υγιεινής θα πρέπει να τονισθεί και το γεγονός ότι αναφερόμαστε σε ένα βιολογικό προϊόν ή προϊόντα, που τρέφονται με σύγχρονους τρόπους και ελέγχονται συνεχώς τόσο από τις Ελληνικές αρχές όσο και κυρίως από διεθνείς, μια και τα τρία τέταρτα αυτών των παραγωγών εξάγονται”.

Και να συμπληρώσω εγώ, από μια μικρή έρευνα που κάναμε στο χωριό μου, όλοι έχουμε ψυγεία και στην κατάψυξη έχουμε (ψάρια και κοτόπουλα κ.ά.) και οι περισσότεροι χωριανοί μας έχουν στο υπόγειο “στο κελάρι” και καταψύχτες, μ’ όλα τα καλά. Βρε πως αλλάζουν οι καιροί!!!

Σωκράτης Μιχ. Οικονομού
(Συνταξιούχος Δάσκαλος)

Και φέτος η Αναγνωστοπούλειος Γεωργική Σχολή Κονίτσης δεόντως είμησε τη μνήμη του μεγάλου ευεργέτου Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου και μάλιστα ακόμη περισσότερο επί τη συμπληρώσει 100 ετών από το θάνατό του, (29 Ιουνίου 1906).

Κατά πρώτον έγινε το μνημόσυνο εις τον Ιερόν Ναό Αγίου Νικολάου Κονί-

τσης, χοροστατούντος του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέου. Έπειτα στο χώρο της Σχολής, έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου, από τον παρασάντα Υφυπουργόν ΠΕΧΩΔΕ κ. Σταύρον Καλογιάννην. Επί τέλους η Αναγνωστοπούλειος Γεωργική Σχολή Κονίτσης εκπληρώνει ένα από τα χρέη της.

Και τέλος, στην αίθουσα της Σχολής, έγινε η απονομή των βραβείων στους αριστούχους αποφοίτους του έτους 2005. του Γυμνασίου, του Ενιαίου Λυκείου και του Τεχν. Επαγγ. Εκπαιδευτηρίου Κονίτσης. Επίσης εδόθησαν υποτροφίες του Κληροδοτήματος Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου στους επιτυχόντας σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. το ακαδημαϊκό έτος 2004-2005, αποφοίτους

των Λυκείων Κονίτσης. Έπειτα ακολούθησε μικρή δεξίωσις.

Παρέστησαν: Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέας, ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Σταύρος Κα-

λογιάννης, ο Πρόεδρος του εις Μασσαχουσέτη των Η.Π.Α. εδρεύοντος Συμβουλίου της ως άνω

Σχολής κ. Briand Pats, ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Ιωάννης Καραθανάσης, ο κ. Γεώργιος Πηλίδης, καθηγητής του αυτού ως άνω Πανεπιστημίου, ο Στρατιωτικός Διοικητής Κονίτσης, η τριεγγονή του Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου κ. Άννα Φιλίνη μετά του συζύγου της κ. Κωνσταντίνου Κατερινοπούλου, ο Γεώργιος Μπασιάς, πληρεξούσιος εν Ελλάδι της Αναγνωστοπουλείου Γεωργικής Σχολής Κονίτσης, καθώς και η Γραμματεύς αυτού κ. Αργυροπούλου, οι κ.κ. Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου και Απόστολος Τσίλης, εκπρόσωποι του εις Πάπιγκον εδρεύοντος αδελφού Κληροδοτήματος Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου, εις το οποίο μάλιστα ο Δ/ντής της Αναγνωστοπουλείου Γεωργικής Σχολής Κονίτσης κ. Βασίλειος Χαβέλας, επέδωσε, επί τη συμπληρώσει 100 ετών

**ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΕΙΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
(MICHAEL ANAGNOS SCHOOLS)
(ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ)**

από του θανάτου του Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου, 3 κάδρα εις τα οποία είναι τοποθετημένα τα πτυχία αποφοίτησως του Μ.Α. από της Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων, από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και από την Νομική Σχολή του ιδίου ως άνω Πανεπιστημίου, ο κ. Εμμανουήλ Παπαμικαήλ, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο οποίος επιμελήθηκε του προσφάτως εκδοθέντος βιβλίου από το ανωτέρω Κληροδοτήμα Μιχ. Αναγν. Παπίγκου, με τον τίτλο: "Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου, 46 Ανέκδοτοι επιστολές 1871-1906", ο οποίος προσεφώνησε αγγλιστί τον κ. Pats και του επέδωσε αντίτυπο του βιβλίου αυτού. Επίσης παρέστησαν τα βραβευθέντα παιδιά και πλήθος κόσμου.

Ήταν όλα τέλεια. Θερμά συγχαρητήρια στον Δ/ντή κ. Βασ. Χαβέλα και σε όλους όσους καθ' οιονδήποτε τρόπον συνέβαλαν σ' αυτές τις εκδηλώσεις.

Εύχομαι, οι αρμόδιοι Διαχειρισταί της Αναγνωστοπουλείου Γεωργικής Σχολής Κονίτσης, χρόνο με το χρόνο, όλο και περισσότερο να προσεγγίζουν τις σκέψεις και τα οράματα του μεγάλου ευεργέτου Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου, έως ότου αρχίσουν να πραγματοποιούνται και αυτά (σκέψεις, όνειρα και οράματα), είναι η εμπέδωσις και διάδοσις της Ελληνικής κλασικής Παιδείας, γιατί μόνον αυτή ημερεύει την ψυχήν του ανθρώπου. Άμποτε!

Ι. Γ. Π. Κόνιτσα 2 Ιουλίου 2006

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΕΙΟΥ
Γ. ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΝ 2-7-2006 ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ**

Σεβασμιώτατε

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε του Κληροδοτήματος "Μ. Anagnos" J. Br. Potts

Κύριε Δήμαρχε Κονίτσας

Κύριε Πληρεξούσιε του Κληροδοτήματος "Μ. Anagnos" Γ. Μπασά.

Κύριοι εκπρόσωποι του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Ν.Α.Ι.

Κυρίες και Κύριοι Εκπρόσωποι των Τοπικών αρχών της πόλεως Κονίτσας - Αγαπητοί Γονείς και Κηδεμόνες των παιδιών που θα βραβευθούν σήμερα και των παιδιών που θα τους χορηγηθούν οι υποτροφίες επιτυχίας στις Σχολές τους το 2005.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες της Αναγνωστοπούλειου Σχολής.

Η σημερινή μας συγκέντρωση συμπίπτει με την συμπλήρωση 100 ετών από το θάνατο του Εθνικού Ευεργέτη (29-6-1906) Μιχ. Αναγνωστόπουλου στο Τούρνο Σεβερίν της Ρουμανίας, όπου επιστρέφοντας στην Αμερική από την Ελλάδα που ήρθε για να παρακολουθήσει τους τότε Ολυμπιακούς Αγώνες αρρώστησε στην πόλη αυτή και πέθανε, υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες.

Τα 100 χρόνια από το θάνατο του Μιχ. Αναγνωστόπουλου, συνοδεύτηκαν από τα αποκαλυπτήρια της προτομής του στο προαύλιο της Σχολής που φέρει το όνομά του και που ήταν υποχρέωση να στηθεί πριν πολλά χρόνια στην πόλη που επελέγει για να γίνει η Σχολή, της οποίας τα 75 χρόνια υπάρξεως και λειτουργίας της, γιορτάσαμε το έτος 2000 (Σήμερα μετράει 80 χρόνια υπάρξεως και λειτουργίας).

Η σημερινή συγκέντρωση γίνεται ύστερα από μεγάλη επιθυμία του Προέδρου του Κληροδοτήματος "Μ. Anagnos" κ. James Br. Potts να παρευρεθεί οπωσδήποτε στο μνημόσυνο και στα αποκαλυπτήρια της προτομής του Μιχ. Αναγνωστόπουλου και να απονεμίσει ο ίδιος τα βραβεία στους αριστούχους αποφοίτους του Γυμνασίου και των Λυκείων της Κονίτσας που αποφοίτησαν με άριστα από τα σχολεία Μ. Εκπαιδεύσεως της πόλεως το έτος 2005, αλλά και τις υποτροφίες-οικονομικές ενισχύσεις στα αγόρια και κορίτσια που αποφοιτώντας από τα Λύκεια της Κονίτσας, επέτυχαν στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. το έτος 2005.

Γι' αυτό το ενδιαφέρον του τον ευχαριστούμε, όπως ευχαριστούμε και εσάς που είχατε την καλωσύνη και την ευσυνείδηση να έρθετε σήμερα εδώ, για να τιμήσουμε τα νιάτα της πόλεως και της περιοχής στην μνήμη του Μιχ. Αναγνωστόπουλου, αυτού του φλογερού Έλληνα, που δεν ξέχασε την πατρίδα του και τα αϊτά της και με τις δυο διαθήκες του άφησε παρακαταθήκη στο "Καλλίνειο"

Κληροδοτήμα και στο "Αναγνωστοπούλειο" Κληροδοτήμα να μορφώνονται οι νέες και οι νέοι της περιοχής. Δείγμα μεγάλο της ψυχοσύνθεσής του αυτής ήταν και το ότι όλα τα χρόνια της ζωής του παρέμεινε Έλληνας υπήκοος και λίγα χρόνια πριν το θάνατό του πήρε την Αμερικανική υπηκοότητα.

Η εορταστική μας συγκέντρωση σήμερα περιλαμβάνει: α) την βράβευση των περυσινών (2005) αριστούχων αποφοίτων του Γυμνασίου και των Λυκείων της πόλεως Κονίτσας ήτοι:

Από το Γυμνάσιο: την Μίσσιου Αριστεά του Κων/νου με γενικό βαθμό και από το Ενιαίο Λύκειο: Τον Γκωξάρη Βασίλειο του Θεοδώρου με γενικό βαθμό.

Οι ανωτέρω βραβεύονται με τιμητικό δίπλωμα, με χρηματικό ποσόν 400 € (με επιταγή στο όνομά τους) και με το βιβλίο "Μιχ.Αναγνωστόπουλος" "Ο εκ. Παπίγκου Ζαγορίου - Ιωαννίνων Φιλάνθρωπος Ευεργέτης της Ανθρωπότητας" του Φρανκ Σάμπορν, έκδοση της Διαχειριστικής Επιτροπής των Καλλινείων Σχολείων Παπίγκου, για να μάθουν για τον Εθνικό Ευεργέτη Μιχαήλ Αναγνωστόπουλο που έχει χαρακτηριστεί: Στοχαστής, βαθύνους σύμβουλος σοφός, προφήτης του καλού, εραμιστής της Ανθρωπότητας μεγάλθυμος, αληθής και οξυδερκής οδηγός των τυφλών στα δύσβατα μονοπάτια της ζωής.

και β) Περιλαμβάνει την χορήγηση υποτροφιών - οικονομικών ενισχύσεων σε 27 αποφοίτους του Λυκείου Κονίτσας και σε 1 απόφοιτο του Τεχνολογ. Επαγγελματικού Εκπ/ρίου Κονίτσας. Σύνολον 28 (Βλέπε συνημμένο ονομαστικό πίνακα).

Οι ανωτέρω θα λάβουν 1.000 δολ. Η.Π.Α. με επιταγή στο όνομά τους και την ευχή όλων μας για καλές σπουδές και καλή μετέπειτα ακαδημαϊκή σταδιοδρομία - Τέλος με την ευκαιρία της σημερινής μας συγκεντρώσεως, στον αγαπητό Πρόεδρο κ. James Br. Potts δίνουμε το βιβλίο "ΒΕΡΓΙΝΑ" στην αγγλική γλώσσα φυσικά, για να μάθει από τις φωτογραφίες και τα κείμενά του την ιστορία της Μακεδονίας μας που είναι και ιστορία της Ελλάδος.

Επίσης· στο αδελφό "Καλλίνειο" Κληροδοτήμα δίνουμε 4 κορνίζες με φωτοαντίγραφα των διπλωμάτων του Μιχ. Αναγνωστόπουλου στην Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων και του Πτυχίου του στην Νομική Σχολή Αθηνών, για να τοποθετηθούν στον χώρο της βιβλιοθήκης του Ευεργέτη που διατηρούν στο Παπίγκο.

Β. ΧΑΒΕΛΑΣ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

**Βασ. Δημαράτου - Νικ. Ρεμπέλη
Ιστοριά της Βούρμπιανης**

Για την προμήθεια απευθυνθείτε
Ν. Ρεμπέλης, Κόνιτσα, Τηλ. 26550 23071
Δ/ση περιοδ. «ΚΟΝΙΤΣΑ»
Τιμή 15€

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Επιτυχόντων σε Α.Ε.Ι. - Τ.Ε.Ι. το έτος 2005 από το: α) Ενιαίο Λύκειο Κονίτσας και β) Τεχνολογικό Επαγγ. Εκπ/ριο Κονίτσας, δικαιούχων υποτροφίας - οικονομικής ενισχύσεως 1.000 δολ. ΗΠΑ, από το Κληροδότημα Μικ. Αναγνωστόπουλου (Βοστώνη Η.Π.Α.).

α/α	Επώνυμο & Όνομα Πατρός	Όνομα Πατρός	Καταγωγή	Σχολή Α.Ε.Ι. / Τ.Ε.Ι.
Α) Από το Ενιαίο Λύκειο Κονίτσας				
1	Βαζούκης Άγγελος	Χρήστος	Κόνιτσα	Τ.Ε.Ι. Δυτ. Μακεδονίας
2	Βρόϊκος Αντώνιος	Στέφανος	»	Σχολή Αστυφυλάκων
3	Γαϊτανίδης Ελευθέριος	Σταύρος	»	Πάντειο Πανεπ.
4	Γαϊτανίδης Νικόλαος	Ευγένιος	»	Σχολή Εμπορ. Ναυτικού
5	Γκατζούνη Αναστασία	Στυλιανός	»	Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων
6	Γκιοξάρης Βασίλειος	Θεόδωρος	»	Ιατρική Σχ. Ιωαννίνων
7	Ηλία Ανδρομάχη	Γρηγόριος	»	Τ.Ε.Ι. Πατρών
8	Καλλιθέρη Ανδρομ.	Γεώργιος	»	Πανεπ. Μακεδονίας
9	Καπακλής Δημήτριος	Παναγιώτης	»	Τ.Ε.Ι. Θεσ/νίκης
10	Κωστούλας Ανδρέας	Ιωάννης	»	Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Ιωαν.)
11	Μέμου Μαρία	Νικόλαος	»	Πανεπ. Πατρών
12	Μήτσιου Δέσποινα	Κων/νος	»	Πανεπ. Ιωαννίνων
13	Ντόνα Γραρυφαλλιά	Ευριπίδης	»	Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Ιωαν.)
14	Παπαδημητρίου Στεργ.	Ιωάννης	»	Αριστ. Πανεπ. Θεσ/νίκης
15	Πασσιά Λυδία	Παναγ.	»	Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Ιωαν.)
16	Πασχάλης Στέφανος	Αθανάσιος	»	Τ.Ε.Ι. Σερρών
17	Πολύζου Παρασκευή	Ιωάννης	»	Πάντειο Πανεπ.
18	Στεργίου Ελένη	Απόστολος	»	Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Ιωαν.)
19	Τζίμας Στέφανος	Ηλίας	»	Αριστ. Πανεπ. Θεσ/νίκης
20	Τζινέρη Περιστερά	Παντελής	»	Σχολή Αστυφυλάκων
21	Τούσια Δήμητρα	Θωμάς	»	Νοσηλευτ. Αθηνών
22	Τουφεξής Δημήτριος	Ανδρέας	»	Τ.Ε.Ι. Χαλκίδος
23	Τσάμη Νεκταρία	Φώτιος	»	Πανεπ. Θεσ/νίκης
24	Τσιούτσιου Βαΐα	Ιωάννης	»	Πανεπ. Πατρών
25	Φατέ Χρυσάνθη	Βασίλειος	»	Σχολή Αστυφυλάκων
26	Φώτος Κων/νος	Θάνος	»	Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Ηγουμεν.)
27	Χατζηρούμνη Ελισάβετ	Ιωάννης	»	Τ.Ε.Ι. Φλώρινας

Β) Από το Τεχνολ. Επαγγ. Εκπ/ριο

1.	Γκότζος Αθανάσιος	Βασίλειος	Κόνιτσα	Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Αρτα)
----	-------------------	-----------	---------	-----------------------

Κόνιτσα 1-6-2006

Απόψεις

ΚΙΤΣΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

«Εντέλει, ώ ευτυχία, ώ λογική, αφάιρεσα απ' τον ουρανό
το μπλέ που είναι μαύρο, κι έζησα μια λάμψη χρυσαφένιου
φωτός, που είναι η φύση!»

Ρεμπώ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Πάει καιρός που εγκατέλειψα το λαγούμι μου, γιατί καθώς τα νύχια μου έχουν μεγαλώσει πολύ κι έχουν αρχίσει ήδη να συστρέφονται σαν κυπαρίσσια σε θύελλες και βοριάδες, μου είναι πολύ κοπιαστικό να καθαρίζω απ' τις στοές και τους διαδρόμους του, τα κώματα και τα λιθάρια που κατρακυλούν κάθε λίγο και λιγάκι. Μπορώ να πλέκω όμως επιτήδεια την Καλύβα μου, όπου ζω τώρα, με άχυρο και ξερά χόρτα, όπως τα πουλιά τη φωλιά τους, όταν οι καταιγίδες προξενούν φθορές στη σκεπή και τα τοιχώματά της. Μπορώ ακόμη, την ώρα που ο ήλιος παίρνει την πάχνη από τους αγρούς, να ξεθάβω από το νοτισμένο χώμα μικρούς βολβούς και μανιτάρια, που είναι η βασική τροφή μου. Μου είναι πολύ εύκολο επίσης να κλέβω από τον όμορφο κήπο του Κ. κοκκινογούλια και νεαρά ραπανάκια, που είναι εδέσματα εξαιρετικά για μένα, καθώς και να καθαρίζω τρυφερά μπιζέλια, που ο Κ. μου προσφέρει με μεγάλη γενναιοδωρία.

Τα πρωινά όπως πάντα, ασχολούμαι

με την τέχνη μου. Όσοι παρατηρούν με προσοχή τις ζωγραφίες μου όμως απορούν, επειδή δεν μπορούν να αντιληφθούν ότι εκείνο που τις ζωντανεύει δεν είναι τα νύχια μου κι ας είναι τα ίδια που σχεδιάζουν με τόσο μεγάλη μαεστρία, αλλά η ανάσα μου, που φυσά πάνω σ' αυτές ωθούμενη απ' τη συγκίνησή μου μονάχα.

Στις πιο πολλές, που είναι οργανωμένες με πολύ απλό τρόπο, δεν διακρίνει κανείς τίποτε άλλο, παρά μια εξαιρετική λιτότητα που εμπνέει ηρεμία και γαλήνη. Ελάχιστες απ' αυτές είναι συγκλονιστικές και ταραγμένες, όπου τα αντικείμενα φαίνονται να είναι μετέωρα, σαν να βρίσκονται μονίμως σε μια διαδικασία μεταμόρφωσης.

Σ' όλες αυτές τις ζωγραφίες μου βέβαια δεν πρέπει να δίνει κανείς και πολλή σημασία, γιατί δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Είναι απλώς μια διαστρεβλωμένη ανάμνηση, γιατί αλίμονο, τίποτε σ' αυτόν τον κόσμο δεν παραμένει ακίνητο.

Τελευταία, κάθε βράδυ στην προσευχή μου παρακαλώ τον καλό θεό, να μ' αξιώσει να πεθάνω πριν το μή-

κος των νυχιών μου φθάσει τα εβδομήντα πέντε εκατοστά, γιατί μετά απ' αυτό η ζωή μου δεν θάχει πια κανένα νόημα.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Όταν έφθασε η κατάλληλη ώρα, κάλεσα τον καλύτερο παπλωματά της κωμωπόλεως μας, τον κυρ. Τάσιο Χουρσανίδη μετ' όνομα, να μου φρεσκάρει το κόκκινο μεταξωτό μου πάπλωμα, που είναι παργεμισμένο με καθαρό μαλλί από πρόβατα δικά μας, που περνούν τα καλοκαίρια τους ψηλά στα "πριόνια" της Τύμφης.

Ο καλός μας ο τεχνίτης ήρθε με την ντεξάρα του, το λινάρι και τις βέργες τους πρωί-πρωί κι άπλωσε με πολλή σπουδή το μαλλί και το μετάξι στις πλάκες της αυλής μου.

"Το πάπλωμά σου, κυρά μου, είναι φεξάτο" μου είπε με το γλυκό του στόμα, μα σχολαστική νοικοκυρά εγώ, παρατηρούσα ήδη με το μεγενθυντικό φακό μου, νιώθοντας φρίκη, τα ακάραια που δραπετεύαν απ' τις μάλλινες τουλούπες έντρομα κι έτρεχαν βιαστικά να κρυφτούν κάτω απ' τα φύλλα των πανσέδων, ή τρύπωναν με βία βαθιά μέσα στα άνθη της καμπανούλας.

Έπλυνα, κατά πως με ορμίνεψε, το κόκκινο μετάξι σε λαγαρό νερό του Αώου, γιατί έτσι μόνο, λέει, ζωντανεύει το πολύτιμο ίλικο χρώμα του, και το άπλωσα να στεγνώσει πλάι στα παρτέ-

ρια του κήπου μου, όπου μοσχοβολά το αεράκι από τα αρωματικά φυτά και τα ιαματικά βοτάνια.

Αυτός σωστός μάστορας και τεχνίτης, εξαφάνισε με το τοξάρι του, στο λεπτό, κάθε ίχνος σκόνης κι έκανε το μαλλί με το λανάρι του άσπρο κι αφράτο σαν το χιόνι.

Κατά το σούρουπο, ο κυρ-Τάσιος είχε τελειώσει τη δουλειά του κι εγώ είχα ένα πάπλωμα σχεδόν καινούργιο, με όμορφα καπιτονέ σχέδια κεντημένα στο κόκκινο μεταξωτό του κάλλυμα.

"Μ' αυτό εδώ θα κοιμάσαι σαν πουλάκι" μου είπε πάλι με το γλυκό του στόμα κι έφυγε όπως ήρθε, με ακλόνητη την πίστη για την τέχνη του, που την έχει φέρει καθαρή κι ατόφια από πολύ μακριά, απ' την Μικρασία την πατρίδα του.

Από τότε κοιμάμαι κάθε βράδυ στο κρεβάτι μου, τυλιγμένη στο αλαφρό μου πάπλωμα και βλέπω συνεχώς στον ύπνο μου το ίδιο όνειρο:

"Είναι αρχές του Σεπτέμβρη κι απ' το πρωί κάνω βόλτες πάνω απ' την κοίτη του ποταμού. Τα ακροβατικά μου είναι περίφημα. Οι προσκυνητές που πηγαίνουν στο μοναστήρι του Στομίου να προσκυνήσουν τη χάρη της που γιορτάζει, στέκονται και με παρατηρούν κουνώντας μ' ενθουσιασμό τα καπέλα τους. Τότε εγώ, που η μεταιοδοξία μου είναι ανεκδιήγητη, τους

προσφέρω τα πιο θαυματικά βόλ-πλανέ μου και ξέρω πως τους κόβω την ανάσα όταν με αδιάκοπα φτερουγίσματα ανεβαίνω σε δυσθεώρητα ύψη κι ύστερα την ίδια στιγμή, με ξαφνικά ολισθήματα κατακυλώ στην άβυσσο κι ακουμπώ τα φτερά μου στα νερά που λαμποκοπούν ασημικά.

Κατά το μεσημέρι, όταν η θερμοκρασία ανεβαίνει παίρνω το μπάνιο μου σε μικρές κολυμπήθρες και λιλιπούτους καταράχτες κι έπειτα πάνω σε πέτρες που αστράφτουν στον ήλιο, γυαλίζω με επιμέλεια ένα-ένα και τα δίσκους χιλιάδες φτερά που καλύπτουν το λιγνό κορμί μου.

Το απογευματάκι κάθομαι και ξαποσταίνω στη ρίζα του πιά μεγάλου πλάτανου, κοντά στο νερό κι ας λένε πως τα πετροκελίδονα της ράτσας μου ελάχισια πατούν τη γη.

Ακούω απ' το μονοπάτι τους προσκυνητές που επιστρέφουν και χωρίς να τους βλέπω μαντεύω ότι βαδίζουν στηρίζοντας το καταπονημένο απ' το δρόμο σώμα τους, σαν υπερήλικες, σ' εκείνες τις βέργες που τις έχουν σκα-

λίσει περίτεχνα με τα ορειβατικά σουγιαδάκια τους. Κι είναι σι' αλήθεια μυστήριο, το ότι δεν παραλείπουν ποτέ αυτή τους τη συνήθεια, που φαίνεται ωστόσο να τους ευχαριστεί ιδιαίτερα.

Τώρα που αρχίζει και σουρουπώνει, δεν επιθυμώ καθόλου να τους εντυπωσιάσω. Κάθομαι μόνο και συλλογίζομαι τσιμπολογώντας απ' το καλάθι μου σταφύλια και σύκα, που τα μάζεψα απ' το χωράφι μας που έχουμε κάτω σ' Αμπέλια.

Στο φράχτη τους, σε χαμηλούτσικη κληματαριά, ωριμάζουν άσπρα και κόκκινα μοσχοστάφυλα και μέσα στο ανθισμένο του τριφύλλι θεριεύουν οχτώ συκιές, που τα ώριμα σύκα τους στάζουν μέλι. Ποτέ δεν πλησιάζω όμως τη μικρότερη, που γέρνει με χάρη προς την ανατολή.

Στην πιο ψηλή διχάλα της έπλεξε τη φωλιά του ένας όμορφος συκοφάγος. Έχει στη ράχη του ριχτά κιώνα χρυσοϋφαντο μ' αλίμονό του, πόχει για φύλακα το γκρίζο λαφίτη με τις σκουρες κηλίδες του θανάτου".

Dr. Χρήστος Γκόγκος
Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος
Λέκτορας Οδοντιατρικής Α.Π.Θ.

Ι. Δραγούμη & Εγνατία
(Βαμβακά 1) Θεσσαλονίκη

Τηλ. 2310 265168
Κιν. 6977032376

**Εορταστικές Εκδηλώσεις
στη Μολυβδοσκεπάστη
1ον 29-30 Ιουνίου 2006**

**Εορτή των Αγίων Αποστόλων -
Διήμερο Παραδοσιακό Πανηγύρι**

Και φέτος ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού σε συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο, οργάνωσε το διήμερο Παραδοσιακό Πανηγύρι, με την ευκαιρία της Εορτής των Αγίων και Πανευφύμων Δώδεκα Αποστόλων, Πολιούχων του χωριού.

Το απόγευμα της 29ης Ιουνίου, ημέρα Πέμπτη, στον εορτάζοντα Ιερό Ναό εψάλλει Μέγας Κατανυκτικός Εσπερινός παρουσία όλων των κατοίκων και εκδρομέων από τον Δήμο Φιλοθέης Αττικής.

Το βράδυ στην πλατεία του Αγίου Ευσταθίου, άρχισε το Παραδοσιακό Πανηγύρι με το δημοτικό συγκρότημα του Κώστα Βέρδη και τον γνήσιο Ηπειρώτη τραγουδιστή Νίκο Δάσκαλο. Την ταβέρνα του πανηγυριού είχε και πάλι με επιτυχία ο Δημήτρης Μπιάτσος, ενοικιαστής του Κοινοπικού Ξενώνα. Παρά το εργάσιμο της ημέρας αρκετοί φίλοι -επισκέπτες γλέντησαν μέχρι πρωίας.

Το πρωί της 30ής Ιουνίου ημέρα Παρασκευή, στον φερώνυμο Ιερό Ναό εψάλλει πανηγυρική Θεία Λειτουργία, μετά το πέρας της οποίας ό-

λοι οι κάτοικοι μαζί με τους επισκέπτες της Φιλοθέης, διατηρώντας το έθιμο, με τη συνοδεία των οργάνων επισκέφθηκαν τα σπίτια των εορταζόντων κατοίκων μέσα σε ξεφάντωμα γλεντιού.

Το βράδυ στην πλατεία συνεχίστηκε το πανηγύρι, την έναρξη του οποίου έκανε το χορευτικό του Συνδέσμου Συρρακιωτών που δικαιολογημένα απέσπασε τις επευφημίες και τα χειροκροτήματα των εκατοντάδων πανηγυριωτών.

Τη βραδιά τίμησαν με την παρουσία τους: ο υποψήφιος Δήμαρχος Κόνιτσας κ. Εξάρχου, δημοτικοί σύμβουλοι της συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης, οι εκδρομείς από τον Δήμο Φιλοθέης και πλήθος επισκεπτών.

Το γλέντι κράτησε με ενθουσιασμό και κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες.

2ον Σάββατο 1η Ιουλίου 2006

Εκδήλωση: "Η Μολυβδοσκεπάστος (Διπαλίτσα) κατά την Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή περίοδο - Ιστορία, Μνημεία, Εικονογραφία, Πολιτισμός"

Το βράδυ της 1ης Ιουλίου 2006, ημέρα Σάββατο, πραγματοποιήθηκε στη Μολυβδοσκεπάστη και σε κατάλληλα διαμορφωθέντα και φωταγωγηθέντα χώρο μπροστά από το Ναό των Αγίων Αποστόλων, ημερίδα - εκδήλωση με θέμα: "**Η Μολυβδοσκεπάστη (Διπαλίτσα) κατά την βυζαντινή και Μεταβυζαντινή περίοδο**".

Μετά την προσέλευση των επισήμων και του κόσμου, ο Πρόεδρος του Συλ-

λόγου κ. Απόστολος Τσίπης προέβη σε σύντομο καλωσόρισμα και χαιρετισμό και στη συνέχεια απηύθυναν χαιρετισμό οι κ.κ.: ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. **Μιχάλης Παντούλας**, ο Δήμαρχος Κόνιτσας κ. **Πρόδρομος Χατζηφραιμίδης**, ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. **Οδυσσέας Πότσης** εκπροσωπών τον κ. Νομάρχη.

Στη συνέχεια το προεδρείο της ημερίδας παρουσίασε τους κ. Εισηγητές, οι οποίοι ανέπτυξαν με γλαφυρότητα και παραστατικότητα τις επιστημονικές εισηγήσεις τους:

- **Χρήστος Σταυράκος**, Επίκουρος καθηγητής Τμήματος Ιστορίας - Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με θέμα: "**Ιστορικά στοιχεία για την ευρύτερη περιοχή της Μολυβδοσκεπάστος κατά την βυζαντινή περίοδο**".

- **Φλωρίν Μαρινέσκου**, Ιστορικός Ερευνητής στο Κέντρο Νεοελληνικών Ερευνών με θέμα: "**Τα μετόχια της Ηπείρου στις Ρουμανικές χώρες**".

- **Κων/νος Χαραλαμπίδης**, καθηγητής Βυζαντινής Αρχαιολογίας και Μνημείων του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με θέμα: "**Το μαρτύριο του Αποστόλου Παύλου στην Παλαιοχριστιανική Τέχνη**".

- **Βαρβάρα Παπαδοπούλου**, Αρχαιολόγος-Προϊσταμένη της 8ης Εφορίας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Η κ. Παπαδοπούλου παρουσίασε το επιστημονικό πόνημά της, το οποίο συνεκδόθηκε σε βιβλίο από τη Νομαρχιακή

Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων και τον Πολιτιστικό Σύλλογο Μολυβδοσκεπάστης με θέμα: "**Βυζαντινά και μεταβυζαντινά Μνημεία Μολυβδοσκεπάστου**".

Ευχαριστούμε θερμότητα και συγκαίρουμε την κ. Βαρβάρα Παπαδοπούλου για την επιστημονική της αυτή εργασία προς ανάδειξη των Βυζαντινών Μνημείων του χωριού μας.

Η Επιστημονική Ημερίδα έκλεισε με μουσικό αφιέρωμα στο Πυλυφωνικό τραγούδι. Συμμετείχαν το Πολυφωνικό του Δήμου Άνω Καλαμά (Παρακαλάμου) και το Ορχηστρικό - Πολυφωνικό του Κώστα Βέρδη.

Τη λαμπρή αυτή ημερίδα - εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους: ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Δρυινοπόλεως - Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας, ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. **Μιχάλης Παντούλας**, ο Δήμαρχος Κόνιτσας κ. **Πρόδρομος Χατζηφραιμίδης**, ο Διευθυντής του 583 Τ.Π., ο Νομαρχιακός Σύμβουλος - Αντινομάρχης κ. **Οδυσσέας Πότσης** εκπροσωπών τον κ. Νομάρχη, ο Αντιδήμαρχος κ. **Παναγιώτης Γαργάλας**, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ.κ. **Ρόμπολος, Κοντογιάννης και Καλτσούνης**, όλοι σχεδόν οι κάτοικοι του χωριού και πολλοί φίλοι και επισκέπτες μας.

Αξίζει κάθε έπαινος και συγκαρπύρια στον εμπνευστή και οργανωτή αυτής της εκδήλωσης, Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου κ. Απόστολο Τσίπην, στον ακούραστο συνεργάτη του

Προέδρου και Τοπικό Σύμβουλο κ. Μιχάλη Μάνη και σε όλους όσους βοήθησαν στην επιτυχία αυτής της εκδήλωσης.

Ευχαριστούμε θερμότατα την Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης κ. Πετραλιά, που με την βοήθεια και την ουσιαστική συμβολή του από μητέρα καταγόμενου από το χωριό μας Αρχιμανδρίτη της Αρχιεπισκοπής Αθηνών κ. Σπυρίδωνος Κατραμάδου, βοήθησε οικονομικά το Σύλλογό μας, όπως επί-

σης τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και την Τ.Ε.Δ.Κ. Ιωαννίνων για την οικονομική προς το Σύλλογο βοήθεια.

Μετά την εκδήλωση, στην πλατεία του Αγίου Ευσταθίου ο Σύλλογος παράθεσε δείπνο στους προσκεκλημένους και παρέα με τους χωριανούς και πολλούς επισκέπτες, συνεχίστηκε γλέντι με το συγκρότημα του Κώστα Βέρδη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΡΙΣΤΑΝΗΣ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΗ: ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ & ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ Ένα βιβλίο που μας έλειπε!

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας, με την συμπαραστάση και οικονομική ενίσχυση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, εξέδωσε το βιβλίο: ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ & ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ, επιστημονική εργασία της Αρχαιολόγου και Προϊσταμένης της 8ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων κ. Βαρβάρας Παπαδοπούλου, ένα βιβλίο που μας έλειπε και σήμερα ο κάθε Μολυβδοσκεπαστινός και ο κάθε φίλος του χωριού μας θα μπορεί μέσα από αυτό να γνωρίσει την Μολυβδοσκεπαστη ως ιστορική οντότητα!

Η κ. Βαρβάρα Παπαδοπούλου, καταξιωμένη επιστήμονας, στο βιβλίο αυτό με τεκμηριωμένα ιστορικά στοιχεία

και με πλούσιο φωτογραφικό υλικό κατώρθωσε με επιτυχία να συνδέσει το ένδοξο παρελθόν της ιστορικής ΔΙΠΑΛΙΤΣΑΣ με τη σημερινή όμορφη γραφική ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΗ και εμάς τους μεταλυτέρους να συγκινήσει, τα δε παιδιά μας να προβληματίσει!

Συχαίρουμε και ευχαριστούμε την κ. Παπαδοπούλου για την πνευματική αυτή προσφορά προς το χωριό μας και της ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο που ανέλαβε!

Ριστάνης Στ. Απόστολος

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ.

Όσοι ενδιαφέρονται γι' αυτό το αξιόλογο πόνημα μπορούν να απευθύνονται στον Πολιτιστ. Σύλλογο Μολυβδοσκεπάστου.

Ο ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΪΓΟΥΣΤΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΕΑΙ ΔΑΦΝΗ!

Με μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκε εφέτος (14 και 15 Αυγούστου) στο ιστορικό μοναστήρι Μολυβδοσκεπάστου (7ου μ.Χ. αιώνας) η μνήμη της Κοιμήσεως και Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Στις εκδηλώσεις του διήμερου παρέστησαν ο υφυπουργός ΥΠΕΧΩΔΕ Σ. Καλογιάννης, οι βουλευτές Α. Φούσας, Κ. Τασούλας, ο δήμαρχος Κονίτσης Π. Χατζηφραιμίδης, ο αντινομάρχης Ιωαννίνων Ο. Πότσης, ο πρόεδρος του αεροδικείου Κ. Δάφνης, ο υποδιοικητής του 583 ΤΠ ταγματάρχης Α. Λάκκας και μεγάλος αριθμός προσκυνητών.

Οι προσκυνητές άρχισαν να κατακλύζουν το προαύλιο του μοναστηριού και τους περίξ χώρους από τις πρώτες απογευματινές ώρες της παραμονής. Σε ένα ατέλειωτο ρεύμα αυτοκινήτων που συνεχίστηκε όλη τη νύχτα, αλλά και πεζοπόρων από τα "Πωγώνια" χρησιμοποιούντων το μέσω "Γκρίκας" παραδοσιακό δρομολόγιο, άτομα πάσης ηλικίας και τάξεως με προεξάρχουσα τη νεολαία, από εγγύς και απομακρυσμένα σημεία της χώρας, προσήλθαν για να αναπέμψουν δεήσεις και παρακλήσεις στην προστάτιδα του έθνους μας Υπερμάχο Στρατηγό.

Ο καθηγούμενος της Ι. Μονής Πα-

νοσιολογιότατος αρχιμανδρίτης κ. Θεόδωρος προσεφέρθη ευγενώς να φιλοξενήσει τους προσκυνητές παραθέτοντας δείπνο με όσπρια, άνευ ελαίου λόγω της νηστείας.

Σύμφωνα με το τυπικό της εκκλησίας η ακολουθία του εσπερινού και της ολονυκτίας άρχισε με τους ήχους του σήμαντρου (σαν ένα από τα 400 σήμαντρα της Αγ. Σοφίας) και κωδωνοκρουσίες, ιδίως κατά την είσοδο της πομπής που συνόδευε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέα.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στον τάφο του μακαριστού Μητροπολίτου Σεβασπιανού ο οποίος ως γνωστόν κράτησε ζωντανό το "Βορειοηπειρωτικό" και στη συνέχεια οι καλλίφωνοι ιεροψάλτες μετά του ιερού κλήρου και με συμμετοχή πολλές φορές και των προσκυνητών έψαλλαν τους εκκλησιαστικούς ύμνους του εσπερινού και της ολονυκτίας.

Την επομένη ανήμερα της Παναγίας πραγματοποιήθηκε πανηγυρική αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αντιδων Καναδά κ.κ. Χριστοφόρου

Στα κηρύγματά τους και οι δύο Ιεράρχες έπλεξαν το εγκώμιο της Πανα-

γίας εξαίροντες την προσωπικότητά της, την αγνότητα ψυχής τε και σώματος και την αγάπη της προς το δημιούργημα του Θεού τον "άνθρωπο" για τον οποίο η Μεγαλόχαρη "πρεσβεύει" αδιαλείπτως προς τον εξ αυτής τεχθέντα Ιησούν Χριστόν.

Οι Ιεράρχες αναφέρθηκαν στον θεσμό του γάμου και της οικογένειας που βάλλεται και κλονίζεται, με συνέπεια να υπονομεύονται τα θεμέλια της κοινωνίας και του έθνους και ότι στις σχέσεις των δύο φύλων πρέπει να κυριαρχούν η σωφροσύνη, η αγάπη και εντιμότητα.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ανδρέας αναφέρθηκε στα προβλήμα-

τα του απανταχού ελληνισμού και φυσικά και των Βορειοπειρωτών, στα αρνητικά κοινωνικά φαινόμενα, στην εγκληματικότητα και στη μάστιγα των ναρκωτικών φαινόμενα που παρουσιάζουν έξαρση, καταλήγοντας ότι για να εξαλειφθούν όλα αυτά τα αρνητικά μία θεραπεία υπάρχει: "η δύναμη της προσευχής".

Θερμά συχαρητήρια ανήκουν στον καθηγούμενο της Ι. Μονής κ. Θεόδωρο μετά της ακολουθίας του για την επιμελημένη διοργάνωση των ιεροτελεστιών καθώς και στα αστυνομικά όργανα για την διευκόλυνση των προσκυνητών.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΓΟΛΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλ.: 26550 22529

Τηλ. Οιζίας: 26510 93622
Κιν.: 6945 182799

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος
ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 105 64

Τηλ: 210 3242626 - 3225903
Fax: 210 3244988
Κιν: 6944 676109

«Πάδαις 15.8.1937»

Ημέρα Εορτής Κοιμήσεως της Παναγίας μας και προς τιμήν της οι παππούδες-πατεράδες μας γιόρταζαν επί τριήμερον με το παραδοσιακό παδιώτικο γλέντι.

Όπως φαίνεται στις φωτογραφίες ο παραδοσιακός χορός μπροστά από τον Ιερό ναό και κάτω από την σκιά του αιωνόβιου πλατάνου και με τα όργανα να παίζουν το τραγούδι (Μαρία λεν την Παναγιά, Μαρία λεν και σ' ενα).

Παδιώτες και παδιώτισσες πιασμένοι κέρι-κέρι χορεύουν με αγάπη, ίσως προαισθάνονταν το κακό που θα επακολουθούσε σε τρία χρόνια. 1940 ο Ιταλικός πόλεμος, το κάψιμο του χωριού από τους Γερμανούς του Χίτλερ, πείνα, δυστυχία, θάνα-

τος, καταστροφή και το χειρότερο ο εμφύλιος ο αδελφοκτόνος μέχρι το 1950.

Η Παναγία μας ας μας αποτρέψει από τέτοιου είδους δοκιμασίες.

Και όσο υπάρχουν παδιώτες πάντα θα εορτάζουν την μεγάλη εορτή προς τιμήν της με πανηγυρικές εκδηλώσεις και προσευχή.

ΠΑΔΕΣ 15.8.2006

Πανηγυρικές εκδηλώσεις για τη γιορτή της Παναγίας μας.

Ο Σύλλογος παδιωτών "Ο ΣΜΟΛΙΚΑΣ" από της ιδρύσεώς του 1978 μέχρι και σήμερα προγραμματίζει τις εκδηλώσεις και κρατάει τα έθιμα των παππούδων μας.

(14/8) Μέγας Εσπερινός το απόγευμα

ΠΑΔΑΙΣ: 15 Αυγούστου το έτος 1937 ημέρα γιορτής της Κοιμήσεως Θεοτόκου και πανηγύρεως για το χωριό μας. Μπροστά στον Ιερό Ναό ο παραδοσιακός χορός, των παππούδων και πατεράδων που συνεχίζεται και σήμερα.

και περιφορά της εικόνας της Παναγίας, το βράδυ γλέντι, χορός με παραδοσιακά όργανα.

(15/8) Πρωί θεία λειτουργία με την καθιερωμένη αρτοκλασία υπέρ υγείας των απανταχού παδιωτών.

(16/8) Γενική συνέλευση (ετήσια) με μεγάλη συμμετοχή και το βράδυ γλέντι και χορός.

(17/8) Αρχιερατική θεία λειτουργία χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου κ.κ. Ανδρέου και της ακολουθίας του.

Ετελέστη μνημόσυνο για τους κεκοιμημένους συγχωριανούς μας και επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνου στο Ηρώο για αυτούς που θυσιάστηκαν για την πατρίδα-Ελευθερία. Ακούστηκε το τραγούδι της Μαργιόλας (Σήκω Μαργιόλα από τη γη και από το μαύρο κόμμα), και εν συνεχεία ο εθνικός μας ύμνος: ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ.

Παρών ο Πρόεδρος του συλλόγου κ. Αλκιβιάδης Λιούσκας και το διοικητικό

συμβούλιο.

Τις εκδηλώσεις είμησαν δια της παρουσίας 1) Η Νομαρχιακή σύμβουλος Μαρίνα Ευαγγελίδη, 2) ο Δήμαρχος κ. Προδ. Χατζνεφραιμιδης, ο αντιδήμαρχος Παν. Γαργάλας, οι σύμβουλοι Χαρ. Κοντογιάννης και χωριανός μας, Αθανασίου Ρόμπολος, Νικολόπουλος.

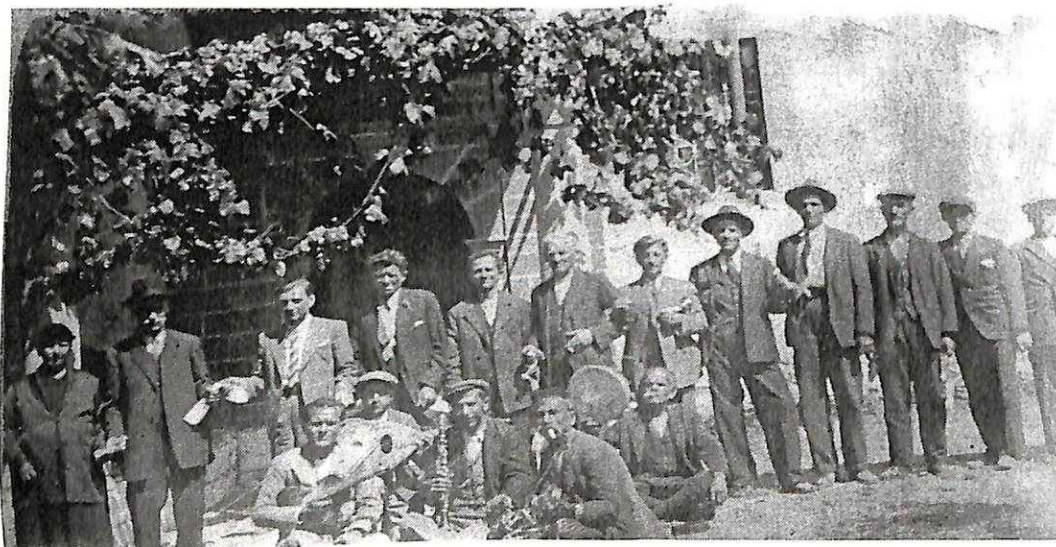
Ο Νομάρχης μας κ. Α. Κακριμάνης επισκέφθηκε το χωριό μας στις 16/8 και συζήτησε με τους κατοίκους τα προβλήματα.

Θα ήταν μεγάλη παράλειψή μου εάν δεν ανέφερα το όνομα του πατέρα Αγγελου Σκίρτα, του εφημέριου του χωριού μας, παρών σ' όλες τις εκδηλώσεις με σεβασμό και εκτίμηση.

Επίσης επισκέφθηκαν το χωριό μας οι υποψήφιοι δήμαρχοι για τις εκλογές 15/10/2006 κ.κ. Εξάρχου Χαράλαμπος και Γαργάλας Παναγιώτης, τους ευχόμαστε καλή επιτυχία.

Συγχαρητήρια σ' όλους που έλαβαν μέρος στη διοργάνωση των εκδηλώσεων.

ΙΩΑΝ. ΣΤΕΡΓ. ΜΕΣΣΗΣ

ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΑ 2006 (26 ΙΟΥΛΙΟΥ - 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Με την πρωτοβουλία της Αδελφότητας της Αθήνας και ειδικότερα της οργάνωσης απ' τη μεριά της πολιτιστικής ομάδας, (Κώστας Χαρισιάδης, Μαρίκα Γαλάνη, Ελένη Σιάφη) το δεκαπενθήμερο των εκδηλώσεων, ανταποκρίθηκε τόσο στον τομέα συντήρησης της παράδοσης, όσο και στην ψυχαγωγία των ακριτών μονίμων κατοίκων του χωριού μας, των συγχωριανών, καθώς και των επισκεπτών.

Η αναβίωση του πανηγυριού μας στις 26 Ιουλίου, το οποίο τα τελευταία χρόνια είχε ομολογουμένως ατονήσει, αποτέλούσε για μας κύριο στόχο, πέτυχε απόλυτα, τόσο με τη συμβολή του συμπατριώτη μας βιρτουόζου κλαρινίστα Νίκου Φιλιππίδη, όσο και με τη συμμετοχή των συγχωριανών επισκεπτών από Αθήνα, Γιάννενα, Κιάτο, αφού είχε προηγηθεί κατάλληλη διαφήμιση μέσω των Αδελφοτήτων.

Συγκεκριμένα και επιγραμματικά:

ΠΑΝΗΓΥΡΙ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ: Πλήθος κόσμου το πρωί στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής, παρακολούθησε τη θεία Λειτουργία και ακολούθως τα νουμπέτια του Νίκου, το χορευτικό με τις νεαρές της Αδελφότητας και ο μεγάλος χορός που ακολούθησε, προθέρμαναν το κλίμα για το απογευματινό γλέντι στο Μεσοχώρι, κάτω απ' τον πλάτανο. Το απόγευμα κατέβηκαν όλοι οι κάτοικοι στο Μεσοχώρι (γέμισε φίσκα η πλατεία) και

απόλαυσαν κερασοβίτικους χορούς απ' τα τρία χορευτικά της Αδελφότητας, με παραδοσιακές πλουμιστές φορεσιές (Μικροί-Νέοι-Κυρίες), υπό την καθοδήγηση της κ. Βασιλικής Τέλλη. Επίσης ο προσκεκλημένος Ηπειρωτικός Σύλλογος Κέρκυρας "Λορέντζος Μαβίλης" με το υπέροχο χορευτικό του, παρουσίασε υπό την καθοδήγηση της συμπατριώτισσας κ. Σούλας Γιώτη, ένα πρωτόγνωρο απολαυστικό θέαμα, Κερκυραϊκής μουσικής, χορού και χάρης.

Κατόπιν ένας τεράστιος διπλός χορός δημιουργήθηκε αυθόρμητα και όλοι χόρευαν ΔΩΡΕΑΝ ως τις 10.30, οπότε η ζυγιά μετακινήθηκε στην πλατεία του Ξενώνα, όπου ακολούθησε και πάλι

ΔΩΡΕΑΝ χορός ως τις 12.30 το βράδυ, όπως είχε προγραμματισθεί. Κατόπιν, οι ρείκτες της παραγγελιάς ικανοποίησαν τις μουσικές και χορευτικές τους απαιτήσεις, καταβάλλοντας τον οβολό τους, γλεντώντας ως το πρωί.

Αιμοδοσία 5 Αυγούστου: Κατόπιν προγραμματισμού, η Κινητή Μονάδα Αιμοληψίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, πραγματοποίησε αιμοληψία στο Δημοτικό Σχολείο. Στη φιλόξενη και αλτρουϊστική αυτή προσπάθεια πρόσφεραν αίμα, με το σύνθημα **“Δίνω λίγω αίμα, σώζω ανθρώπους”** (16) συμπατριώτες μας, τους οποίους από καρδιάς ευχαριστούμε δημοσίως και σαν ελάχιστη ανταπόδοση, δημοσιοποιούμε τα ονόματά τους:

1. Κοταδήμου Χριστίνα
 2. Μαστορίδης Χαράλαμπος
 3. Καραγιάννη Αγγελική
 4. Σαμαράς Βασίλειος
 5. Τσιάτσιος Ζήσης
 6. Νάκου Ουρανία
 7. Κουκούμη Φωτούλα
 8. Νάκος Δημήτρης
 9. Βάσιου Ιφιγένεια
 10. Γελαδάρης Δημήτρης
 11. Τζίνα Δέσποινα
 12. Βαλάρη Γεωργία (σύζ. Φ. Κωτούλα)
 13. Τέλλης Δημήτρης
 14. Τέλλης Χρήστος
 15. Κωτούλας Ιωάννης
 16. Τέλλη-Κίση Βασιλική
- ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΒΡΑΔΙΕΣ 5 ΚΑΙ 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ:**
Δυό βραδιές ελαφρολαϊκής μουσικής (μπουζούκι-κιθάρες) στου Μιχάλη και

στου Τάκη, οι “Ενεργοί Πολίτες της Σαλαμίνας” (Αργύρης, Δέσποινα, Μίμης, Κώστας, Κώστας), δημιούργησαν ανεπανάληπτη ατμόσφαιρα για κέφι, τραγούδι και χορό. Το λαϊκό άσμα έσπαγε πραγματικά κούπες και έφτιαξε πρωτόγνωρη ατμόσφαιρα για το Κεράσσοβο.

ΠΡΕΣΠΕΣ-ΚΑΣΤΟΡΙΑ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Ημερήσια εκδρομή και επίσκεψη-γνωριμία με τις Πρέσπες και την Καστοριά. Το άπειρο κάλλος της κορυφογραμμής της Πίνδου, η ομορφιά των λιμνών και η γοητεία της Καστοριάς, πρόσθεσαν στη δεμένη συντροφιά των 50 εκδρομέων, μια ξεχωριστή εμπειρία.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΑΒΛΙ 9,10,11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Στα Καφενεία της Κούλας, του Ξενώνα και του Ντίνου, έγινε πρωτάθλημα ΤΑΒΛΙ για ενήλικες. Έλαβαν μέρος (16) ερασιτέες του παιχνιδιού και μετά από (18) αγώνες (σύστημα Νοκ-άουτ), όπου κυριάρχησαν το ενδιαφέρον και η σοβαρότητα ανάμεσα στους θεατές, την πρώτη θέση, το κύπελλο και το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε απίτητος ο Βασίλης Γκούτσιος.

Τη δεύτερη θέση επήρε (μαζί με το ασημένιο μετάλλιο) ο αγέραστος Αποστόλης Αποστόλου και στο τρίτο σκαλί του βάθρου ανέβηκε, ο πολλά υποσχόμενος, ως παίκτης, Θόδωρος Παπανικολάου, παίρνοντας το χάλκινο μετάλλιο.

Έλαβαν μέρος επίσης οι:

1. Ζήκας Ιωάννης
2. Μανέκας Δημήτρης
3. Γκούτσιος Σπύρος
4. Αθανασίου Βασίλης
5. Ζήκας Αχιλλέας

6. Σιάφης Δημήτρης
7. Ζήκας Σπύρος
8. Τέλλης Δημήτρης
9. Τζίνας Δημήτρης
10. Κουκούμης Νίκος
11. Κωτούλας Ιωάννης
12. Παπανικολάου Γιώργος
13. Ζήκας Τηλέμαχος

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΥΝ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Αγόρια και κορίτσια, ως 12 ετών, στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου (χώρος Πίνγκ-Πόνγκ) με πρωτοβουλία των κ.κ. Ανθούλας Γαλάνη και Μαριάνθης Βαίλα, μετέφεραν στο χαρτί τη φαντασία τους παρουσιάζοντας ενδιαφέροντα θέματα της καθημερινότητας.

ΕΚΘΕΣΗ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Όλο το χωριό κατέβηκε στο Μεσοχώρι για να δοκιμάσει και να γευθεί τις (27) διαφορετικές πίτες, που ετοίμασαν με περισσή τέχνη οι κυρίες του Κερασόβου, τηρώντας το έθιμο.

Αρχικά έγινε αναφορά στην πίτα, ως αποκλειστική τροφή στα δύσκολα χρόνια μιας άλλης εποχής και ως πλούσιο έδεσμα, σήμερα.

Επίσης απαγγέθηκαν τρία ποιήματα αναφορικά με τις πίτες και κατόπιν νεαρές του χορευτικού, πρόσφεραν τις πίτες σε απλάδες στο κοινό κι έτσι όλοι γεύθηκαν τη νοστιμιά της παραδοσιακής κερασοβίτικης πίτας.

Ακολούθησε χορός από όλους, με την κομπανία του Σπύρου απ’ τον Παρακάλαμο, αλλά η αιφνίδια δυνατή βροχή, διέκοψε το χορό και όλοι κετακινήθηκαν στον Ξενώνα.

Έτσι έκλεισε η αυλαία για τα “Κερα-

σοβίτικα 2006” και η ομολογουμένη επιτυχία τους αποτελεί την αφετηρία για τη συνεχόμενη αναβίωση κυρίως του πανηγυριού μας στις 26 Ιουλίου της Αγίας Παρασκευής, κάθε χρόνο.

ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΠΙΤΕΣ ΟΙ ΚΥΡΙΕΣ

1. Βούλα Κουκούμη
2. Βασιλική Τέλλη
3. Μπούλα Σιάφη
4. Λεύκω Σιάφη
5. Κούλα Ν. Τζίνα
6. Μαρία Τζίνα
7. Πανάγιω Κουκούμη
8. Μαρία Γελαδάρη
9. Σπυριδούλα Γελαδάρη
10. Ρηνούλα Κοταδήμου
11. Ελένη Σκουτέρη
12. Ιφιγένεια Βάσιου
13. Φωτούλα Κουκούμη
14. Ελένη Κοταδήμου
15. Χριστίνα Κοταδήμου
16. Αναστασία Γιώτη
17. Βέβα Κοταδήμου
18. Καίτη Εξάρχου
19. Ουρανία Νάκου
20. Γιαννούλα Κουκούμη
21. Μαριάνθη Κωτούλα
22. Ιφιγένεια Νταγκουβάνου
23. Ανθούλα Κανναβού
24. Μαριάνθη Βαίλα
25. Ειρήνη Ζήκα
26. Σπυριδούλα Τζίνα
27. Ειρήνη Κοταδήμου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Την Κυριακή 13/082006, στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου και από

13-18 κατόπιν συμφωνίας του Συνεταιρισμού και των τριών Αδελφοτήτων, Αθήνας, Ιωαννίνων και Κιάτου έγινε Δημοψήφισμα, περί καθόδου των Κερασοβιτών στις προσεχείς Δημοτικές εκλογές, εκφράζοντας με ΝΑΙ ή ΟΧΙ τη θέλησή τους σε ψηφοδέλτια μουσικά.

Επήφισαν 212 (ΝΑΙ 113-53,3%) (ΟΧΙ 99-46,7%). Τηρήθηκαν όλες οι προβλεπόμενες διαδικασίες,

όπως: 1) Ενημέρωση από πρόσφατους εκλογικούς καταλόγους, για τους εγγεγραμμένους ψηφοφόρους, στο Δήμο Κόνιτσας.

2) Εγγραφή σε ειδικό κατάλογο των ψηφοφόρων.

3. Τετράγωνο λευκό ψηφοδέλτιο μικρό, σφραγισμένο με τις σφραγίδες του Συνεταιρισμού και της Αδελφότητας Α-

θήνας, για το έγκυρο και αδιάβλητο.

4. Λειτουργία παραβάν για τη μυστικότητα της ψηφοφορίας.

5. Εκλεγείσα εφορευτική Επιτροπή Διενέργειας Δημοψηφίσματος.

- Ο Βιρτουόζος κλαρινίστας συμπατριώτης μας κ. Νίκος Φιλιππίδης, κυκλοφόρησε για πρώτη φορά ένα διπλό C.D. με παραδοσιακά τραγούδια "εκ Κόνιτσης" (Περιοχή Κόνιτσας).

Η έκδοση είναι αρκετά φροντισμένη, τεκμηριωμένη τεχνολογικά, περιλαμβάνει εξαιρετικά ακούσματα της δημοτικής μούσας και κοστίζει 20 ευρώ. Κάθε κάτοικος της Επαρχίας Κόνιτσας και κάθε Ηπειρώτης, έχει ανάγκη τα δικά του μουσικά ακούσματα, στις δικές του στιγμές.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, 2006

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Άξιον Εστί (Το Χρονικό ενός δέντρου) Φρίξου Τζιόβα

Άξιο εστί το δέντρο το αιωνόβιο, ο Άγεροπλάτανος, στο μεσοχώρι της Δοβράς.

Άξιον εστί το γέννημα και θρέμμα της, ο Φρίξος Τζιόβας, ο παλιός ο δάσκαλος με τις ευαίσθητες κεραίες που με την πένα του μας μεταφέρει σε χρόνους μακρινούς μα τόσο οικείους.

Για έναν πνευματικό εργάτη, όπως ο Φρίξος Τζιόβας, με καταξιωμένη πολυχρονη λογοτεχνική παρουσία, τα δικά μας φτωκά λόγια θα περίτευαν αν δεν ελπίζαμε ότι θα μπορούσαν να γίνουν αφορμή ώστε κάποιοι νέοι αναγνώστες - ή και πιο παλιοί - του περιοδικού μας να ενδιαφερθούν να γνωρίσουν το συγγραφέα από τα κείμενά του.

Αντί, λοιπόν, για μια συνηθισμένη παρουσίαση, με αναφορές στη γλώσσα, στον αριθμό σελίδων κ.τ.π., παραθέτουμε κάποια αποσπάσματα από το "Άξιον εστί" χωρίς να σημαίνει ότι αυτά είναι τα καλύτερα ή τα πιο αντιπροσωπευτικά του:

"Στους τεράστιους κλώνους του με τις ονομασίες τους: ωκεανός, ζυγός, ουρανός, κεραυνός και άλλα, που να τα θυμάσαι όλα, κόντευε το θαύμα του κόσμου.

Σκιουράκια πηδούσαν σβέλτα από κλαρί σε κλαρί, για να περάσουν εναέρια σε άλλα κλαριά φορτωμένα καρύδες και λεφτόκαρα. Έτριβαν με τα μπροστινά πόδια τη μυτούλα τους κάνοντας α-

στείες γκριμάτσες στα παιδιά και ας γαύγιζαν από κάτω σκύλαροι. Τα ματάκια τους! ..." (σελ. 10).

"Τα εξάισια καλοκαιρινά βράδια ευφραίνονταν στους γύρα καφενέδες με τσίπουρο και ιστορίες οι κωριανοί. Ονειρεύονταν κοιτάζοντας το φεγγάρι να παιγνιδίζει ανάμεσα στα φύλλα του πλάτανου. Και άλλα βράδια, πάντα καλοκαιρινά, το κλαρίνο κάτω από το δέντρο ανέβαζε καημούς. Μάγκωνε καρδιές ο ήχος, τις έστυβε να βγάλουν όσπν κολήν και όσος είχαν. Δόλιες ψυχές του ταξιδεμού. αύριο πάλι ξεκίνημα για Βουκουρέστι, Οδησσό, Ξάνθη, Ιοανία και Βάλε..." (σελ. 30)

"Κάτω από τα κλωνάρια του εκφωνήθηκαν στομφώδες λόγια για πατριδα, για βασιλιά, για κομμουνισμό, υπέρ δικτατορίας ... (σελ. 73). Ήταν ωραίο εκείνο το πρωινό του Ιουλίου... Μια τέτοια ώρα κατέβηκε εξ ουρανού ο κακός άνθρωπος ελικόπτερο έφερε ένα γύρω πάνω από το χωριό και κάθισε σε χέρσο χωράφι. Κατέβηκε με την κουστωδιά του και γοργοπόδαρος βρέθηκε στο μεσοχώρι, κάτω από το "Άξιον Εστί" ο ανάξιος... (σελ. 75)... Ο Ψιπακός πρόσεχε μια το πουλί, ίσως του έκανε ματιές, μια την πυκνή φυλλωσιά του δέντρου... Κάποτε ρώτησε απότομα ο εκλαμπρότατος, όπως θα πρόσταζε νεοσύλληκτους, για τις ανάγκες του χωριού. Σκουντήθηκαν οι άνθρωποι.

"Έλαμψε μέσα τους η ελπίδα μια και ο ερωτών ήταν ο δεύτερος τη τάξει Καίσαρας... νερό είπαν οι άντρες... ουδεμία απάντηση... Κουνήθηκαν νευρικά τα φύλλα σα να μούντζωναν τον εκλαμπρότατο. Φάνηκε ξανά στον ουρανό το ελικόπτερο με κατεύθυνση προς Τσεπέλοβο..." (σελ. 76, 77).

Στο Δρόμο της Μέλισσας
(Διηγήματα-Ταξιδιωτικά)

Π.Λ. Λαζαρόπουλου

Σ' ένα βιβλίο εκατό σελίδων ο γνωστός στους αναγνώστες του περιοδικού μας και καταξιωμένος λογοτέχνης Π.Δ. Λαζαρόπουλος στέγασε εννέα διηγήματα, δύο φυσιολατρικά και επτά ταξιδιωτικά, όλα αυτά πνευματικά του παιδιά, που τα γέννησε η αγάπη τους για την τέχνη του λόγου, όπως ο ίδιος υπογραμμίζει στον πρόλογο.

“Τα διηγήματα, που περιλαμβάνονται σ' αυτό το βιβλίο, έχουν δημοσιευθεί κατά καιρούς σε διάφορα περιοδικά και εφημερίδες του κέντρου και της Επαρχίας” και η πρώτη ύλη είναι παρμένη από τη ζωή στο χωριό και σ' αυτήν περαπέμπει.

Με τον απλό και γλαφυρό λόγο του ο Π.Δ.Λ. σκιαγραφεί χαρακτήρες όπως τον κυρ. Βλάση στο “Δράκο”: “Ο κυρ. Βλάσης ούτε που ρώταε για το ακατάστατο ωράριο της καλής του, βέβαιοι πάντα για την άτρωτη τιμή του. Και η θέση του αμετακίνητη εκεί στο κουβεντολόι με τα συντρόφια: - Ευτυχώς που έχουμε τίμιες γυναίκες και δε μας τα φοράνε...”

Ο καημένος ο κυρ. Βλασης. (σελ. 12) και τον Μούτο: “Νάσος ήταν το όνομά του κι ήταν ένας αντράκλας ίσαμε κει πάνω, με γερές πλάτες, χειρο-

δύναμος, απόκοσμος κι απλησίαστος. Ίδιο στοιχειό, σαν τον Αράπη έτσι τον σουσουμοιάζαμε ... (σελ. 28). Μετανάστης κι ο Μούτος στον Αστακό, μαζί με τ' αδέρφια του, που άνοιξαν εκεί μαγαζί... Ξένος ανάμεσα σε ξένους... και μόνο σαν αντάμωνε κανένα χωριανό ακτινοβολούσε από χαρά και γινόταν άλλος άνθρωπος (σελ. 31-32), περιγράφει καταστάσεις: “Σε τούτα τα μέρη εκείνους τους καιρούς ακόμα και σήμερα - παιδί εννοούσαν το αγόρι, που αυτή η λέξη ήταν ξένη από τη γλώσσα τους... Κι ήταν το παιδί η προτίμηση κι η ευτυχία του κάθε γονιού, που μεγάλωνε με τον αριθμό που έφταναν. Γιατί όσα παιδιά είχε τόσες προίκες θα έπαιρνε ενώ με τις κοπέλες θα γίνονταν το αντίθετο... (“Η μαμή μας η θεία - Μάνθα” σελ. 24), ονειρεύεται: “Αν γινόσουν Ερμής φτεροπόδαρος και κινούσες μαραθώνιο από τον ουρανό στη γη, ποιο θα ήταν άραγε το μήνυμα, που θα μας έφερνες; Να γίνουμε υπάκουοι στις θεϊκές εντολές, να φτάσουμε στην αγιότητα για να εξασφαλίσουμε το εισιτήριο για την αιωνιότητα ή να αλλάξουμε τη μοίρα μας και να δώσουμε στη ζωή μας ανθρωπινότερο πρόσωπο, παίρνοντας απ' αυτήν ό,τι καλύτερο... Ή λες και τα δύο σ' ένα ισορροπημένο συνδυασμό, με την απαντοχή και την προσδοκία σε μια συνέχεια, που μοιάζει με παραμύθι... (“Το τέλος του σταυραε-

τού”, σελ. 50).

Στα ταξιδιωτικά ο συγγραφέας μας μεταφέρει εικόνες και εντυπώσεις από τη Βενετία, το Αουσβιτς, την Ισπανία, τις Συρακούσες, την Αυστρία και άλλα μέρη που κατά καιρούς επισκέφτηκε: “Τα έργα της φρίκης θα ζωντανέψουν για μια ακόμα φορά μπροστά μας κι εμείς θα κλίνουμε ευλαβικά το γόνυ στη μνήμη των νεκρών του. Εδώ ένας επισκέπτης τραβάει την προσοχή μας, καθώς, σκυμμένος μπροστά στο συρ-

ματόπλεγμα, μαζεύει λίγο χώμα. Χωρίς άλλο, κάποιο αγαπημένο του πρόσωπο πέρασε από δω...” (Χώμα το αείζων ή Μνήμες Αουσβιτς” σελ. 72).

Το βιβλίο συμπληρώνουν δύο θαυμάσια φυσιολατρικά: “Η τριανταφυλλιά και τ' ανδρόνι” και “ο Καλογιάννος” και κριτικές για κριτικές για το έργο του συγγραφέα: “Τα πρόσωπα του φεγγαριού”.

I.T.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Για έννατη (9η) συνεχή χρονιά θα απονεμηθεί και εφέτος το ΕΡΙΦΙΛΕΙΟ ΕΠΑΘΛΟ, που συνοδεύεται και από μια τραπεζική επιταγή 2.500 ευρώ. Το εν λόγω έπαθλο απονέμεται, μετά από ομόφωνη η κατά πλειοψηφία απόφαση της θεσμοθετημένης τριμελούς Επιτροπής στον/την φοιτητή/τρια από το Δήμο της Κόνιτσας που πέτυχε τον μεγαλύτερο αριθμό μορίων κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις στις Ανώτατες Σχολές της Ελληνικής Επικρατείας, κατά το τρέχον έτος.

Σχετική ανακοίνωση θα γίνει και από τον Δήμο της Κόνιτσας, αμέσως μετά την επίσημη ανακοίνωση των αποτελεσμάτων απ' το Υπουργείο Παιδείας, με την διευκρίνιση ότι οι υποψήφιοι δύνανται να υποβάλλουν τα σχετικά δικαιολογητικά μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου στο Δημαρχείο της Κόνιτσας, απ' όπου μπορούν να λαμβάνουν και οποιαδήποτε πρόσθετη πληροφορία.

α. Πιστοποιητικό Δήμου στο οποίο να φαίνεται ότι οι ίδιοι, η ένας τουλάχιστον από τους γονείς τους, είναι εγγεγραμμένοι στα Μητρώα του Δήμου Κόνιτσας.

β. Ατομικό δελτίο επιτυχίας στις πανελλήνιες εξετάσεις του τρέχοντος έτους και

γ. Υπεύθυνη Δήλωση ότι δεν λαμβάνουν άλλη υποτροφία ή χρηματικό έπαθλο.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

*Δήμος Μαστοροχωρίων. Μαστοροχώρια. Ιστορία και Πολιτισμός.
Οδηγός γνωριμίας με το Δήμο Μαστοροχωρίων. Ν. Ιωαννίνων.
Έκδοση "ΕΜΑ" 2005, σσ. 1-126.*

Ο νεοσύστατος Δήμος Μαστοροχωρίων, συστήθηκε σύμφωνα με το σχέδιο "Καποδίστριας" και συμπεριέλαβε στη διοικητική του διακαιοδοσία 13 χωριά-κοινότητες που βρίσκονται από τα πανάρχαια χρόνια στο Βόρειο τμήμα της Επαρχίας Κόνιτσας του Νομού Ιωαννίνων. Τα χωριά αυτά χτισμένα στα ριζά του Γράμμου σε περιβάλλον φτωχό και απέριπτο, αλλά με άφθαστο μεγαλείο και πολυκύμαντη Ιστορία παρέμειναν ζωντανά και ακμαία από τους προϊστορικούς χρόνους μέχρι τις μέρες μας. Αξίζει λοιπόν ν' ασχοληθεί κανείς προσεκτικότερα με την ιστορία, το βίο, τον πολιτισμό αυτής της ακροθιάς της ηπειρωτικής γης και του Ελληνισμού και ιδιαίτερα με τα χωριά που υπάγονται στο Δήμο Μαστοροχωρίων, μια περιοχή με πλούσια λαϊκή παράδοση και ιστορία. Γι' αυτό είναι άξια επαίνου η έκδοση του βιβλίου - οδηγού, γνωριμίας με τα χωριά μας από τους ανθρώπους του Δήμου, τους συνηθισμένους Δημοτικούς Συμβούλους, οι οποίοι ασχολούνται με τα προβλήματά του, αλλά και την ανάπτυξή του, την πρόοδό του και την προσφορά κοινωνικού έργου.

Το περιεχόμενο του οδηγού - γνωρι-

μίας με το Δήμο Μαστοροχωρίων αναφέρεται στα παρακάτω θέματα :

1. Τα Μαστοροχώρια και η Επαρχία Κόνιτσας από την αρχαιότητα έως τον 21° αιώνα.
2. Το γεωλογικό περιβάλλον.
3. Λαϊκός πολιτισμός.
4. Πέτρινα γεφύρια.
5. Πολιτισμός.
6. Σημερινή κατάσταση.
7. Τα χωριά του δήμου.
8. Εκδρομές στην Αρένα και στο Γράμμο.

Τα κείμενα γράφουν 14 συγγραφείς, οι οποίοι καταθέτουν με το δικό τους τρόπο τον οβολό τους στο "κανίσκι" της τοπικής ιστορίας των χωριών μας. Συλλογικό έργο συγγραφέως, ο οδηγός - βιβλίο για τα Μαστοροχώρια στον οποίο οι συγγραφείς κατορθώνουν με γλώσσα στρωτή και απλή να ταξιδέψουν τον αναγνώστη στο παρελθόν, το παρόν της ιστορίας και του πολιτισμού των χωριών μας και συνάμα να μας καταστήσουν κοινωνούς της σύγχρονης ζωής των ηρωικών, μόνιμων κατοίκων. Με το μεράκι και τη "μαστοριά" της γραφίδας τους έκαναν την αρχή στα πολιτιστικά "δρώμενα" του Δήμου με την "πρωτόλεια" αυτή

έκδοση του οδηγού -γνωριμίας απαραίτητου στις μέρες μας. Η πρωτοβουλία αυτή του δημάρχου κ. Σδούκου Κοσμά και των κ.κ. Δημοτικών Συμβούλων δεικνύει την αγάπη τους για τη διάσωση και καταγραφή των στοιχείων εκείνων που συγκροτούν την ιστορία, τον πολιτισμό και την εν γένει παράδοση των ανθρώπων της γωνιάς αυτής της Κονιτσιώτικης γης. Είναι μια θετική συμβολή στην ιστορία της επαρχίας Κόνιτσας των χωριών του Δήμου Μαστοροχωρίων και της Ηπείρου γενικότερα.

Πρόκειται για ένα εύχρηστο βιβλίο - οδηγό που απευθύνεται και σε φιλόστορες μελετητές ή ερευνητές αλλά κυρίως στη νέα γενιά, τα παιδιά μας που πρέπει να γνωρίσουν την ιστορία και τον πολιτισμό των χωριών μας να τα αγαπήσουν, ώστε να δείξουν ενδιαφέρον για κάθε τι που σχετίζεται με αυτά.

Είναι φανερό ότι ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο θα μας εκπλήσσουν και στο μέλλον με παρόμοιες πρωτοβουλίες, οι οποίες αφενός μεν θα προβάλλουν και θα αναδεικνύουν την περιοχή μας και αφετέρου θα εκφράζουν το σεβασμό στην πολιτιστική κληρονομιά των προγόνων, ώστε εμείς οι νεότεροι να συνεχίσουμε τη δημιουργική προσπάθεια αυτών που έζησαν πριν από εμάς στον τόπο αυτό.

Τελειώνοντας θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι αυτή η πρώτη προσπά-

θεια του Δήμου Μαστοροχωρίων να αποβεί η αρχή για συστηματική και προγραμματισμένη μελέτη από το σύνολο των συνδημοτών και αντιπροσώπων των δημοτικών διαμερισμάτων, ώστε να αναδειχτούν, καταγραφούν και διασωθούν, όλα τα στοιχεία με τις τυχόν ιδιαιτερότητές τους και διαφοροποιήσεις που σχετίζονται με την ιστορία, παράδοση, λαογραφία, και τον εν γένει πολιτισμό του κάθε χωριού χωριστά και όλων μαζί.

Ιωάννης Β. Τσάγκας
Ζερματινός
Αθήνα 12/06/06

ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

• "Ηπειρωτικά Παραμύθια" Θεοδ. Καλ. & Ανδρέας Καρτζής στα ελληνικά και γερμανικά.

Orders Greece & world:
University Studio Press
(Thessaloniki) 2006
ISBN 960-12-1520-4

info@universitystudiopress.gr
sales@universitystudiopress.gr
www.universitystudiopress.gr
Fax +30 (2310) 208731

• "Παιδιά της Ελπίδας" του συμπατριώτη μας από τη Ζέρμα Μιχ. Παγούνη. Μυθιστορηματική αφήγηση από τη ζωή των παιδιών στις Ανατολικές χώρες.
(Εκδόσεις ΔΩΔΩΝΗ - Αθήνα Α-σκληπιάδου 3 Τηλ. 3825485).

ΧΛΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

της κας Ζυγούρη Μαρίας Νομαρχιακής Συμβούλου
στην εκδήλωση Γονέων και Κηδεμόνων του Ένιαίου Λυκείου
Κόνιτσας προς τιμή της Διευθύντριας κας Μικαηλίδου Επίχαρις

Κυρία Πρόεδρε του Συλλόγου
Γονέων και Κηδεμόνων του Λυ-
κείου μας.

Συχαίρω εσάς και τα μέλη του Διοι-
κτικού Συμβουλίου για την διοργά-
νωση της σημερινής εκδήλωσης και
ευχαριστώ για την πρόσκλησή σας.

Διαβάζοντάς την, ένιωσα ιδιαίτερη
συγκίνηση μα και παράξενη ταραχή....

Αναρωτήθηκα πότε πέρασαν τόσα
χρόνια.

Ανησύχησα στη σκέψη, ότι μπορεί
να στερηθούμε, πλέον, την παρουσία
της αγαπημένης μας κας Μικαηλίδου.

Της εκπαιδευτικού που διορίστηκε στο
Σχολείο μας και το υπηρετεί μέχρι και
σήμερα, μέχρι τη συνταξιοδότησή της.

Της εκπαιδευτικού που με την αφοσίω-
ση της και την αγάπη της για τον τόπο
μας, δημιούργησε ρεκόρ συνεχούς πα-
ρουσίας σ' ένα και μοναδικό σχολείο.

Της εκπαιδευτικού που πολύ μας υπη-
ρέτησε και περισσότερο μας αγάπησε.

Σ' ευχαριστούμε αγαπημένη μας κα
Επίχαρις, γιατί έμαθες τα παιδιά μας
γράμματα.

Σ' ευχαριστούμε γιατί τα έκανες παι-
διά σου. Αναγνωρίζουμε την προσφο-
ρά σου στην Κόνιτσα, στην Επαρχία
μας, στη Βόρειο Ήπειρο, στην Ελλά-

δα μας.

Θαυμάζουμε το παράδειγμά σου, τη δύ-
ναμη της θέλησής σου, την αυτοκλή σου.

Ήσουν και θα είσαι πάντα πηγή δύ-
ναμης και αισιοδοξίας για όσους σε
γνώρισαν.

Σ' εμάς τους ευεργετημένους σου,
που αναρωτιόμαστε συνεχώς: "Πως τα
προλαβαίνει όλα."

"Πώς μπορεί και μας στέλνει με χίλι-
ους τρόπους, με χίλια μέσα, από χίλια
πόστα, μηνύματα αγάπης, θυσίας, και
πνευματικής στήριξης."

Από το Σχολείο, από το Οικοτρο-
φείο, από το Ραδιοφωνικό Σταθμό, α-
πό τους κύκλους μελέτης Της Αγίας
Γραφής, ακόμη και από το περπάτημά
της στους δρόμους της Κόνιτσας.

Αγαπημένη μου Χαρά,

Χαρά της Κόνιτσας.. Επέτρεψέ μου
να σε παρακαλέσω και ως συνταξιού-
χος να μείνεις στην Κόνιτσα. Να μη
στερηθούμε το χαμόγελο σου.

Τέλος επέτρεψέ μου να σου ευχηθώ
υγεία και να σου δώσω ασπασμό ευ-
γνωμοσύνης, αναγνώρισης και τιμής.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

**Ζυγούρη Ευαγγελίδου Μαρίας, Προϊστα-
μένη του Κ. Υ. Κόνιτσας, Νομαρχιακή Σύμ-
βουλος**

Σχόλια Εκλογικά επίκαιρα

Όσο πλησιάζουν οι Δημοτικές
και Νομαρχιακές εκλογές τόσο
εντείνονται οι ζυμώσεις των υποψη-
φίων.

Υποσχέσεις, συναλλαγές, εμφανί-
σεις σε γιορτές και πανηγύρια, κερά-
σματα και "χιτυπήματα" στην πλάτη
παίρνουν και δίνουν απλόχερα σε όλη
την επικράτεια και φυσικά δεν μένει
απ' έξω και η δική μας περιοχή.

Όλοι υπόσχονται πως θα είναι κα-
λύτεροι από τους προηγούμενους και
θα αγωνιστούν με ανιδιοτέλεια για τα
συμφέροντα του λαού φυσικά (καημέ-
νε λαέ τι τραβάς!)...

Αυτά προεκλογικά.

Στην ορισμένη ημερομηνία ο "κυ-
ρίαρχος λαός" εκλέγει τον α ή β συν-
δυασμό και η ζωή τραβάει την ανηφό-
ρα που λέει και το λαϊκό άσμα.

Τι γίνεται, όμως, μετά τις εκλογές;
Κάποιοι Δήμαρχοι λησμονούν τις υπο-
σχέσεις και απολαμβάνουν μαζί με την
προβολή τους και την αξιόλογη χορη-
γία που μεταφράζεται σε αρκετές χι-
λιάδες ευρώ ετησίως.

Οι σύμβουλοι συναγωνίζονται για τα
δημαρχιακά αξιώματα (Αντιδήμαρχοι,
πρόεδροι κ.α) οπότε "αφιλοκερδώς"
φερόμενοι εισπράττουν 300 χιλ. δραχ-
μές ή 1.000 ευρώ το μήνα και η ζωή

συνεχίζεται ώσπου να ρθουν οι επόμε-
νες εκλογές μετά την τετραετία για να
ξαναρχίσουν τα ίδια....

Τι να γίνει, θα πει κάποιος. Έτσι ε-
πιπάσσουν οι Νόμοι και οι θεσμοί στην
κοινωνία που ζούμε.

Εμείς θα προσθέσουμε πάνω σ' αυ-
τά μερικές σκέψεις κι ας θεωρηθούμε
ρομαντικοί ή ουτοπιστές, περιοριζόμε-
νοι στα δικά μας, τα τοπικά:

Στην Κόνιτσα, μέχρι τη στιγμή που
γράφονται αυτές οι γραμμές, δήλωσαν
δημόσια δυο υποψήφιοι για το δημαρ-
χιακό θώκο και καταρτίζουν τους συν-
δυασμούς τους ψάχνοντας εναγωνίως
για τους συμβούλους με τους περισσό-
τερους σταυρούς.

Αν γινόταν ένας συνδυασμός με
τους πιο ικανούς για τα κοινά συμπο-
λίτες μας, ώστε να αξιοποιήσουμε στο
έπακρο το ανθρώπινο δυναμικό της
περιοχής μας, μήπως θα ήταν καλύτε-
ρα;

Όλοι, υποτίθεται, αγωνισούν για το
καλό του τόπου και γι' αυτό επιδιώ-
κουν την εκλογή τους, γιατί λοιπόν να
μην αγωνιστούμε όλοι μαζί, χωρίς α-
ντιπαράθεσεις, για την προκοπή του;

Παρ' όλες τις φιλότιμες προσπάθει-
ες των προηγούμενων Δημ. Αρχών,
είμαστε πολύ πίσω από άλλες περιο-
χές της χώρας. Μας χρειάζεται δου-
λειά, σύμπνοια και επιμονή για να
αυξήσουμε πιο ψηλά.

Εδώ κάποιος θα διαφωνήσει με το

επιχείρημα: αυτό δε γίνεται γιατί σκο- ντάφτουμε στις ατομικές φιλοδοξίες, τα συμφέροντα, στο γόητρο των κομ- μάτων κ.λ.π.

Κι εμείς απαντούμε: Ας γίνει ένα συμφωνητικό με τους επίδοξους υπο- ψήφιους Δημάρχους, μια διετία ο έ- ννας, μια διετία ο άλλος και αν παρου- σιαστεί και τρίτος υπάρχουν κι άλλα α- ξιώματα να πάρει κι αυτός.

Τα παραπάνω ισχύουν και για το Δήμο Μαστοροχωρών.

Στο Κεφαλοχώρι (πρώην Λυκόρραχη) του Δήμου Μαστορο- χωρίου το Κ.Κ.Ε. για να τιμή- σει τα 60 χρόνια από την ί- δρυση του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, δίπλα στο χωριό μας εκεί που ακόμη υπάρχουν παλιά πολυβολεία, έστησε συμβολικό μνημείο.

Έτσι την Κυριακή 2 Ιουλίου, στις 2 το μεσημέρι συγκεντρώθηκαν 4-5 χι- λιάδες κομμουνιστές απ' όλη την Ελ- λάδα που ήλθαν με κάθε μεταφορικό μέσο.

Είχε γεμίσει η πλατεία και όλοι οι γύρω δρόμοι του χωριού. Η μεγάλη πλειοψηφία ήταν νέοι αλλά και πολλοί παλιοί μαχητές του Δ.Σ.

Λίγοι ήταν εκείνοι οι νέοι που έφθα- σαν μέχρι τη θέση, του μνημείου γιατί

Έτσι θα μπορούσαν να διορθωθούν τα κακώς κείμενα χωρίς το λεγόμενο "πολιτικό κόστος" που ευνοεί τις κάθε είδους συναλλαγές και δαιωνίζεται η κακοδαιμονία στον τόπο.

Εμείς, μερικές σκέψεις κάνουμε, ορ- μώμενοι από ανυστεροβουλία και πό- θο για ένα καλύτερο μέλλον του τόπου και ο νοών νοείτω!

Σ.Τ.

ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε.

ο χώρος ήταν μικρός και απόμακρος.

Στην πλατεία είχαν στηθεί μεγάφωνα και τηλεοπτικές οθόνες και από εκεί έγινε η παρα- κολούθηση της ομιλίας της Γ.Γ. του Κ.Κ.Ε. κ. Παπαρήγα η ο- ποία αναφέρθηκε στο σκοπό για τον οποίο ιδρύθηκε ο Δημ. Στρατός και τις θυσίες του.

Λειτουργήσε και ιατρείο υπήρχαν α- σθενοφόρα για κάθε ενδεχόμενο (δεν χρειάστηκε).

Η Αστυνομία είχε λάβει όλα εκείνα τα μέτρα για την διευκόλυνση της κί- νησης και έτσι παρ' όλο τον συνωσι- σμό δεν δημιουργήθηκαν προβλήμα- τα.

ΣΩΤ. ΦΑΣΟΥΛΗΣ

- ΤΑ ΚΟΥΔΑΡΙΤΙΚΑ -

- Γλωσσάριο των κτιστών και μαρα- γκών που το γέννησε η αδήριτος ανά- γκη της ζωής των.

- Τέτοια γλωσσάρια συναντώνται και σε άλλα επαγγέλματα, όπως τα Μπου- κουρέϊκα των ραφτάδων τα Ρόμκα των γύφτων. Και Αλειφιτάκια-Μπουτζούρι- κα-των Καλατζήδων.

- Τα γνήσια Κουδαρίτικα της επαρ- χίας Κόνιτσας δημοσίευσε ο Δ. Σάρ- ρος - (Λαογραφία τ.Ζ. 1923-534).

Την αυθεντική αυτή συλλογή παρα- θέτω πιο κάτω ως έχει:

- Εκ παραδρομής ίσως, ο λαογρά- φος δεν περιέλαβε και το Πεκλάρι στα Μαστοροχώρια -

- Το Πεκλάρι ήταν την εποχή εκείνη ΜΑΣΤΟΡΟΜΑΝΑ- αξιόλογοι κουδα- ραίοι, πραγματικοί τέκτονες της πέ- τρας, πελεκάνοι, που άφησαν με την τέχνη τους εποχή στα πέτρινα οικοδο- μήματα που διασώζονται μέχρι και ση- μερα. Μοναδικοί στις πέτρινες στέγες των σπιτιών (Σκεπές με πλάκα). Σήμε- ρα οι νέοι μας δεν ακολούθησαν το ε- πάγγελμα των παππούδων-πατεράδων μας. Ελάχιστοι πλέον οι κουδαράιοι μας και ανήμποροι. Αφιερώνω με σε- βασμό και εκτίμηση την συλλογή αυτή στους αείμνηστους εκείνους Κουδα- ραίους και στον αγαπητό ΒΑΓΓΟ ΒΟΥΡΔΟΥΚΑ, εκπρόσωπο της τελευ- ταίας γενιάς των Κουδαράιων εκείνων.

- Πολλοί λαογράφοι - ιστορικοί α- σχολήθηκαν με την γλώσσα των Κου- δαράιων.

- Εγώ φρόντισα και ανακάλυψα το αυθεντικό γλωσσάριο των τεκτόνων της επαρχίας Κόνιτσας, καταχωρημένο και αρχειοθετημένο στην Εθνική μας Βιβλιοθήκη.

- Έρευνα - συλλογή - Μελέτη - Αρ- χείο - Σπύρος Λιανός - Κώστας Γ. Κί- τσιος.

Συνθηματική γλώσσα των τεκτόνων και κτιστών των χωρίων Κονίτσας της Η- πείρου (Μόλιτσας, Βούρμπιανης, Πρυ- σόγιαννης, Χιονάδων, Κερασόβου, Ι- σβόρου, Τουρνάβου, Λισκασιού).

Αι πλείστοι των λέξεων είναι της κοινής ελληνικής, εν άλλη σημασία, άλλαι συμ- βολικά ή περιγραφικά ή πεπονημένα και άλλων ξένων γλωσσών (Ιταλικής, Τουρκι- κής, Βλάχικης, Αλβανικής, Σλαβοβουλγα- ρικής) Πάσαι δε φωνητικώς υπάγονται στους κανόνες των ιδιωμάτων της βορείου ελληνικής. Έτσι: α)πας άτονος φθόγγος της μεσημβρινής Ελληνικής ε και ο προ- φέρεται ως ι και ου β) όπου η μεσημβρινή Ελληνική έχει φθόγγο ι και ου άτονο, τα ι- διώματα της βορείου Ελληνικής δεν έχουν πλήρες φωνήεν αλλ' η ίκνος η μικρόν αυ- τών ή μηδέν.

Τα Κουδαρίτικα της Κονίτσας, όπως άλλωστε και άλλες συνθηματικές γλώσ- σες, επηρούντο μουσικά από αυτούς που δεν τα χρησιμοποιούσαν και έτσι δεν ή- ταν εύκολη η πλήρης καταγραφή τους. Παρατίθενται εδώ μερικές από τις λέξεις και τις εκφράσεις τους.

Αβδαλ(ι) ή αβδάλου = τυρί
 αγκίδα (n) = κόρη
 αγουγιατίς (αγωγιατίες) = τα πόδια
 αλιστούρ' (αλεσιτούρι) = απόπατος
 αλ' πουμμάτα (αλεπομμάτα) = λίρα χρυσή
 αλ' πουμμάτικο = εικοσάφραγκον
 ανθίζουν οι κρανιές = υπάρχει φόβος από
 Τούρκους ή ληστές
 απαλούδι = 1) βούτυρο 2) λάδι
 "απαλούδι απου ζουρκλίδια = βούτυρο από
 γίδα,
 απαλούδι απου μαυρομμάτις = λάδι από
 ελιές"
 αρκούδα = η Ρωσία
 άρμενα = φορέματα
 αρβανίτσα (αρβανίτσια) = το καρύδι
Βαγγέλου(n) = οκνηρία, τεμπελιά
 βάζου = αποθνήσκω, έβαξι = απέθανε
 βαρειά(n) = η οκά
 βέτα(n) = Αλβανός
 βέτσιου(n) = θύρα
 βιζιώνου και βιζώνου και παίρνου
 βίζιου = βλέπω, αντιλαμβάνομαι
 βιτσιόπ' λου(βετσιόπουλο) = παράθυρο
 βλασάρα = αδελφή
 βλασάρ = αδελφός
 βουρλή = δραχμή
 βάγκους = γύφτος
 βαγκσσα = η γύφισσα
 βαρός = κύριος (νοικοκύρης)
 βελου = γάλα
 биз'бирέκου = φακή
 βιλιόκου = ασβέστις
Γιάνν'ς = το γάλα.
 "Έβαλαν τού Γιάνν'σ'φ(υ)λακή κι τούν δέρ-
 ν'η αγκίδα" = έβαλαν το γάλα εις την
 δρουνουλίτσα(στενόμακρο δοχείο) και
 το κτυπά η κόρη
 γίδα = ψείρα
 γκ-(ιδέ g)
 γνώσι = άλας

γράφου = δίδω
 γρίβας = χιών
 γυαλιά(τα) = οι οφθαλμοί, τα μάτια
 γυαλίζου = βλέπω
 γαβαγγέλου(n) = η γκίζα, είδος μυζήθρας α-
 πό γάλα
 βραστό χωρίς βούτυρο
 γαβιάζου = πολεμώ, κτυπώ γαβιαζ' του βελου
 η δέντσκα = βαρεί (κτυπά) το γάλα η γυ-
 ναίκα-γαβιάζουντι = κτυπούνται, μάχο-
 νται, πολεμούν γαβιασμός = πόλεμος
 γαδένους = τοίχος - "πόσον γαδένου τράβ'σις
 σήμερα;" = πόσον τοίχο έκτισες σήμερα;
 γαδζιός = κύριος, οικοδεσπότης
 γαλίνα = όρνιθα
 γιτζινάρ' = όνος, γάιδαρως
 γινεύου = κοιμάμαι
 γινους = ύπνος
 γορου = βους
Δέντρος = γαμβρός
 Δέξιους - Χριστιανός, Έλληνα Του δέξιου ή
 δέξικου (εν Λισκάτσι) = το ελληνικό, η
 Ελλάς, αντίθετο του ζερβιού = η Τουρ-
 κία
 δένα (n) = ημέρα
 δέντσικα ή δέντ'κα = η γυνή
 dzούλιου (n) = βρίζα
 dichep = ημίονος, μουλάρι
 δούκανους = μέγας
 δριάνους = πήρα, σακκούλι
Ζαφείρ'ς = 1) μυς, ποντικός 2) Εβραίος
 ζγκούρου = γάπα
 ζέρβιους ή ζέρβ'κους = ο Τούρκος Του
 ζερβιού = η Τουρκία
 ζιούπινα (n) = η πίττα
 ζίτους (o) και ζ'ίτουν - ο σίτος
 ζουρκλίδια (n) = αίξ, γίδα
 ζουρκλίδι(ι) = ερίφιο, κατσίκι, γίδι
Ήσ'κίους (o) = φυλακή

Θόδωρους = η ρακή. " Να τρουκέψουμε έ-
 να Θόδωρου " = να πιούμε μια ρακή
Καλουέριπι (καλογέρευε) = ενύκτωσε
 καλόηρους (καλόγηρος) = η νυξ
 καματηρό = βους, βόδι
 κάντζιου (n) = η κοιλιά
 καντζιούρου (n) = η έγκυος, εγγαστρωμένη
 καρδουβότανου (το) - άρτος, ψωμί
 καρφιά (τα) = κεράσια
 κατσάλα (n) = σκύλλα
 κατσάλι = σκυλί
 καυτηρά (τα) = κρομμύδια
 καψάλα (n) = η φυγή
 καφαλίζου και καφαλώ = φεύγω, δραπε-
 τεύω
 καψάλα - φύγε - "καψάλα να μη μανέψ'ς
 γκαβές" = φεύγα να μη φας ξύλο
 καψάλ'σι = έφυγε
 καψουκάρδια (τα) = κρομμύδια
 κινέφης = λαγός
 κιούρου (n) = εορτή, και εκκλησία
 κούδας (o) = κίστης, μάστορας
 κουκκουρόζους = αραβόσιτος
 κούκκους = ο βασιλεύς, ο Σουλτάνος
 κουλουκάτσ' (κωλοκάτσι) = κάθισμα
 κουντό = το πρόγευμα
 κουπί και κ'πί (κωπί) = κοκλιάριο, χλιάρι,
 κουτάλι
 κουρουδίστικα ή μαστορίτκα = κουδαρίτκα
 κουρκουμβέ(ι) = κολοκύνθη
 κουρνούτ'ς (κορνούτης) = βλάχος, βλαχο-
 ποιμίν
 κούρτ'ς = γέρον
 κούρτου και κούρτ'σσα = γραία
 κουσσ'ύβια (τα) = σαφύλια
 κουτσιουνόρα (n) προβατίνα
 κουτσουλουπόντικα & κουτσ'λουπόντ'κα
 (τα) = τα γράμματα
 κουτσουλουπουντικιάρης & κουτσουλου-
 ντικιάρ'ς = διδάσκαλος

κούφια (n) = η εκκλησία
 κούφιου (το) = οικία, σπίτι
 κουφτηρό = σπαθί κραβασαράς = ξενοδο-
 χείο, χάνι
 κραβασαρτζής - ξενοδόχος
 κράνια (τα) = χρήματα
 κρανιάρα (n) = βαλάντιο, σακκούλα κρήνα
 (n) = κεφαλή
 κυραμάρου (n) = αλεπού
Λαγός = ο άνδρας, ο υιός του οικοδεσπότη
 λαγούδι και λαγούλι - το παιδί
 λαχανάς = κατής λόθρα (n) = παράς
 Λιουπάρα (n) = αγελάδα,
 λιουπάρι = βόδι
 λουμάδα(n) = πλάξ, πλάκα
 λουμαδιάζου = στεγάζω, σκεπάζω λουψιό-
 τι = νερό
Μαγκούτι = πυροβόλο, τουφέκι
 μακρουνούρα (n) = γαλή, γάπα μακόνου
 = κρύπτω
 μανάς = κλέπτης "ξισύρθ'καν μανάδες ήλ-
 θαν κλέφτες
 μανεύου = τρώγω "τι θα μανέψουμε, κού-
 δα, του μακρού;" = τι θα φάμε, μάστορα,
 το γεύμα;
 "μάνιπι γόρου" = έφαγε βωδινό κρέας
 "θα μανέψουμε ζιούπινα μι κουρκουμβέ-
 τι = θα
 φάμε πίττα με κολοκύθι
 μάνου (το) = άρτος, ψωμί
 μανούρ' = λίθος, λιθάρι
 ματσούκα (n) = πήχως "πόσις ματσούκας
 τράβ'σις σήμερα;" = πόσους πήχεις έκτισες
 σήμερα;
 μαυρουζούμ' = καφές
 μαυρομμάτα (n) = ελιά
 μαυρομούτ'νους - φούρνος
 μαυρουσκούφ'ς = παπιός
 μέλους(o) = Τούρκος

μετάξι = κόρτιο, χοριτάρι
 μούκας (ο) = η νύφη
 μούκου = σιώπα
 μουλύβ' = μήλο
 μουλύβια = μήλα
 μπ - ιδέ b

Νιρουπούλι(ι) = ψάρι Νι - ιδέ d

Ξισέρνι (ξεσέρνεται) και ξεσρνιέτι = έρ-
 χεται

Ξισύρθκι και Ξισυρίθκι - ήλθε Ξιφιλιάζου (ξε-
 φελιάζω) = λέγω

Ξ'νή (ξυνή) (η) = η μυτιά ή πρέζα του ταμ-
 βάκου-ούτως ευτραπέλως και εν Ζαγο-
 ρίω "δόσε μας μια Ξ'νή

"ξυπουλ'σιά & ξιπουλ'σιά(η)=τα υποδήματα,
 τα παπούτσια

ξυσρίζου = διώκω - "τον εξύστρισα" ή
 "τόβαλα ξυσρί (ή ξισρί)" = τον έδιωξα

Όρματους = καλός

όρματ (η) = καλή όρματου = καλόν

Παραμ'θιώτ'ς (Παραμυθιώτης) = το ρύζι
 πασπάλ (η) - το αλεύρι

πασπαλιάρ'ς = ο μυλωνάς

πλατειά (η) = η πόλις

πλατύ (το) = αμπέλι

πλιάμισα (η) = η καλύβη

πραβίζου - κάμνω, φκιάνω πρασ'νάδια (τα)
 = τα λάχανα

πρησκουκοίλια (τα) = τα φασόλια

πρόβια (η) - η προσφορά, λειτουργιά

Ράζου = δίδω - έρραξι = έδωσε

ράνους = ήλιος

Σκαρίζου = έρχομαι, σπκώνομαι

σουβληρός = ο αέρας

σούμμα = πολύ

σουρκλίδα = αιξ, γίδα

σουρκλίδ(ι) = ερίφιον

σουρκλιδιάρ'ς = αιγοβοσκός, βοσκός

σουφρώνω = κλέβω

σταμεύου = αργώ, μένω αργός

στάμου (η) = η αργία

στάχι (η) = η πυρίτις, μπαρούτι

σιρνάρ' (σερνάρι) = το αυγό

σιρναρίζου = γελώ

σιρουγγυλό = το γρόσι

σιρουγγυλουμίτ'ς = χοίρος

σφρούγγους (ο) = το μανδήλιον

Ταμπακίζου = κλαίω

τραβηκτιή (η) = η οκά τρουχεύου = πίνω

τρουχεύουμι = μεθώ

τρουχός = κρασί

τσαπί = δρόμος

τσαπίζου = οδοιπορώ

τσάρους = χώμα

τσ'έλιους = τραχανάς

τσέρους = κρέας

τσ'ουκάλου (η) = ωρολόγιο

τσ'ούλικους = μικρός

τσιτούρ' = παππας

Φασόλια = δόντια

φλιτούρι = βιβλίο

φουράδι = ξύλο

φουραδίζου - κάμνω "Του φουράδισα όρ-
 ματου" = Το έκαμα καλό

φουρεί = έχει

φουσκουκοίλια (τα) = τα φασόλια

φουτηρή = η λάμπα

Χήνα (η) = χίλια - "Μια χήνα" - μια χιλιάς

χλιμίτ (το) = κριθάρι

χουζουρεύ(ει) = βρέχει

χουζούρου (η) = βροχή

ΚΥΠΕΛΛΟ ΕΛΛΑΔΟΣ 2006 ΚΟΝΙΤΣΑ 23-25 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ένας από τους σημαντικότε-
 ρους αγώνες ΤΟΞΟΒΟΛΙΑΣ,
 αγώνας βαθμολογίας έγινε
 στο Εθνικό Στάδιο Κόνιτσας από 23-
 25 Ιουνίου 2006. Το ΚΥΠΕΛΟ ΕΛΛΑ-
 ΔΟΣ 2006 2x70m ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΓΥ-
 ΡΟΣ ΑΒ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΥ-
 ΝΑΙΚΩΝ στο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ και ΣΥΝ-
 ΘΕΤΟ ΤΟΞΟ.

200 περίπου αθλητές και αθλήτριες
 από 35 Σωματεία της χώρας έδωσαν
 το παρόν στον αγώνα αυτό.

Η συνεργασία του Σωματείου της
 "ΤΥΜΦΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ" και της Ε-
 ΦΟΤ (Ελληνική Φίλαθλος Ομοσπον-
 δία Τοξοβολίας) ήταν άψογη.

Οι αθλητές-τριες και παράγοντες φι-
 λοξενήθηκαν ως προς τη διαμονή στις
 Σχολές του Δήμου Κόνιτσας ΣΕΚ. Συ-
 νοδοί και θεατές γέμισαν τα καταλύ-
 ματα της πόλης.

Αγωνιστικά σημειώθηκαν 2 πανελ-
 λήνια ρεκόρ στον Ολυμπιακό γύρο
 του Συνθέτου Ανδρών και στην κατά-
 ταξη των 70μ. στην κατηγορία Συνθέ-
 του Εφήβων. Οι αθλητές της "ΤΥΜ-
 ΦΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ" έκαναν καλή εμφά-
 νιση με τους ΑΓΟΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
 ΝΟ, ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟ ΠΕΤΡΟ και ΤΕ-
 ΦΟ ΑΝΔΡΕΑ να προκρίνονται στον
 Ολυμπιακό γύρο. Συμμετοχή στους α-
 γώνες είχαν και οι ΚΙΤΣΙΟΣ ΔΗΜΗ-
 ΤΡΙΟΣ και ΚΑΣΟΥΡΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

"Πότε θα περάσει ένας χρόνος να
 ξανάρθουμε";

"Άγιος Τόπος αυτός". "Εγώ δεν ρί-
 χνω, θα χαζεύω τον χώρο". "Συγα-
 ρητήρια και μόνο συγαρητήρια".

"Ευχαριστούμε για όλα" Συγκινητι-
 κά λόγια ανθρώπων που συμμετείχαν
 στον αγώνα.

Θα πρέπει να ευχαριστήσουμε σαν
 Δ.Σ. του Σωματείου "ΤΥΜΦΗ ΚΟ-
 ΝΙΤΣΑΣ" όλους όσους συνέβαλαν επώ-
 νυμους και ανώνυμους στον αγώνα.

Το Σύλλογο "ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΟΜΙΟΥ"
 που ο πρόεδρος του κ. ΧΑΤΖΗΦΡΑΙ-
 ΜΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ μας έδωσε τα τραπέ-
 ζια και τα καθίσματα των αθλητών-τριών.

Το Δ.Σ. των Σχολών ΣΕΚ που ο δι-
 ευθυντής κ. ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ ΧΡΟΝΗΣ
 και το προσωπικό διευκόλυναν τη δια-
 μονή των φιλοξενουμένων (Κωστά-
 κης-Θανάσης-Φιλίω-Λουκία κ.λ.π).

Τον ακούραστο υπάλληλο του Σταδί-
 ου Παύλο Σέρρα που έγινε θυσία για
 όλους ώστε ο χώρος να είναι άριστος.

Το Βιβλιοπωλείο του Νίκου Πλούμη
 για την προσφορά του.

Την Εταιρεία Ηλίας Μουλαϊδης-Κυρί-
 τση Ελένη ΟΕ για την προσφορά της.

Το Ψητοπωλείο Κώστας Σουρλού-
 κας για την προσφορά του.

Το Studio Ράπτης Λάμπρος για την
 προσφορά του.

Το Μηχανικό Λάκκα Χρυσόστομο

για την ενίσχυσή του.

Τον Κρεοπώλη Πολύζο Ιωάννη για την συνδρομή του.

Από τους προσκεκλημένους παρευρέθησαν στις απονομές μόνο ο αντιδήμαρχος κ. Γαργάλας Παναγιώτης, η Νικολοπούλου Νίτσα και οι κ. Στράτος Πασχάλης και Λάκκας Χρυσόστομος.

Ευελπιστούμε σε επόμενη διοργάνωση να δώσουν παρουσία περισσότεροι γιατί τέτοιες εκδηλώσεις τονώνουν την οικονομία του χώρου γενικότερα. Στήριξη χρειαζόμαστε γιατί και τεχνογνωσία έχουμε και όρεξη και διάθεση για ανάπτυξη σαν Σωματείο.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ και στη Γραμματεία της ΕΦΟΤ (Αντωνία και Ευτυχία χαμογελαστές και ακούραστες). Συγχαρητήρια και στη διαιτησία που ήταν άψογη.

Συγχαρητήρια στους συνεργάτες για το στήσιμο του γηπέδου (Νίκος-Κυριάκος-Χρήστος-Θωμάς).

Το συνεργάτη Βασίλη και τον DJ

Σάκη.

Τα Super Market Βασίλη Χατζνεφραιμίδη και Λάκκα Παναγιώτη για την προσφορά τους στους αγώνες Νερού και Χυμών.

Από το Δ.Σ. της Ε.Φ.Ο.Τ. παρευρέθησαν στους αγώνες ο πρόεδρος κ. Ράζης Δημήτριος (Σύμβουλος Υφυπουργού κ. Ορφανού ο γγ. της ΕΦΟΤ κ. Σαμαράς Ιωάννης).

Η αντιπρόεδρος Ε.Φ.Ο.Τ. κ. Πετροχείλου Γωγώ.

Επόμενη συνάντηση όλων το πρωτάθλημα Ελλάδος 2006 στις 29-30 Ιουλίου στο Μαρκόπουλο στο χώρο που στις 13-16 Σεπτεμβρίου θα γίνουν Πανερωπαϊκοί αγώνες.

Η "Τύμφη Κόνιτσας" συνεχίζει να αναζητά χορηγούς για τα τμήματα του ΚΑ.ΓΙΑΚ, της ΠΑΛΗΣ και της ΤΟΞΟΒΟΛΙΑΣ. Θα είναι σημαντική η συμβολή τους καθότι αθλητές των τμημάτων συμμετέχουν σε πολλές Διεθνείς Διοργανώσεις

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΜΑΣ

Υπάρχουν άνθρωποι των οποίων την παρουσία στη ζωή σου δεν μπορείς να λησμονήσεις. Η ίδια σου η ύπαρξη μαρτυρεί το πέρασμά τους, όταν μάλιστα συμβαίνει να είσαι μαθητής τους 5 χρόνια. Αναφέρομαι στον καθηγητή, τον άνθρωπο, τον εκπαιδευτικό Νικόλαο Ρεμπέλη που και σήμερα ακόμη με τα γραπτά του στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ μας συγκινεί και αυτή η συγκίνηση σμίγει με την θύμηση και φτιάχνει την ευγνωμοσύνη.

Βαθύρριζο πνευματικό δένδρο, ο καθηγητής μας Νικόλαος Ρεμπέλης που στη σκιά του δροσίστηκαν πάρα πολλά παιδιά της επαρχίας μας και όχι μόνο, και πολλά χόρτασαν από τους καρπούς του, μεταξύ των οποίων και εγώ, γιατί όσα και να πεις αισθάνεσαι ότι δεν είπες τίποτα.

Παιδί ενός ηρωϊκού πολύτεκνου δασκάλου του Χαράλ. Ρεμπέλη γνωστός στην επαρχία μας από το βιβλίο του "ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ" τον μεγάλωσε και τον μόρφωσε ελληνοχριστιανικά στην ορεινή Βουρμπανίτικη γη, σπούδασε καθηγητής Φιλολόγος και διορίστηκε στην Κόνιτσα τα δύσκολα πέτρινα χρόνια 50-55, που η επαρχία μας μετρούσε τις πληγές ενός παρανοϊκού εμφυλίου.

Υπήρξε υπεύθυνος, ειλικρινής, και

τίμιος χειραγωγός των μαθητών του, συνειδητός εκπαιδευτικός, ανθρωπίνος στην φτώχεια μας και την ανέχεια, συμπαρίστατο σωπηρά στην πολεμένη αγωνία μας. Λαχταρούσε το γνήσιο, το ασυμβίβαστο, το αληθινό. Αρχοντικός στους τρόπους και την επικοινωνία με τους μαθητές του μέσα στην αίθουσα και προσπαθούσε να μεταγγίσει την γνώση με τρόπο που να μας γίνει κτήμα μας πολλές φορές πειστικός και σκληρός στις απόψεις του.

Βαθύς γνώστης και λάτρης των αρχαίων συγγραφέων και ιδιαίτερα του "Σωκράτους". Πρόσφατα έγραψε στο περιοδικό σας για τις "τελευταίες στιγμές του Σωκράτους στην ζωή" και όταν το διάβασα με κυριεύσαν ανάμεικτα συναισθήματα, και το κύμα των αναμνήσεων άρχισε να με περιλούει.

Μαθητής τότε της Στ' οκτωταξίου Γυμνασίου, διαγωνιζόμεσταν για πρώτη φορά σε άγνωστο κείμενο των αρχαίων.

Όλοι μας είχαμε επικεντρώσει το ενδιαφέρον μας στον Θουκυδίδη. Όταν όμως μπήκε στην αίθουσα και καμαρωτός άρχισε να μας απαγγέλλει: "Ήρκεσε μοι δηλώσαι ότι ο πατήρ μου μήτε περί θεούς ασεβήσαι μήτε περί ανθρώπους άδικος φανήναι, περιπαντός εποίητο...." Και οι 24 μαθηταί μείναμε σαν αγάλματα, αμέσως πλάγιως προσπάθησε να μας βοηθήσει και να μας διώξει το άγχος που μας εί-

χε κυριεύσει.

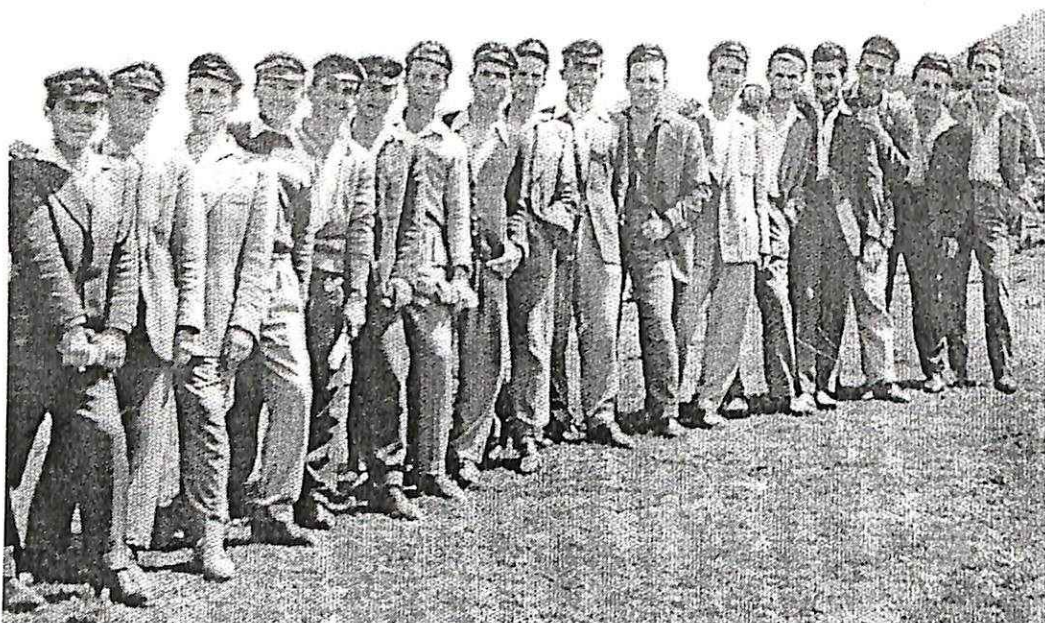
Σήμερα τα γραπτά του στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" είναι πάντοτε επίκαιρα, ξεδιπλώνει πτυχές κοινωνικές, θρησκευτικές, πολιτικές παραδοσιακές, πολιτιστικές και καλύπτουν όλο το φάσμα του κοινωνικού ιστού, δίνει την δυνατότητα νομίζω να κοσμή το περιοδικό σας, και μαζί με άλλους καταξιωμένους συνεργάτες σας, έγινε αγα-

πητό, σεβαστό και με αγωνία το περιμένουν για να μάθουν νέα από τις ιδιαίτερες πατρίδες.

*Να είσαι πάντα καλά κ. καθηγητά
και ο θεός να σου δίνει υγεία.*

Ένας παλιός σου μαθητής από τον
Αμάραντο

Χαράλαμπος Σκορδάς
Πάτρα

Οδυσσέας Ανδρέου, Χαράλαμπος Σκορδάς, Σπήλιος, Ιωσήφ Αναστασίου, Απόστολος Παπαγιάννης, Ιωσήφ Στεργίου, Κτισώνας, Παπανικολάου, Σακκάς, Μαρτσέκης, Αλεξίου, Πάντος, Σιώρος, Μηρτσέκης, Παγώνης, Μουδόπουλος. Λείπει η μοναδική μαθήτριά Άννα Σουτοπούλου.

Ζητώ συγγνώμη διότι πολλών τα ονόματα μου διαφεύγουν ή παραποιήσα κάποια.

Χ.Σ.

Επιστολή ενός επισκέπτη στην Κόνιτσα

Τι είδε τι άκουσε και τι είπε

Αγαπητέ μου φίλε, είναι η δεύτερη φορά που επισκέπτομαι την Κόνιτσα αυτό το πανέμορφο κομμάτι της Ελλάδος, που νομίζω είναι από τα ωραιότερα μέρη της Ευρώπης, με ιδιαίτερο και ξεχωριστό φυσικό κάλλος.

Η πρώτη μου επίσκεψη ήταν προ των σεισμών. Είναι αλήθεια πως η Κόνιτσα άλλαξε προς το καλύτερο, κυρίως στα σπίτια. Όμως ένας τόπος όσο όμορφος και αν είναι όταν είναι απομακρυσμένος από το κέντρο δεν προσφέρεται ούτε για επενδύσεις, ούτε για εργοστάσια κ.λ.π. που να κρατούν στον τόπο τον πληθυσμό, κυρίως δε τη νεολαία. Μόνον ένας τρόπος υπάρχει. Ο τουρισμός, όπως συμβαίνει και σε τόσα άλλα μέρη της χώρας μας σαν την Κόνιτσα ή και μικρότερα σε πληθυσμό σε ομορφιά κ.λ.π. Όμως τουρισμό με υποδομή και όχι της ευκαιρίας. Το Δυτικό Ζαγόρι (Πάπιγκο, Βίκος κ.ά.) μόνον τεράστια αφιλόξενα βράχια διαθέτουν, πλην όμως έχουν γίνει γνωστά σ' όλον τον Πλανήτη.

Δυστυχώς αυτό που συμβαίνει στην Κόνιτσα όχι μόνον δεν προσελκύει κόσμο αλλά τον απομακρύνει. Δεν αρκεί μόνον το φυσικό κάλλος. Χρειάζεται και ο ανθρώπινος παράγων. 1) Α-

πό τα Ιωάννινα ή και από Κοζάνη-Καστοριά δεν υπάρχει καμία πινακίδα (νομίζω μία) που να σε οδηγεί προς Κόνιτσα. Πρέπει σε κάθε διασταύρωση να ρωτάς. Παρατήρησα στην αίθουσα του Αεροδρομίου Ιωαννίνων δεν υπάρχει καμία φωτογραφία Κόνιτσας διαφημιστική. 2) Μπαίνοντας στην Κόνιτσα αμέσως η διάθεση του επισκέπτη γίνεται μελαγχολική, βλέποντας παλαιά αυτοκίνητα έτοιμα προς φόρτωση.

Ένα καμμένο δένδρο (προφανώς ξεχασμένο από κάποια Αποκριά. Ένα πατάρι από την ίδια εκδήλωση εγκαταλειμμένο.

3) Κάτω από τα όμορφα πλατάνια αρκετά κοντινέρς τα οποία προφανώς ήταν για τους σεισμόπληκτους. Τώρα όπως πληροφορήθηκα λίγα κατοικούνται μόνιμα, τα άλλα περιοδικά. Μετά από τόσα χρόνια δεν θα έπρεπε να έχουν φύγει και τα αναγκαία να μεταφερθούν αλλού; 4) Ο δρόμος (ο εθνικός) από την μια γέφυρα μέχρι την άλλη προς Μπουραζάνι παρουσιάζει απαράδεκτη εικόνα. Αυτοκίνητα παλαιά, οικοδομικά υλικά, καλαμπόκι προς φόρτωση κ.λ.π. Όλα αυτά προδιαθέτουν αρνητικά τον επισκέπτη. Οι δρόμοι στην πόλη ένθεν και ένθεν με

χόρτα, θάμνους, ακακίες κ.λ.π. που σε πολλά σημεία δεν υπάρχει στοιχειώδης ορατότητα για ασφαλή οδήγηση. 5) Παρατήρησα φώτα στον εθνικό δρόμο καταμεσήμερο αναμμένα και το βράδυ η πλατεία και ο προαύλιος χώρος του Δημαρχείου σκοτεινοί. 6) Εκείνο δε που είναι να απορεί κανείς είναι με το παρκάρισμα των αυτοκινήτων. Σου ομολογώ πως τέτοιο “αλαλούμ” παρκαρίσματος δεν έχω συναντήσει σε κανένα μέρος του κόσμου, όσο υποβαθμισμένο και αν ήταν. Τα δε μηχανάκια με τον εκκωφαντικό θόρυβο συμπληρώνουν όμορφα την ατμόσφαιρα. 7) Η πλατεία, είδα έχει αλλάξει όψη. Όμως υπήρχαν πρώτα μερικά αγάλματα που την στόλιζαν. Δεν υπάρχει κανένα τώρα, ούτε και αυτό της γυναίκας της Πίνδου, που ο τόπος είναι άρρηκτα δεμένος με την ιστορία. Επίσης δεν υπάρχει ούτε ένα παγκάκι για να ξεκουραστεί ο επισκέπτης. 8) Τέλος ένα πρωινό πήρα το δρόμο προς το εξωκλήσι της Αγίας Βαρβάρας, αυτόν τον πανέμορφο εξώστη της πόλεως. Δυστυχώς δεν απόλαυσα το τοπίο προς τον κάμπο, γιατί τον κάλυπτε ένα νέφος καπνού. Ρώτησα και μου είπαν πως είναι από το κάψιμο των σκουπιδιών!!!

Ξέρω φίλε μου σε στεναχώρησα. Εξ άλλου τα είπαμε και προφορικά εκθέτοντας και άλλα προβλήματα και θέμα-

τα που απασχολούν αυτόν τον τόπο. Όμως, όπως γνωρίζεις, επειδή υπεργατώ αυτόν τον τόπο, που είναι επίγειος παράδεισος, θεώρησα καλό να σου επισημάνω και εγγράφως μερικά πράγματα τα οποία μπορείτε άπαντες “άρχοντες και αρχόμενοι” να τα εξαλείψετε ώστε να αναπτυχθεί τουριστικά ο τόπος σας, γιατί αν συνεχιστεί έτσι η κατάσταση, φοβούμαι, πως την άλλη φορά που θα έρθω θα συναντήσω μόνον ηλικιωμένους και δη συνταξιούχους, γιατί η νεολαία η εναπομείνασα θα πάει σε άλλους τόπους μακρινούς καλύτερους και φιλόξενους γι’ αυτήν.

Ο Παραλήπτης της Επιστολής
Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΣΧΟΛΙΟ ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ

Φίλε μου, αυτά έχουν ειπωθεί και γραφεί χιλιάκις. Δυστυχώς όμως σε όλους μας επικρατεί ο ωχαδερφισμός, διότι: τα περισσότερα σταθμευμένα αυτοκίνητα ανήκουν στους καταστηματαρχες! Αρκετές φορές είπαμε ο Εθνικός δρόμος να φυτευθεί ένθεν και ένθεν με πικροδάφνες όπως και αλλού κ.λ.π. κ.λ.π. Όμως χρειάζεται θάρρος και τόλμη από όλους κυρίως δε από τους τοπικούς άρχοντες ανεξαρτήτου θέσεως και ιδιότητας, αδιαφορώντας για το όποιο πολιτικό κόστος ΟΨΟΜΕΘΑ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς
Τον Δήμαρχον Κονίτσης
κ. Μάκη Χατζνεφραιμίδη
(διά μέσου του περιοδικού “ΚΟΝΙΤΣΑ”
ΚΟΝΙΤΣΑ

Αθήνα 5-8-2006

Αξ. κ. Δήμαρχε,

Κατά τις τακτικές μου επισκέψεις στην Κόνιτσα, πηγαίνω να δω την πρόοδο των εργασιών του υπό κατασκευή νέου Δημοτικού Νεκροταφείου Κονίτσης, στην περιοχή “Σέρβενα” (CERVENA = Κόκκινη).

Δυστυχώς εδώ και χρόνια οι εργασίες έχουν σταματήσει και το έργο φαίνεται εγκαταλελειμμένο. Έχει γίνει η περιποίηση και έχουν χωριστεί τα ταφικά τετράγωνα και έχουν κατασκευαστεί οι διάδρομοι. Δηλαδή αρκετά προχωρημένο.

Ντόπιοι συζητούν στα καφενεία ότι το έδαφος είναι ακατάλληλο... για ταφή και για αυτό εγκαταλείφθηκε το έργο...

Επειδή η Κοινότητα έχει άμεση ανάγκη από ενιαίο νέο Νεκροταφείο εκτός οικισμού και επειδή το νεκροταφείο Κάτω Κονίτσης είναι από χρόνια κορεσμένο, ακατάλληλο, τριποκοσμικό, παρακαλώ κ. Δήμαρχε να μου απαντήσετε δια μέσου του περιοδικού “Κόνιτσα” (ώστε να γίνει γνωστό σ’ όλους) τι ακριβώς συμβαίνει με το νέο υπο κατασκευή Δημοτικό Νεκροταφείο.

Τυχόν τεχνικά προβλήματα που προέκυψαν εγώ και άλλοι μηχανικοί με κατα-

γωγή από Κόνιτσα είμαστε πρόθυμοι να βοηθήσουμε για να λυθούν.

- Επίσης πότε θα λειτουργήσει το νέο νεκροταφείο;

Για πολλούς Κονιτσιώτες που ενδιαφέρονται σ’ άλλα μέρη, σύμφωνα με την τελευταία επιθυμία τους, τα οστά τους πρέπει να μεταφερθούν στην γενέτειρα αλλά σε ευπρεπές νεκροταφείο με κατάλληλο οστεοφυλάκιο και μαυσωλείο. Υπάρχουν περιπτώσεις που περιμένουν πάνω από 20 χρόνια.

Τέλος η θέση που επιλέξατε για το νέο νεκροταφείο είναι από την άποψη της χωροθέτησης της κατάλληλη και δεν ενοχλεί κανένα.

Μελλοντικά μπορούν ακόμη και τα χωριά του κάμπου Κονίτσης όπως Καβάσιλα, Ηλιόραχη, Μάζι, Αετόπετρα να χρησιμοποιήσουν το νεκροταφείο αυτό, όπως έγινε και με το νεκροταφείο Σχιστού Απικής που το χρησιμοποιούν συγκρότημα οι Δήμοι Πειραιά, Νίκαιας, Κορυδαλλού, Περάματος, Κερασινίου, Δραπετσώνας, Ρέντη, Μοσχάτου.

ΜΕ ΤΙΜΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΡΑΙΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΑΘΗΝΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Πολιτιστ. Σύλλογος Κόνιτσας "ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΟΜΙΟΥ" διοργάνωσε την 1/7 στο προαύλιο του 3ου Δημ. Σχολείου εκδήλωση με τη συμμετοχή της χορωδίας του Πνευμ. Κέντρου του Δήμου, των Πολιτιστ. Συλλόγων Δάτου, Λυδίας, Αντιφιλίππων, Ν. Καβάλας που παρουσίασαν τραγούδια και χορούς Καππαδοκίας, Πόντου, Θράκης, Μακεδονίας και Νησιών.

Επίσης, συμμετείχε το χορευτικό της ένωσης Κονιτσιωτών Ιωαννίνων και έκλεισε η εκδήλωση με δημοτικό και λαϊκό πρόγραμμα από την ορχήστρα "ΛΙΘΑΡΙΤΣΙΑ" ως αργά τα μεσάνυχτα, χαρίζοντας στους παρευρισκόμενους ευχάριστες ώρες δισκέδασης.

- Στις 7/7 έγινε με επιτυχία στην Κόνιτσα ο χορός του Αθλητ. Σωματείου "Η ΠΙΝΔΟΣ".

- Στις 7 και 8/7 ομάδα μουσικολόγων επισκέφθηκαν τα χωριά Πάδες και Βούρμπιανη να ακούσουν και να μελετήσουν από κοντά παραδοσιακά τραγούδια και χορούς.

- Άγνωστοι έκαναν διάρρηξη στο Μοναστήρι των Καβασίων και αφήρεσαν εικόνες.

- Στις 20/7 έγιναν στη Φούρκα οι καθιερωμένες εκδηλώσεις για τη "Γυναίκα της Πίνδου".

- Στις 28-30/7 πραγματοποιήθηκε

στα Γιάννινα υπό την αιγίδα του προέδρου της Δημοκρατίας κ. Παπούλια η Παγκόσμια συνδιάσκεψη Ηπειρωτών.

Μεταξύ των άλλων παρέστησαν από την κυβέρνηση η υπουργός εξωτ. κ. Μπακογιάννη και ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Σιούφας.

- Με τον ερχομό του Αυγούστου πληθαίνουν οι εκδηλώσεις και τα πανηγύρια σ' όλα τα χωριά της επαρχίας μας, με αποκορύφωμα το Δεκαπενταύγουστο.

- Στις 24/8 εορτή του Αγ. Κοσμά έγινε η καθιερωμένη Λιτανεία το βράδυ της παραμονής με τη συμμετοχή των επισκόπων Πατρών, Κέρκυρας, Σιδιροκάστρου και πλήθος κόσμου που τίμησαν τη μνήμη του Μεγάλου Αγίου. Ανήμερα της Γιορτής πολύς κόσμος παρακολούθησε τη Λειτουργία στον ομώνυμο Ναό της πόλης.

- Πολύ ζεστές ήταν οι τελευταίες μέρες του Αυγούστου και η θερμοκρασία πλησίασε τους 40ο. Γενικά όμως το φεινό καλοκαίρι ήταν δροσερό.

- Αρκετός κόσμος κυκλοφόρησε στην Κόνιτσα και στα χωριά μας και ξεφάντωσαν στα πανηγύρια, δίνοντας ζωντανία για λίγο διάστημα, γιατί φεύγοντας ο μήνας, αναχώρησαν και οι επισκέπτες για τις πόλεις.

- Με την ευκαιρία των πανηγυριών και των εκδηλώσεων οι υποψήφιοι Νομάρχες, Δήμαρχοι και Σύμβουλοι

έδιναν το παρόν μοιράζοντας χειραψίες "πλατοχτυπήματα" και κάρτες στα πλήθη.

- Ο συμπατριώτης μας Κών/νος Μιχώτας από το Παλαιοσέλλι θα είναι υποψήφιος Δημ. Σύμβουλος Δήμου Αθήνας.

Στο επόμενο τεύχος θα δούμε τα αποτελέσματα των εκλογών.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Στις 11 Ιουλίου τρ. έτους ο Πολιτιστικός Σύλλογος της Καστάνιανης Πρωγωνίου πραγματοποίησε εκδρομή, με το λεωφορείο του Δήμου Δελβινακίου, σε χωριά της Κόνιτσας.

Ιδιαίτερο χαρακτήρα προσέλαβε η επίσκεψη των εκδρομέων στην Καστάνιανη Κόνιτσας, όπου οι τοπικοί παράγοντες και κάτοικοι επεφύλαξαν θερμή υποδοχή και παρέθεσαν εγκάρδια δεξίωση.

Τελευταίος σταθμός επίσκεψης ήταν στην Πυρσόγιαννη. Εκεί υπήρξε άνετη και υποδειγματική εξυπηρέτηση. Μετά το γεύμα οι επισκέπτες έφυγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ε.Π.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον Βασίλειο Νικόπουλο, Πρόεδρο εφετών, τον οποίο το Υπουργ. Συμβούλιο προήγαγε εις Αρειοπαγίτη και τον εξέλεξε επαξίως στη θέση του Αντιπροέδρου Αρείου Πάγου,

εκφράζουμε τα θερμά συγχαρητήριά μας και του ευχόμεθα να ανέλθει και στο Ανώτατο αξίωμα της Δικαιοσύνης.

α) Τα αδέρφια του Αντώνης - Αρετή. Τα ανήψια του Ευτύχιος - Χρυσάνθη Θωμάς - Έλενα - Μαρίνα.

β) Τα αδέρφια του Αριστοκλής - Τασούλα τα ανήψια Σοφία - Αλέξανδρος.

γ) Ο εξάδελφος Σταύρος Νικόπουλος Υποστράτηγος εν αποστρατεία και ο ανηψιός Ιωαν. Νικόπουλος Νομιάτρος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

- Στις 9/7 η Μαρία Καραφέρη και ο Ονο Sweets απόκτησαν στην Ολλανδία αγοράκι.

- Ο Γιώργος Ρούσης και η Μαρία Χατζηφραϊμιδη απόκτησαν στην Κόνιτσα κοριτσάκι, στις 13/6.

- Ο Χρόνης και η Μαρία Σίββα στην Κλειδωνιά απόκτησαν κοριτσάκι στις 20/7.

- Στις Σάπες Κομοτηνής, ο Νίκος Πετμεζάς και η Μάρθα Κίτσιου απόκτησαν κοριτσάκι στις 25/7.

- Στις 26/7 ο Ηλίας Μουλαΐδης και η Ειρήνη Σαρνθασίλη απόκτησαν στα Γιάννινα κοριτσάκι.

- Στις 13/8 ο Κώστας και η Ευανθία Τζίνα απόκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.

- Στις 22/8 ο Νίκος και η Παρασκευή Τσούκα από την Αγ. Βαρβάρα απόκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

- Ο Αθανάσιος και η Ολυμπία Ματσή βάφτισαν στα Γιάννινα το αγοράκι τους στις 18/6. Όνομα: Αναστάσιος.
- Στις 9/7 ο Παναγιώτης και η Ελένη Ρίζου από το Μάζι βάφτισαν στα Γιάννινα το αγοράκι τους. Όνομα Γεώργιος.
- Στις 15/7 βαπτίστηκε στην Κόνιτσα ο Ιωάννης Κολιός του Κωνσταντίνου.
- Στις 15/7 βαπτίστηκαν στη Μόλιστα τα δίδυμα Αικατερίνη και Ολυμπία του Ιάσονα Καροφύλλη.
- Στις 16/7 η Λυδία Βασιλείου Μακαρίου στην Κόνιτσα.
- Στις 9/7 στην Κόνιτσα ο Ευάγγελος Βαγενάς του Κωνσταντίνου.
- Στις 23/7 ο Νικόλαος Τζάλλας του Γεωργίου στην Αετόπετρα.
- Στις 22/7 η Αθανασία Στέφου του Παναγιώτη στην Κόνιτσα.
- Στις 29/7 η Σταματία - Μαρία του Πρόδρομου Γαϊτανίδη στην Κόνιτσα.
- Στις 15/8 η Βασιλική του Μιχαήλ Ντάφλου στην Αετόπετρα.
- Στις 15/8 ο Βασίλειος Σταυρόπουλος του Μιχαήλ στην Αγ. Παρασκευή.
- Στις 15/8 ο Κωνσταντίνος του Ιωάννη Γάκη και της Γεωργίας Ζδράβου στην Κόνιτσα.
- Στις 19/8 ο Αλέξανδρος του Νικο-

λάου και της Βάσως Εξάρχου στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 26/8 ο Νικόλαος του Θεοδώρου Κρυστάλλη στην Κόνιτσα.
- Στις 27/8 βάφτισαν στην Αθήνα την κορούλα τους ο Κυριάκος Κυριακόπουλος και η Βασιλική Μήτσικα. Όνομα: Αθανασία.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

- Στις 31/7 έγιναν στο Πληκάτι οι αρραβώνες του Δημητρίου Ι. Σπανού και της Αγγελικής Β. Βρούκου.

ΓΑΜΟΙ:

- Στις 14/5 η Βασιλική Ματσή-Κοκκινάκη στη Νέα Υόρκη πάντρεψε την κόρη της Ελένη με τον Κων/νο Κλημή.
- Στις 3/6 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Ηλία Σέρρα και της Δαφνούλας Μάνη.
- Στην Κόνιτσα έγιναν οι γάμοι του Δημητρίου Παπαθεμιστοκλέους και της Χρύσας Αδ. Τσιομίδη από το Βρυσοχώρι στις 17/6.
- Στις 8/7 έγιναν στην Αθήνα οι γάμοι του Πολυχρόνη Γκιλπάθη και της Γιαννούλας Θ. Μακαρίου.
- Στις 8/7 έγιναν στη Νίκαια Πειραιά οι γάμοι του Θεοδώρου Ζώτου και της Πελαγίας Σιαφλέτη.
- Στις 19/8 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Θωμά Μάλιακα και της Χριστίνας Αθανασίου.

- Στις 20/8 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Παναγιώτη Βαγενά και της Αργυρώς από την Πρεμετή.
- Στις 26/3 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Νίκου Καραβελίδη και της Κατερίνας Συμβουλάκη.

Σημείωση: Για τα Κοινωνικά οι ενδιαφερόμενοι ας μας ενημερώνουν εγκαίρως και λεπτομερώς για να μην υπάρχουν ελλείψεις και παραλείψεις.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Απεβίωσαν:

- Στις 5/7 η Αλεξάνδρα Τζίνα ετών 101 στην Αγ. Παρασκευή.
- Στις 12/7 ο Παύλος Αραμπατζής ετών 79 στην Κόνιτσα.
- Στις 13/7 η Ελευθερία Παπαλάμπρου ετών 86 στη Μόλιστα.
- Στις 23/7 ο Νικόλαος Λάμπας ετών 79 στο Μάζι.
- Στις 24/7 η Ελένη Ν. Σερίφη από την Πυρσόγιαννη ετών 89, στο Αργίτιο.
- Στις 10/7 σκοτώθηκε ύστερα από ανατροπή του αγροτικού αυτοκινήτου του, ο Δημήτριος Τσαγκας στην Πλαγιά (Ζέρμα).
- Στις 26/7 απεβίωσε απεβίωσε στη Δρέσδη Γερμανίας η Βαρβάρα Κλάους-Κληματά σε ηλικία 73 ετών.
- Στις 31/7 ο Λάμπρος Ντίνος ετών 87 στην Καλλιθέα.

- Την 1/8 στο Μάζι ο Πέτρος Τσαγκας, ετών 79.

- Στις 2/8 η Ελένη Κρέτσιον ετών 82 στο Μάζι.
- Στις 12/8 η Γεωργία Αγόρου ετών 74 στην Κόνιτσα.
- Στις 13/8 ο Χρήστος Γαϊτανίδης ετών 62 στην Κόνιτσα.
- Στις 20/8 η Αλεξάνδρα Τσιάτσιον ετών 95 στον Αμάραντο.
- Στις 25/8 ο Σπυρίδων Ζαρκάδας ετών 59 στην Κόνιτσα.
- Πλήρης ημερών απεβίωσε στο Πληκάτι ο δάσκαλος Παύλος Τάπης.

ΣΤΗ ΜΑΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΓΟΡΟΥ

Μάνα πλάσμα που καταλαβαίνεις τις ανάγκες όλων, που το μεγαλείο σου μοιάζει σαν μακάριο φως, που η σιωπή σου είναι αιώνια.

ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ
προσδοκώντας Ανάστασιν νεκρών
Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΟΥ

* * *

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΑΧΙΛΛΕΑ ΡΑΠΤΗ

Από την Ηπ. Εστία Θεσσαλονίκης

Το Διοικητικό Συμβούλιο της "Ηπειρωτικής Εστίας" Θεσσαλονίκης, ως εκπρόσωπος της Ηπειρωτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης συμμετέχοντας στο πένθος για τον αδόκητο θάνατο του Αχιλλέα Ράπτη από την Κάτω Μερόπη Παγωνίου, ο οποίος ως ενεργό μέλος της Ηπειρωτικής Εστίας επί σειρά ετών, υπηρέτησε με συνέπεια, με-

θοδικότητα, ανιδιοτέλεια την Ηπειρωτική ιδέα εκφράζει τα ειδικρινή του συλλυπητήρια στην ακούραστο σύζυγο και συνοδοιπόρο στη ζωή του κυρία Συμέλα Ράπη και δέεται του Υψίστου την ψυχή του μεταστάντος να κατατάξει μεταξύ των Δικαίων και στους οικείους του να χαρίζει υγεία και μακροήμευση.

Ο Αχιλλέας Ράπης, ήταν ένας αγνός πατριώτης, αγάπησε το χωριό του και στην μακρόχρονη ζωή του μελέτησε, έγραψε, φρόντισε για την καταγραφή των ιστορικών του στοιχείων.

Πάντα ευγενής, καλοσυνάτος, με καλοπροαίρετη κριτική που συμβάλλει στην πρόοδο και την καλύτερη εξέλιξη των καταστάσεων, παρακολουθούσε όλες τις εκδηλώσεις πολιτιστικού, κοινωνικού, πνευματικού, ψυχαγωγικού χαρακτήρα έχοντας πάντα στο πλάι του την δραστήρια σύζυγό του.

Φεύγοντας μας αφήνει αυτή την πίκρα που νιώθουμε κάθε φορά που αναχωρεί για την γειτονιά των Αγγέλων ένας ακόμα ευπατρίδης Ηπειρώτης, από την γενιά των Ηπειρωτών που είχαν ταυτίσει την ύπαρξή τους με την Ήπειρο. Και αισθανόμαστε την ευθύνη της συνέχισης του τρόπου σκέψης και πορείας ζωής με ηπειρωτικό πνεύμα στην μεγαλόπολη.

Στο επίσημο μνημόσυνο των Ηπειρωτών, που τελεί η Ηπειρωτική Εστία στις αρχές Οκτωβρίου θα μνημονευθεί για

την εθελοντική του προσφορά στον Ηπειρωτισμό.

* * *

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Στις 15 Ιουλίου έφυγε από τη ζωή η Σοφία Ζαφείρη, αδελφή του πατέρα μου παπα-Ευάγγελου Ξεινού.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Γαυναδιό σε αρχοντική οικογένεια. Το 1946 παντρεύθηκε στα Ιωάννινα, και έκτοτε έμεινε εκεί όλα τα χρόνια μέχρι το 1999 που μια αρρώστια την ανάγκασε να φύγει από αυτά και να πάει στο Διδυμότειχο στο γιό της και εξάδελφό μου Τάκη, όπου έμεινε μέχρι το τέλος της ζωής της.

Ήταν εξαιρετος άνθρωπος σ' όλη της τη ζωή. Πονόψυχη, αγαπνητή, για όλο της το σόϊ, και προπαντός για τα παιδιά της.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής της που ήταν στο Διδυμότειχο στο γιό της, τη νύφης της, και τα εγγόνια της ήτο πάρα πολύ ευχαριστημένη γιατί περνούσε πολύ καλά με τα παιδιά της, δεν είχε κανένα παράπονο όπως μούλεγε στο τηλέφωνο.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκέπασε θεία μου.

Η μνήμη Σου θα είναι Αιώνια.

Στη μνήμη της προσφέρω 20 € στο περιοδικό Κόνιτσα.

ΣΤΥΡΙΑΔΩΝ ΞΕΙΝΟΣ

ΜΝΗΜΕΣ

Η Κούλα Ζήδρου στη μνήμη του ευεργέτη της Κόνιτσας Κώστα Ρούση που δώρισε το οικόπεδο για την ανέγερση του Γυμνασίου, προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό των 50 €.

• Η Δέσποινα και η Παναγιώτα Κουτσούκη, στη μνήμη της γιαγιάς της Αγόρως Κουτσούκη, προσφέρουν στο περιοδικό μας 50 €.

• Η Έλλη Μπόμπολα από το Ελεύθερο, τρία χρόνια από την αποδημία του συζύγου της Ιωάννη, προσφέρει στη μνήμη του 30€ στο περιοδικό μας.

• Στη μνήμη του αδελφού της Παναγιώτη Τζουμέρκα από την Πουρνιά, η αδελφή του Ευγενία προσφέρει στο περιοδικό μας 20 €.

• Η Ευφροσύνη Τσούκα στη μνήμη του συζύγου της Κώστα προσφέρει 30 € στο περιοδικό μας.

• Η Λαμπρινή Νάτση, στη μνήμη των αδελφών της Γιώργου και Γρηγόρη και της μητέρας της Δημητρούλας προσφέρει στο περιοδικό μας 50 €.

• Στη μνήμη του Ανδρέα Κουσιαφέ που ως οδηγός του νοσοκομειακού αυτοκινήτου υπηρέτησε αρκετά χρόνια στην Κόνιτσα, η σύζυγός του Έλλη προσφέρει στο περιοδικό μας 50 €.

• Στη μνήμη του Γιάννη Βαγενά οι συμμαθητές του προσφέρουν στο περιοδικό "Κόνιτσα" το ποσό των 100 €.

• Ο Χρήστος Παπακώστας αντί μνημοσύνου, προσφέρει στο περιοδικό μας 50 € στη μνήμη των γονέων του Ηλία και Αλεξάνδρας Δήμου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
 Οικόπεδο 3.600 τ.μ.
 στην Κ.Κόνιτσα
 (δίπλα στον παιδικό Σταθμό)
Πληροφορίες:
 Τηλ. 26550 22545

αφιέρωμα

Στη μνήμη της Μάννας μου ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΧΡ. ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ

Την Πέμπτη 13.7.2006 απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη ΜΟΛΙΣΤΑ στις 14.7.2006 η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ σε ηλικία 86 ετών, μια γυναίκα από τις μεγαλύτερες σε ηλικία που απέμειναν στο χωριό, αλλά και τις αυθεντικότερες και ζωντανότερες γυναίκες του χωριού μας.

Άφησε πίσω της πέντε παιδιά με οικογένειες, είδε εγγόνια και δισέγγονα, έφυγε μπορούμε να πούμε πλήρης ημερών και ευτύχησε να καμαρώσει τα παιδιά της σε καλύτερες μέρες από κείνες που εκείνη πέρασε με τα όσα τράβηξε λόγω των περιστάσεων και των ιδιαίτερων δυσχερειών και δυσκολιών που είχε ο τόπος μας.

Περιφρούρησε το σπίτι της και ό,τι άλλο είχε με αυταπάρνηση στα δίσεκτα προπολεμικά κατοχικά και εμφυλιοπολεμικά χρόνια που ανατράπηκαν τα πάντα.

Είχε κοφτερό μυαλό, ήταν ανήσυχη, δραστήρια, εργατική και ακούραστη, γνώριζε τα πάντα για τη ΜΟΛΙΣΤΑ την οποία λάτρευε, αλλά δεν ευτύχησε να τη δει για στερνή φορά, ήξερε το γενεολογικό δέντρο όλων των οικογενειών του χωριού και μπορούσε να σου διηγηθεί αυτοσιγμεί όλο το ιστορικό για

τα πάντα (πρόσωπα και γεγονότα) όχι μόνο της στενής κοινωνίας της ΜΟΛΙΣΤΑΣ αλλά και των διπλανών οικισμών ΓΑΝΝΑΔΙΟΥ και ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Ήξερε πρόσωπα, τοποθεσίες, όρια περιουσιακών στοιχείων, ημερομηνίες, σόγια, καταγωγές, ευχάριστα και δυσάρεστα γεγονότα που κατά καιρούς είχαν συμβεί αλλά και τρόπους και διαδικασίες πατρογονικών ηθών και εθίμων. Γνώριζε καλά αυτό που έλεγε, είχε φοβερή πειστικότητα και ήταν λεπτομερειακή στην αφήγηση.

Στο Κοιμητήριο της Αγίας Παρασκευής που ήταν η διαρκής επιθυμία της να ταφεί βρήκε και πάλι τους παπούδες της, τον άντρα της και το έκτο χαμένο παιδί της που έφυγε πρόωρα και ήταν το μόνιμο βάρος της ψυχής της.

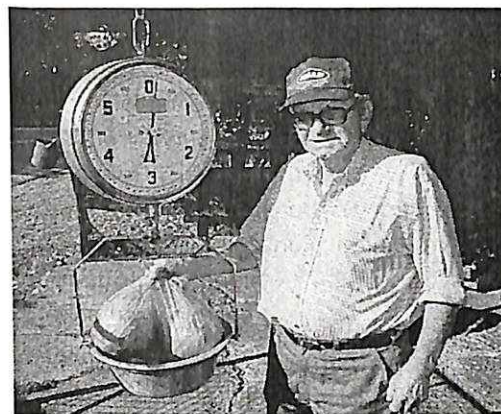
Μάννα μου αιωνία σου η μνήμη.

Είθε εκεί στο ήρεμο και καταπράσινο περιβάλλον της ΜΟΛΙΣΤΑΣ να ξεκουραστείς.

Ο ΓΙΟΣ ΣΟΥ ΔΗΜ. ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΝΤΙΝΟΣ

Στις 31/7 έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 87 ετών ο Λάμπρος Ντίνος και κηδεύτηκε την άλλη μέρα στο χωριό του Καλλιθέα (Γορίτσα) Κόνιτσας.

Όλοι οι χωριανοί του και πολλοί κάτοικοι από την Κόνιτσα και τα γειτονικά χωριά συνόδευσαν τον εκλειπόντα στην τελευταία του κατοικία.

Ο Λ.Ν. έζησε τα δεινά της ιταλογερμανικής Κατοχής και κατατάχτηκε με τους πρώτους αντάρτες της περιοχής στον ΕΛΑΣ παίρνοντας μέρος σε πολλές επιχειρήσεις (Βίγλα, Πολιτσιές, Καλλιθέα κ.α.) με τα τμήματα του 85ου Συντάγματος του ΕΛΑΣ.

Μετά τον πόλεμο, αγροτόπαιδο, όντας, ασχολήθηκε με τις αγροτικές εργασίες και ο κάμπος του χωριού του έγινε το "δεύτερο σπίτι του". Που τον έχανε που τον εύρισκες, μια ζωή στον κάμπο ο μπάμπια Λάμπρος ως τα γηραιά του.

"Ζυμώθηκε" με το κόμμα, αγαπούσε τη ζωοδότρα γη που τον τραβούσε σαν μαγνήτης.

Πρωτοπόρος πάντα σε νέες καλλιέργειες για καλύτερες αποδόσεις, ασχολήθηκε

κυρίως με τη δενδροκομία χωρίς βέβαια να αφήσει και τα κηπευτικά.

Άνθρωπος με αντίληψη, ρωτούσε, άκουγε, μάθαινε και εφάρμοζε στην πράξη, ό,τι καλύτερο μπορούσε να αποδώσει στη δουλειά του. Ασπυδάχτος Γεωπόνος!

Ήταν παράδειγμα και για τους άλλους συγχωριανούς του και νομίζουμε ότι αυτό τους βοήθησε ώστε να γίνει η Καλλιθέα πρότυπο χωριό στην περιοχή μας για την εργατικότητα και προκοπή των κατοίκων της στην παραγωγή πεπονιού και ροδακίνων.

Από το καλοκαίρι ως το φθινόπωρο έβγαζε φρέσκα φρέσκα τα προϊόντα του κάθε πρωί εκεί στο "στέκι" όπως το αποκαλούσε (απέναντι από τη βρύση) μέχρι πέρυσι.

Φέτος η αρρώστια του δεν του το επέτρεψε κι αυτό ήταν το παράπονό του, γιατί τον μπάμπια Λάμπρο δεν τον τραβούσε μόνο το οικονομικό όφελος με τη δουλειά του, γνώριζε τα μυστικά της γης και όπως προαναφέραμε, δεν μπορούσε να ξεκολλήσει απ' αυτή...

Μόνο ο χάρος κατάφερε να τον αποσπάσει αφήνοντας με το παράπονο τα περιβόλια του.

Μαζί με τη γυναίκα του, τις θυγατέρες, τους γαμπρούς και τα εγγόνια του, όσοι τον γνωρίζαμε, θα τον θυμόμαστε πάντα γιατί περνώντας κάθε φορά από το "στέκι" θα 'χουμε την αίσθηση ότι είναι 'κει στον ίσκιο της κληματαριάς.

Σ.Τ.
Σ.Σ. Ο Βαγγέλης Βουρδούκας, αγαπητός φίλος του Λ.Ν. προσφέρει στη μνήμη του 20€ στο περιοδικό μας.

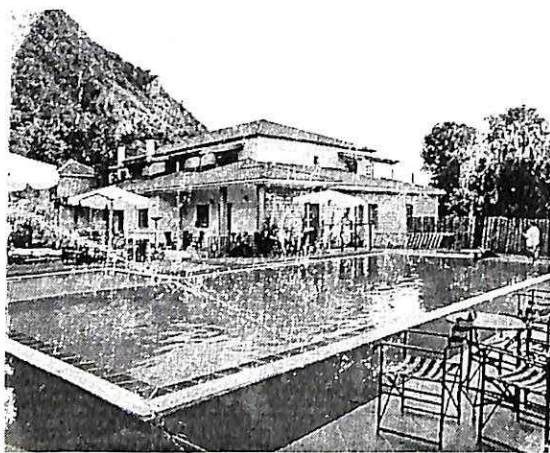
Συνδρομές

	€		
Μωυσιδης Χρ. Γερμανία	30	Κίσκου Γεωργία Αθήνα	30
Βουζούλας Χαρ. Αυστραλία	120	Λαμπρούσης Δημ. Αθήνα	20
Τζιάλλας Ευλευθ. U.S.A.	60	Μανώλης Χρίστος Αθήνα	50
Γαϊτανίδης Ανδρ. Γερμανία	30	Κελεριάν Αθαν. Αθήνα	15
Κεφσεριδη Άννα Γερμανία	30	Γιαννόπουλος Γεωργ. Αθήνα	20
Τρουμπούκης Αντ. Καναδάς	70	Γαλάνης Νίκος Αθήνα	20
Τρουμπούκης Δημ. Καναδάς	70	Αποστόλου Χρ. Αθήνα	30
Γιαννόπουλος Θεοδ. Καναδάς	25	Τσιτσισιός Βασ. Αθήνα	20
Φουρτζής Νικ. Αυστραλία	23	Εζνεπίδου Μαρία Αθήνα	20
Ντίνης Πέτρος Αθήνα	20	Κεφάλας Πασχάλης Αθήνα	15
Ντίνη Μαρία Αθήνα	20	Πουλάκου Ουρανία Αθήνα	15
Λάλου Εριφύλη Αθήνα	8	Παπαχρήστου Αρετή Αθήνα	15
Μακαρίου Αντιγ. Αθήνα	15	Σακελλαρίου Παν. Αθήνα	15
Χατζή Ευαγγελία Αθήνα	15	Μπαλτογιάννη Ευγ. Αθήνα	20
Κίτσιος Κ. Δημ. Αθήνα	15	Παπαχρήστος Αλέκος Αθήνα	44
Ντίνης Θεοφ. Αθήνα	20	Πολίτης Γεωργ. Αθήνα	20
Ζιώγας Παύλας Αθήνα	20	Κώστας Χαραλ. Αθήνα	30
Σταύρου Χρ. Αθήνα	23	Αθανασόπουλος Κων. Αθήνα	20
Στέρτσιος Ναπ. Αθήνα	20	Μπουζούλας Ιωάννης Αθήνα	15
Δερμιτζάκης Γεωργ. Αθήνα	50	Κίτσιος Γ. Κων. Αθήνα	10
Τόγγα Βεατρίκη Αθήνα	15	Τζίμα Μαρία Αθήνα	15
Αποδόνης Αναστ. Αθήνα	20	Τσιάτσος Παν. Αθήνα	24
Γαλάνη Ευφροσύνη Αθήνα	15	Κουσιαφέ Θεοδώρα Πειραιάς	23
Λώλου Μαρία Αθήνα	20	Εξάρχου Αλεξάνδρα Πειραιάς	15
Τιμοθέου Γεωργ. Αθήνα	20	Σπανού Μαρία Πειραιάς	37
Παπαγεωργίου Βασ. Αθήνα	15	Αγγελή Διαμάντω Πειραιάς	15
Μπαζίγου Μαρία Αθήνα	15	Φουρτζής Παύλος Πειραιάς	15
Μπλιθικιώτη Κυράτσω Αθήνα	20	Τζιάλλας Ε. Κων. Γιάννινα	15
Σδούκος Δημ. Αθήνα	30	Γκόσιος Κύρκας Γιάννινα	40
Γκουντουβά Νίκη Αθήνα	15	Σουτόπουλος Γεωργ. Γιάννινα	10
Οικονόμου Ελευθ. Αθήνα	15	Βουρδούκας Αθαν. Γιάννινα	30
Κίτσιος Χριστοφ. Αθήνα	57	Ηλιάδη Χρυσάνθη Γιάννινα	10
Εζνεπίδης Γιάννης Αθήνα	15	Εξάρχου Σταυρούλα Γιάννινα	25
Καλύνης Δημ. Αθήνα	29	Μακόπουλος Χαρ. Γιάννινα	50
Κουτσούκου Λίτσα Αθήνα	15	Τσαλογιάννη Μαρία Γιάννινα	23
Σδούκου Μαρία Αθήνα	15	Κοσμάς Κων. Γιάννινα	15
		Βαταβάλη Αθανασία Γιάννινα	15
		Σίμος Αλκιβ. Γιάννινα	15
		Γιάκκας Ανδρ. Γιάννινα	20
		Μπαγκλής Δημ. Γιάννινα	30
		Πρωτοσυγγέλου Χρ. Γιάννινα	15

Ντίνος Ιωάννης Γιάννινα	20	Πλατής Θωμάς Αλεξάνδρεια	20
Μπούνας Πέτρος Γιάννινα	15	Κατής Νικ. Αλεξάνδρεια	50
Μπαλτογιάννη Φωτεινή Γιάννινα	20	Ζήμουρας Παναγ. Ηγουμενίτσα	20
Μούσιου Μαρία Γιάννινα	15	Κοντογιάννης Ανέστης Λάρισα	15
Δελνημπήτρου Όλγα Γιάννινα	15	Λάππας Θωμάς Κοζάνη	50
Δημόπουλος Γεωργ. Θεσ/νίκη	50	Χαρίσης Νικ. Λάρισα	15
Κούντουρου Ελένη Θεσ/νίκη	30	Σπελλας Κων. Κορωπί	23
Σκίρτα Νίκη Θεσ/νίκη	20	Παπαμικαήλ Χρ. Πάτρα	51
Καλαϊτζής Βασ. Θεσ/νίκη	15	Χατζηθεοδώρου Αικ. Σέρρες	30
Σπανός Αποστ. Θεσ/νίκη	15	Νάκος Στεφ. Κιάτο	30
Καλαϊτζής Σπύρος	3	Λυμπερόπουλος Νικ. Κέρκυρα	100
Ρέβας Δημ. Θεσ/νίκη	50	Γεωργιάδου Ίρμα Κορωπί	15
Αγαπίδης Θεοφ. Θεσ/νίκη	20	Τσόγκας Σπυρ. Λάρισα	20
Μεσσιός Αθαν. Θεσ/νίκη	15	Παπαδημητρίου Γεωργ. Ζάκυνθος	31
Μάτσικα Νίτσα Θεσ/νίκη	20	Πορφύρης Ευ. Κόνιτσα	15
Παπαδοπούλου Ζαχ. Θεσ/νίκη	20	Δεμερτζιδης Ευ. Κόνιτσα	20
Γαϊτανίδης Δημ. Θεσ/νίκη	15	Ευαγγέλου Ουρανία Κόνιτσα	15
Ιερ. Κατσούκης Αποστ. Θεσ/νίκη	23	Λάμπρου Πανωραία Κόνιτσα	15
Σινάκης Αγγ. Ελάτη	24	Γιογλής Δημ. Κόνιτσα	10
Πετμεζά Μάρθα Σάπες	15	Βλάχος Μάνθος Κόνιτσα	20
Γκανάτσιος Ανδρ. Ελασσόνα	15	Χατζηρούμπης Ιορδ. Κόνιτσα	15
Κοντογιάννης Νικοδ. Λάρισα	20	Ηλίας Κων. Κόνιτσα	20
Κοντογιάννης Παντ. Λάρισα	15	Κωνσταντινίδη Αντιγ.	15
Ζήκας Αντ. Κορωπί	8	Αγόρου Κώστας Κόνιτσα	20
Ράππος Νίκος Καματερό	15	Νικολόπουλος Γεωργ. Κόνιτσα	50
Χρήστου Λαμπρινή Λάρισα	15	Γαϊτανίδης Σταύρος Κόνιτσα	15
Καλογήρου Πηνελόπη Λάρισα	15	Ζαχαρόπουλος Φωτ. Κόνιτσα	37
Βετσόπουλος Αποστ. Αγρίνιο	37	Κίτσιος Σταύρος Κόνιτσα	15
Κασκαβέλης Αθαν. Λάρισα	15	Κίτσιου Μαρία Κόνιτσα	15
Νάτσος Σωκρ. Βόλος	20	Ζούκης Χ. Αθ. Κόνιτσα	15
Μεσσιός Ιωαν. Λάρισα	20	Καραγιάννη Ελένη Κόνιτσα	15
Γεωργάτη Βάσω Φλώρινα	23	Κίτσιος Αθαν. Κόνιτσα	20
Γεωργάτη Ράνια Κετερίνη	23	Ευαγγέλου Διον. Κόνιτσα	23
Λαμπρίδου Βασιλική Χαλκίδα	20	Βάρνας Νικ. Κόνιτσα	15
Ζήμουρας Γεωργ. Ρίο	30	Γεωργάτη Γεωργία Κόνιτσα	23
Παπαχρήστου Ευαγγ. Ρίο	30	Γκίκα Χαίδω Κόνιτσα	20
Τάτσος Ευαγγ. Αίγιο	30	Σέρρες Κων. Κόνιτσα	23
Τάτσος Αθαν. Αίγιο	30	Ρούκα Ευθυμία Κόνιτσα	10
Ρέμος Τάσος Βόλος	50	Στεργίου Κων. Κόνιτσα	20
Ανδρονιάδης Δημ. Καματερό	20	Γκούμας Κων. Κόνιτσα	15
Καραφλιάς Αλέκος Κως	20	Ξάνθου Κωνστ.	15

Κόνιτσα

Μάνθος Αριστ.	15	Σπανού Πελαγία Πηγή	15
Βόσιος Παύλος Κόνιτσα	20	Παπαδημητρίου Κων. Δροσοπηγή	20
Βαγενάς Δημ. Κόνιτσα	15	Κολόκας Δημ. Αετόπετρα	15
Στεφάνου Δημ. Κόνιτσα	15	Γκάγκας Βασ. Καλλιθέα	20
Γκαραβέλα Αριστεά Κόνιτσα	15	Στεργίου Γρηγ. Ασημοχώρι	20
Αθανασίου Παναγ. Κόνιτσα	20	Σγούρος Στεργ. Άρματα	10
Τζιάλλας Ανδρ. Κόνιτσα	40	Σπανός Αθαν. Πηγή	15
Κατσιλής Ευαγγ. Κόνιτσα	22	Νάτσις Ηλίας Μπουραζάνι	15
Μάλιακας Πέτρος Κόνιτσα	10	Φασούλη Ναυσικά Κεφαλοχώρι	20
Χαλούλος Πέτρος Κόνιτσα	50	Δούκας Θωμάς Καστανέα	15
Κυρτζόγλου Θύμιος Κόνιτσα	15	Στεργίου Κων. Καστανέα	15
Χουρσάν Πούλια Κόνιτσα	15	Τσάγκας Χ. Δημ. Ζέρμα	15
Κύρκος Κων. Κόνιτσα	15	Τρέσκα Όλγα Δίστρατο	10
Τσιρώνης Μίμης Κόνιτσα	15	Γιαννούσης Γεωργ. Δίστρατο	10
Στρατηγόπουλος Χρ. Κόνιτσα	20	Παγανιάς Κων. Δίστρατο	10
Τζίμα Βασιλική Κόνιτσα	15	Γεωργάκη Λευκοθέα Βούρμπιανη	15
Ιερ. Σκίρτας Αγγ. Πάδες	10	Νιάφλος Χρήστος Αετόπετρα	15
Μαργαρίτης Ιωαν. Δίστρατο	15	Ρίζος Γεώργιος Μάζι	15
Φασούλης Γ. Χρ. Κεφαλοχώρι	20	Τσινώλης Γεωργ. Καλόβρυση	15
Δήμου Χρυσοστ. Πηγή	15		
Πολίτισ. Σύλλογος Παλαιοσελλίου	20		

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Το Γεφύρι» Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέριμανση, πάρκινγκ, κ.λπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αΐου στη Κόνιτσα
Τηλ. 26550 23780

Δρ. Ειρήνη Ε. Οικονόμου-Σταματάκη
Ειδικός Παθολόγος-Καρδιολόγος
Διδάκτωρ, Διπλωματούχος Ψυχολόγος F.U. Berlin
Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής Metropolitan Hospital

Εθν. Μακαρίου 9 & Ελ. Βενιζέλου 1
Τ.Κ. 185 47 Ν. Φάληρο
Τηλ.: 210 4809 000, 210 4809 338
210 4809 339, 210 4809 973
Fax: 210 4814 887

Ιατρείο: Θέμιδος 6, 151 24 Μαρούσι
Τηλ. Ιατρείου: 210 6122 823
Δέχεται: Τετ.-Πεμ. 6-8 μ.μ. με ραντεβού
Τηλ. Οικίας-Fax: 210 4817 449
Κιν.: 6944 392 273
e-mail: istamataki@metropolitan-hospital.gr

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα
Τηλ./fax: 26550 29377
e-mail: sourlams@otenet.gr

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΟΣ

Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ST. MARIEN HOSPITAL - BORKEN GERMANIAΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ: ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 421 Α
ΠΛ. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΤΗΛ. 210 6390049
ΚΙΝ.: 6944 511802

ΠΡΩΙ
«ΥΓΕΙΑ» ΤΗΛ. 210 6827940
ΟΙΚΙΑ: ΤΗΛ. 210 6845647

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική
Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς
τηλ.: 210 8080010 - 6944 812910
e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119
6974 491605
ΑΘΗΝΑ

ΗΛΙΑΣ Β. ΚΟΥΚΕΣΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

Σ. ΜΑΝΑΡΗ 2
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τ.Κ. 453 33

ΤΗΛ.: 26510 77585
ΚΙΝ.: 6932 430093
e-mail: ikouk@otenet.gr

PARIS SIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρώτικο Ζαχαροπλαστικό σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/ση: Βαγγέλης Σ. Νουτσής

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 210 5222269

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ

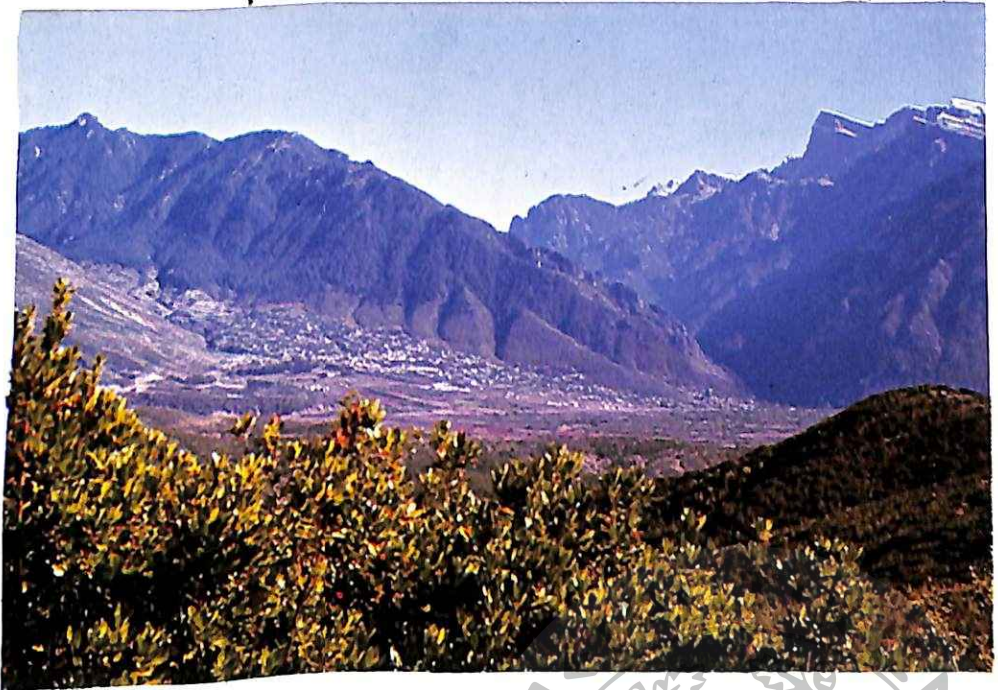
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος
Αστικού Δικαίου Παν/μίου Αθηνών

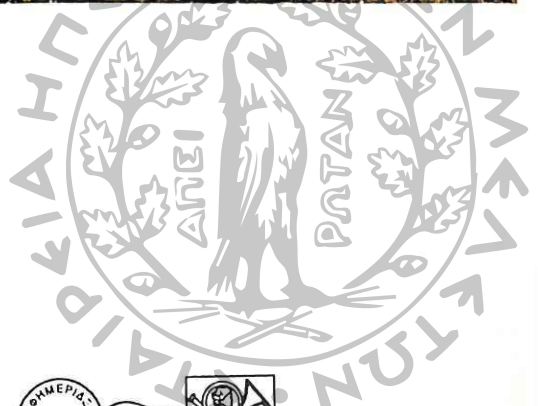
ΓΡΑΦΕΙΟ:
ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3
ΑΘΗΝΑ 106 78

ΤΗΛ.: 210 3820888
FAX: 210 3820888
ΚΙΝ.: 6977 242412
e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr

"ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ
ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΔΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Κόνιτσα 441 00
Τηλ. 26550 22-464
22.212

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ Γραφείο ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. Αδείας 2573

